

◆ Towards ASEAN Community 2015 ◆

ASEAN

Mini book

ONE VISION ONE IDENTITY ONE COMMUNITY

กรมอาเซียน
กระทรวงการต่างประเทศ

ASEAN

Mini book

ชื่อหนังสือ	:	ASEAN Mini Book
ผู้แต่ง	:	กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ
พิมพ์ครั้งที่	:	3
ปีที่แต่ง	:	เดือนมิถุนายน 2556
จำนวนพิมพ์	:	10,000 เล่ม
จำนวนหน้า	:	144
ภาพวาดประกอบ	:	อาจารย์ ทวีพงษ์ ลิ้มมากร เจษฎา ฤตินิรมาน
ISBN	:	978-974-7709-99-5

จัดพิมพ์และเผยแพร่ :

กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ

เลขที่ 443 กระทรวงการต่างประเทศ ถนนศรีอยุธยา

แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

www.mfa.go.th/asean

พิมพ์ที่ : Page Maker Co.,Ltd.

53 - 57 ถ.เอกชัย เขตบางบอน กรุงเทพฯ 10150

โทร 02 416 8820, 02 416 9167

หนังสือเล่มนี้เป็นลิขสิทธิ์ของกรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ

คำนำ

ในโอกาสที่อาเซียนมีเป้าหมายจะก้าวไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 กรรมาอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ ในฐานะสำนักเลขาธิการอาเซียนแห่งชาติ ตระหนักถึงความจำเป็นในการเตรียมความพร้อมและสร้างความตระหนักรู้ของประชาชนไทยและประเทศไทยเพื่อให้การเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนดำเนินไปอย่างสมบูรณ์ ทั้งในด้านการเมืองความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ตามเจตนารมณ์ของผู้นำอาเซียนในการสร้างประชาคมอาเซียนที่ประกอบด้วย 3 เสาหลัก ได้แก่

ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน

(ASEAN Political and Security Community : APSC)

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

(ASEAN Economic Community : AEC)

ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

(ASEAN Socio - Cultural Community : ASCC)

หนังสือ “ASEAN Mini Book” เป็นหนึ่งในสื่อสิ่งพิมพ์ฉบับกระทัดรัดของกรรมาอาเซียน เพื่อสร้างความตระหนักรู้ ให้ความรู้ และสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนต่อสาธารณชน ซึ่งเกื้อหนุนกับคำขวัญของอาเซียน “หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งอัตลักษณ์ หนึ่งประชาคม” หรือ “One Vision, One Identity, One Community” และสอดคล้องกับพันธกิจหลักและการดำเนินงานเชิงรุกของกระทรวงการต่างประเทศ เพื่อสนับสนุนการเตรียมความพร้อมของประเทศไทยในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนดังกล่าว โดยมุ่งหวังให้ประชาชนไทยมีความรู้ ความเข้าใจ มากขึ้นเกี่ยวกับความเป็นมาและพัฒนาการในมิติต่างๆ ของอาเซียน ความร่วมมือระหว่างอาเซียนกับประเทศคู่เจรจา รวมทั้ง บทบาทของประเทศไทยในอาเซียน โดยมีการสอดแทรกเกร็ดความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประเทศสมาชิกอาเซียนเพื่อเตรียมความพร้อมของประชาชนไทย ในการก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งมีทั้งโอกาส และความท้าทายรออยู่

กรรมาอาเซียน
กระทรวงการต่างประเทศ
มิถุนายน 2556

สารบัญ

แผนผังภาพรวม 06

ข้อมูลพื้นฐานประเทศสมาชิกอาเซียน 08

- เนการาบรูไนดารุสซาลาม 10
- ราชอาณาจักรกัมพูชา 12
- สาธารณรัฐอินโดนีเซีย 14
- สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว 16
- มาเลเซีย 18
- สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ 20
- สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ 22
- สาธารณรัฐสิงคโปร์ 24
- ราชอาณาจักรไทย 26
- สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม 28

กำเนิดและพัฒนาการของอาเซียน : จากสมาคมอาเซียนสู่ประชาคมอาเซียน 30

- กฏบัตรอาเซียน (ASEAN Charter) 38
- โครงสร้างและกลไกการดำเนินงานของอาเซียน 40
- ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) 44
- ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political - Security Community : APSC) 48
- ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) 54
- ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio - Cultural Community : ASCC) 64
- ความคืบหน้าในการดำเนินงานของแต่ละด้าน 72

ความสัมพันธ์อาเซียนกับประเทศคู่เจรจา (ASEAN's External Relations) 82

- อาเซียน - ออสเตรเลีย 84
- อาเซียน - แคนาดา 86
- อาเซียน - จีน 90
- อาเซียน - สหภาพยุโรป 92
- อาเซียน - อินเดีย 96
- อาเซียน - ญี่ปุ่น 98
- อาเซียน - สาธารณรัฐเกาหลี 100
- อาเซียน - นิวซีแลนด์ 102
- อาเซียน - รัสเซีย 104
- อาเซียน - สหรัฐอเมริกา 106
- อาเซียน - สหประชาชาติ 110
- อาเซียน+ 3 (จีน ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี) 112
- การประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก 114

การเชื่อมโยงระหว่างกันอาเซียน (ASEAN Connectivity) 116

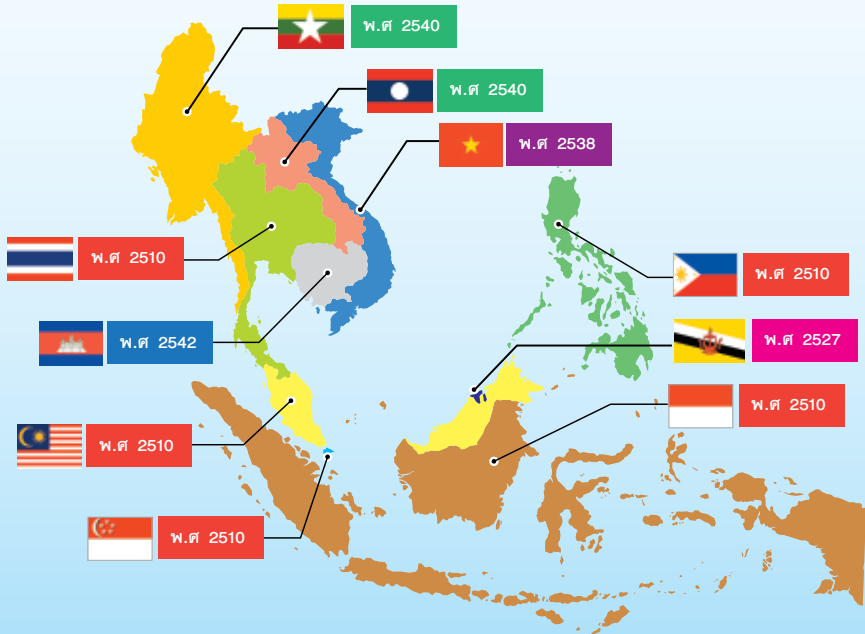
บทบาทไทยในอาเซียน 132

เทรนด์ความรู้เกี่ยวกับอาเซียน 136

- ตราสัญลักษณ์ประเทศสมาชิกอาเซียน 138
- ดอกไม้ประจำชาติของประเทศสมาชิกอาเซียน 140

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) (Association of Southeast Asian Nations : ASEAN)

General Information

ก่อตั้งเมื่อวันที่ 8 สิงหาคม 2510 โดยการลงนามปฏิญญากรุงเทพ (Bangkok Declaration) ที่วังสราญรมย์ กระทรวงการต่างประเทศ

- มีเป้าหมายการเป็นประชาคมอาเซียนภายในปี 2558 โดยประกอบด้วย 3 เสา ได้แก่ เสถียรภาพและความมั่นคง เศรษฐกิจ และเสาสังคมและวัฒนธรรม
- ตลาดขนาดใหญ่ มีประชากรคิดเป็น 1 ใน 10 ของประชากรโลก
- มีคู่เจรจา 9 ประเทศ ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี อินเดีย ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ สหรัฐฯ รัสเซีย แคนาดา และ 1 องค์การระดับภูมิภาค ได้แก่ สหภาพยุโรป

ข้อมูลทั่วไป

พื้นที่	: 4,435,674 ตารางกิโลเมตร	ประชากร	: 604.803 ล้านคน (ปี พ.ศ. 2554)
วันก่อตั้ง	: 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 ณ กรุงเทพฯ		
ประเทศสมาชิก	: 10 ประเทศ ได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย บรูไนฯ เวียดนาม ลาว เมียนมาร์ และกัมพูชา		
เลขาธิการอาเซียน	: Le Luong Minh (ชาวเวียดนาม) (พ.ศ. 2556 - พ.ศ. 2560)		
ที่ตั้งสำนักเลขาธิการอาเซียน	: กรุงเทพมหานคร อินโดนีเซีย		
เอกสารสำคัญของอาเซียน	: ปฏิญญากรุงเทพ (8 สิงหาคม พ.ศ. 2510) กฎบัตรอาเซียน (15 ธันวาคม พ.ศ. 2551)		

ข้อมูลเศรษฐกิจ (2555)

GDP	: 2.3 พันล้าน USD
GDP per Capita	: 3,601 USD
GDP Growth	: ร้อยละ 4.7 %
สินค้าส่งออกสำคัญ	: เครื่องจักรกลไฟฟ้า อุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้า เชื้อเพลิงและผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับเชื้อเพลิง
สินค้านำเข้าสำคัญ	: เชื้อเพลิงและผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับเชื้อเพลิง เครื่องจักร อุปกรณ์ไฟฟ้าและชิ้นส่วน
ทรัพยากรธรรมชาติ	: น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ ป่าไม้ ประมง
อุตสาหกรรม	: อิเล็กทรอนิกส์ สิ่งทอ พลังงาน
ตลาดส่งออกสำคัญ	: ญี่ปุ่น จีน สหภาพยุโรป สหรัฐอเมริกา
ตลาดนำเข้าสำคัญ	: จีน ญี่ปุ่น สหภาพยุโรป สหรัฐอเมริกา

ความสัมพันธ์อาเซียน - ไทย

บทบาทของไทย	ไทยเป็น 1 ใน 5 ประเทศสมาชิกผู้ก่อตั้งอาเซียน (อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย) นอกจากนี้ ไทยผลักดันให้มีการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) เมื่อปี พ.ศ. 2535 และก่อตั้งการประชุมอาเซียนว่าด้วยความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงในภูมิภาคเอเชีย - แปซิฟิก (ARF) เมื่อปี พ.ศ. 2537 และเสนอนโยบายการเชื่อมโยงในภูมิภาค (Connectivity) ปี พ.ศ. 2553
มูลค่าการค้ารวม	อาเซียนเป็นคู่ค้าอันดับ 1 ของไทย โดยในปี พ.ศ. 2555 มีมูลค่าการค้ารวม 97,070 ล้าน USD หรือคิดเป็นร้อยละ 22.3 ของมูลค่าการค้าทั้งหมดของไทย
มูลค่าการลงทุน	มูลค่าการลงทุนจากประเทศในอาเซียนมายังไทยในปี พ.ศ. 2554 คิดเป็นมูลค่า 317.13 ล้าน USD โดยสาขาที่ไทยมีศักยภาพ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์อาหาร ผลิตภัณฑ์ยานยนต์ ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ และสาขาบริการ เช่น การท่องเที่ยว บริการสุขภาพ และเทคโนโลยีสารสนเทศ
นักท่องเที่ยว	ในปี พ.ศ. 2555 นักท่องเที่ยวอาเซียนเดินทางท่องเที่ยวประเทศไทยในกลุ่มอาเซียนจำนวน 95 ล้านคน

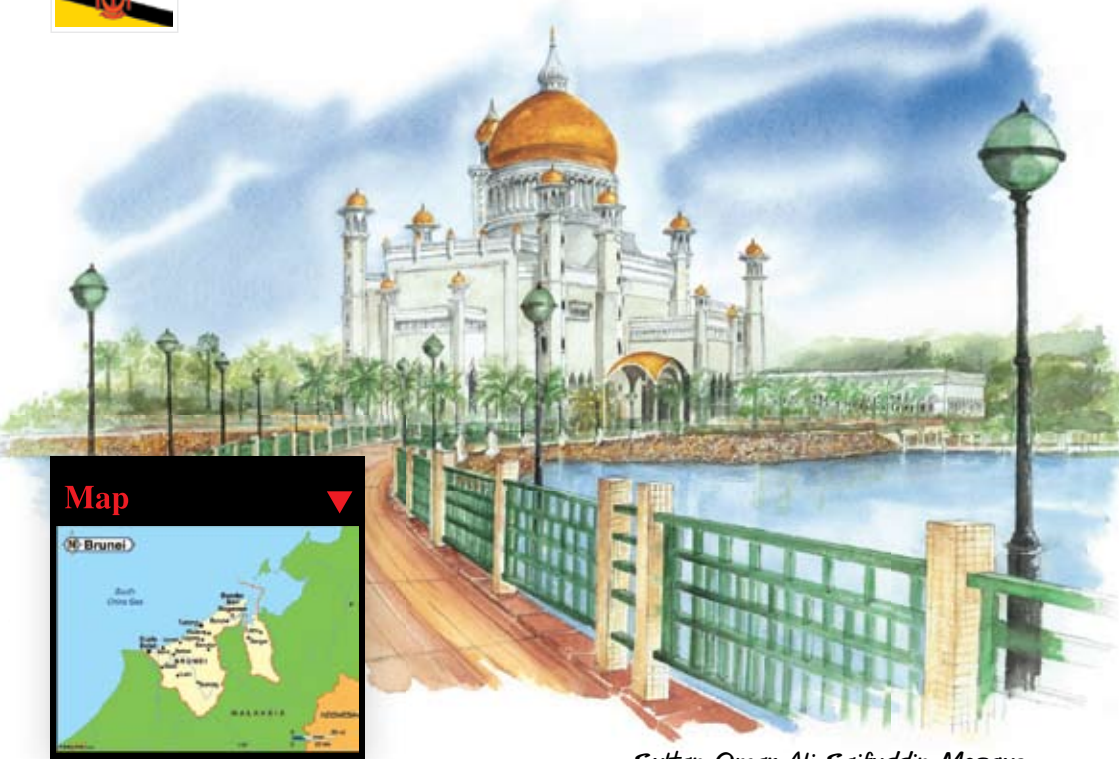
PDR

INDONESIA

E

M

ข้อมูลพื้นฐาน ประเทศสมาชิกอาเซียน

Sultan Omar Ali Saifuddin Mosque

เนการาบรูไนดารุสซาลาม (Negara Brunei Darussalam)

- มีเสถียรภาพทางการเมืองสูง โดยสมเด็จพระราชาธิบดีทรงเป็นองค์ประมุขและผู้นำรัฐบาล
- ปรัชญาของชาติ คือ ราชาธิปไตยอิสลามมลายู (Malay Islamic Monarchy : MIB)
- ต้องการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและเพิ่มการจ้างแรงงานต่างชาติ รวมทั้งส่งเสริมการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพประชากรในระยะยาว
- มีนโยบายปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจให้มีความหลากหลาย โดยเฉพาะด้านการเกษตร การท่องเที่ยว อุตสาหกรรมก่อสร้าง ซึ่งเป็นโอกาสขยายช่องทางการค้า บริการ รวมทั้งแรงงานไทยให้กว้างขึ้น

ข้อมูลทั่วไป

พื้นที่ : 5,765 ตารางกิโลเมตร (ประมาณจังหวัดนครพนม)	ภาษาราชการ : มาเลย์
เมืองหลวง : บันดาร์เสรีเบกาวัน	ประชากร : 401,890 คน
	ศาสนา : อิสลาม (67%) พุทธ (13%) คริสต์ (10%) และอื่นๆ (10%)
พระประมุขและ : สมเด็จพระราชาธิบดี ฮัจญี ฮัสซานัล โบลเกียห์ มูอิซซัดดิน วัดเดาละห์	
นายกรัฐมนตรี : (Sultan Haji Hassanal Bolkiah Mu'izzaddin Waddaulah) สมเด็จพระราชาธิบดีองค์ที่ 29	
ร.ม.ว.กต. : เจ้าชายโมฮาเหม็ด โบลเกียห์ (Prince Mohamed Bolkiah)	
วันชาติ : 23 กุมภาพันธ์	
วันสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับไทย : 1 มกราคม พ.ศ. 2527	

ข้อมูลเศรษฐกิจ (2555)

GDP : 16.2 พันล้าน USD	สกุลเงิน : ดอลลาร์บรูไน(1 ดอลลาร์บรูไน ประมาณ 24 บาท สถานะ 28 ม.ค. พ.ศ. 56)
GDP per Capita : 49,400 USD	เงินทุนสำรอง : 6.2 พันล้าน USD
Real GDP Growth : ร้อยละ 1.3	อัตราเงินเฟ้อ : ร้อยละ 2 (สถานะ มิ.ย. พ.ศ. 55)
ทรัพยากรสำคัญ : น้ำมันดิบและก๊าซธรรมชาติ	
อุตสาหกรรมหลัก : น้ำมัน อาหาร (สินค้าเกษตรและประมง) และเสื้อผ้า	
สินค้าส่งออกที่สำคัญ : น้ำมันดิบ ก๊าซธรรมชาติ	
ตลาดส่งออกที่สำคัญ : ญี่ปุ่น อาเซียน เกาหลีใต้ ออสเตรเลีย อินเดีย	
สินค้านำเข้าที่สำคัญ : เครื่องจักรอุตสาหกรรม รถยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า สินค้าเกษตร อาทิ ข้าวและผลไม้	
ตลาดนำเข้าที่สำคัญ : อาเซียน สหภาพยุโรป สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น จีน	

สถิติที่สำคัญ ไทย-บรูไนดารุสซาลาม (2555)

มูลค่าการค้ารวม	ในปี พ.ศ. 2555 (ระหว่างเดือน ม.ค. - พ.ย.) มีมูลค่าการค้ารวม 541.84 ล้าน USD ไทยนำเข้า 360.13 ล้าน USD ไทยส่งออก 181.71 ล้าน USD บรูไนฯ เป็นคู่ค้าลำดับสุดท้ายของไทยในอาเซียน
สินค้าส่งออกของไทย	ข้าว รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เหล็ก หม้อแปลงไฟฟ้าและส่วนประกอบ เสื้อผ้าสำเร็จรูป ปูนซิเมนต์ ผลไม้สดแช่เย็นและแห้ง น้ำตาลทราย ผลิตภัณฑ์เซรามิก ผลิตภัณฑ์ยาง กระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ
สินค้านำเข้าจากบรูไนฯ การลงทุน	น้ำมันดิบ สินแร่โลหะอื่นๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ เยื่อกระดาษและผลิตภัณฑ์สิ่งทอ เมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2551 กบข. และ Brunei Investment Agency (BIA) รวมทั้งสถาบันการเงินในประเทศ 8 แห่ง ได้ลงนามบันทึกความเข้าใจเพื่อร่วมจัดตั้งกองทุนไทยวีทีทู 2 มูลค่ากองทุน 76 ล้าน USD เพื่อลงทุนระยะยาวในบริษัท ทั้งในและนอกตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และที่ผ่านมามีโครงการลงทุนของบรูไนฯ ภายใต้ BOI จำนวน 1 โครงการ คือ บริษัท เอเพ็กซ์ เซอร์กิต (ไทยแลนด์) จำกัด มูลค่า 503 ล้านบาท
การท่องเที่ยว คนไทยในบรูไนฯ	ในปี พ.ศ. 2555 มีนักท่องเที่ยวบรูไนฯ มาไทยจำนวน 10,240 คน ประมาณ 5,400 คน (สถานะ ธ.ค. พ.ศ. 55) แรงงานไทยส่วนใหญ่ทำงานในกิจการก่อสร้าง อุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้าส่งออก และในภาคธุรกิจบริการ เช่น ห้างสรรพสินค้า ร้านอาหาร การตกแต่งดูแลดอกไม้ประดับในสถานที่สำคัญ)
สำนักงานของไทยในบรูไนฯ	บันดาร์เสรีเบกาวัน (สถานเอกอัครราชทูต)
สำนักงานของบรูไนฯ ในไทย	กรุงเทพฯ (สถานเอกอัครราชทูต)

Angkor Wat

Map

ราชอาณาจักรกัมพูชา (Kingdom of Cambodia)

- มีความสำคัญในเชิงยุทธศาสตร์ต่อไทยในทุกๆ ด้าน เนื่องจากมีพรมแดนทางบกติดต่อกันยาว 798 กิโลเมตร และมีพื้นที่ทับซ้อนทางทะเลประมาณ 26,000 ตารางกิโลเมตร จึงเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดทั้ง “โอกาส” และ “ปัญหา”
- เป็นแหล่งวัตถุดิบ ตลาดการค้าและแหล่งลงทุนที่สำคัญของไทย มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยว ทั้งสองประเทศจึงควรร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดเพื่อมุ่งไปสู่การเป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์และทางเศรษฐกิจเพื่อผลประโยชน์ร่วมกันในอนาคต
- เป็นจุดเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวระหว่างไทยกับลาวตอนใต้และเวียดนามตอนใต้

ข้อมูลทั่วไป

พื้นที่ : 181,035 ตารางกิโลเมตร ภาษาราชการ : เขมร
(1 ใน 3 ของไทย) ประชากร : 14.14 ล้านคน (พ.ศ. 2553)
เมืองหลวง : กรุงพนมเปญ ศาสนา : พุทธนิกายเถรวาท
พระประมุข : พระบาทสมเด็จพระบรมนาถนโรดม สีหนุ
(Preah Bat Samdech Preah Boromneath Norodom Sihamoni)
นายกรัฐมนตรี : สมเด็จอัครมหาเสนาบดีเดโชฮุน เซน (Samdech Akka Moha Sena Padei Techo Hun Sen)
รอง นรม./รรมว.กต. : นายฮอร์ นัมฮง (Hor Namhong)
วันชาติ : 9 พฤศจิกายน
วันสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับไทย : 19 ธันวาคม พ.ศ. 2493

ข้อมูลเศรษฐกิจ (2555)

GDP : 14.25 พันล้าน USD สตักเงิน : เรียล (1 บาท ประมาณ 130 เรียล)
GDP per Capita : 2,400 USD เงินทุนสำรอง : 3.732 พันล้าน USD
Real GDP Growth : ร้อยละ 6.5 อัตราเงินเฟ้อ : ร้อยละ 2.9

ทรัพยากรสำคัญ : น้ำมันดิบ ก๊าซธรรมชาติ (รอการสำรวจและขุดเจาะ) ไม้สัก อัญมณี แร่เหล็ก
อุตสาหกรรมหลัก : การท่องเที่ยว เสื้อผ้า การก่อสร้าง การสีข้าว การประมง ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ ยาง
ปูนซีเมนต์ เหมืองอัญมณี สิ่งทอ
สินค้าส่งออกที่สำคัญ : เสื้อผ้า สิ่งทอ ไม้ ยางพารา ข้าว ปลา ยาสูบ และรองเท้า
ตลาดส่งออกที่สำคัญ : สหรัฐอเมริกา แคนาดา เยอรมนี สหราชอาณาจักร เวียดนาม ญี่ปุ่น
สินค้านำเข้าที่สำคัญ : ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม บุหรี่ ทองคำ วัสดุก่อสร้าง เครื่องจักร ยานพาหนะ และยา
ตลาดนำเข้าที่สำคัญ : ไทย เวียดนาม สิงคโปร์ จีน ฮองกง

สถิติที่สำคัญ ไทย-กัมพูชา (2555)

มูลค่าการค้ารวม มูลค่าการค้าทวิภาคี 4,031 ล้าน USD เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ 2554 ร้อยละ 40.52 โดยไทย
ได้เปรียบดุลการค้า ส่วนการค้าชายแดนไทย - กัมพูชาในเดือน ม.ค. - พ.ย. พ.ศ. 2555
มีมูลค่า 2,560.57 ล้าน USD เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2554 ร้อยละ 29.09)

สินค้าส่งออกของไทย มูลค่าการส่งออกจากไทยไปกัมพูชาเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2554 ร้อยละ 40.44 สินค้า
ส่งออกของไทย 5 อันดับแรก คือ 1) น้ำมันสำเร็จรูป 2) น้ำตาลทราย 3) เครื่องดื่ม
4) ปูนซีเมนต์ 5) เครื่องยนต์สันดาปภายใน 6) เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์รักษาผิว

สินค้านำเข้าจากกัมพูชา 1) ผักผลไม้ 2) สินแร่โลหะอื่นๆ 3) เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ 4) เสื้อผ้าสำเร็จรูป
5) เยื่อกระดาษและเศษกระดาษ

การลงทุน ในปี พ.ศ. 2555 โครงการของไทยที่ได้รับอนุมัติมีจำนวน 8 โครงการ เป็นการลงทุน
ในอุตสาหกรรมโรงสีข้าว รองเท้า เสื้อผ้า อุปกรณ์ไฟฟ้า ยางพารา แปรูปมันสำปะหลัง
รวมเงินลงทุน 8.6 ล้าน USD ไทยมีมูลค่าการลงทุนสูงเป็นอันดับที่ 8 รองจากจีน
เกาหลีใต้ ไต้หวัน กัมพูชา เวียดนาม ฮองกง

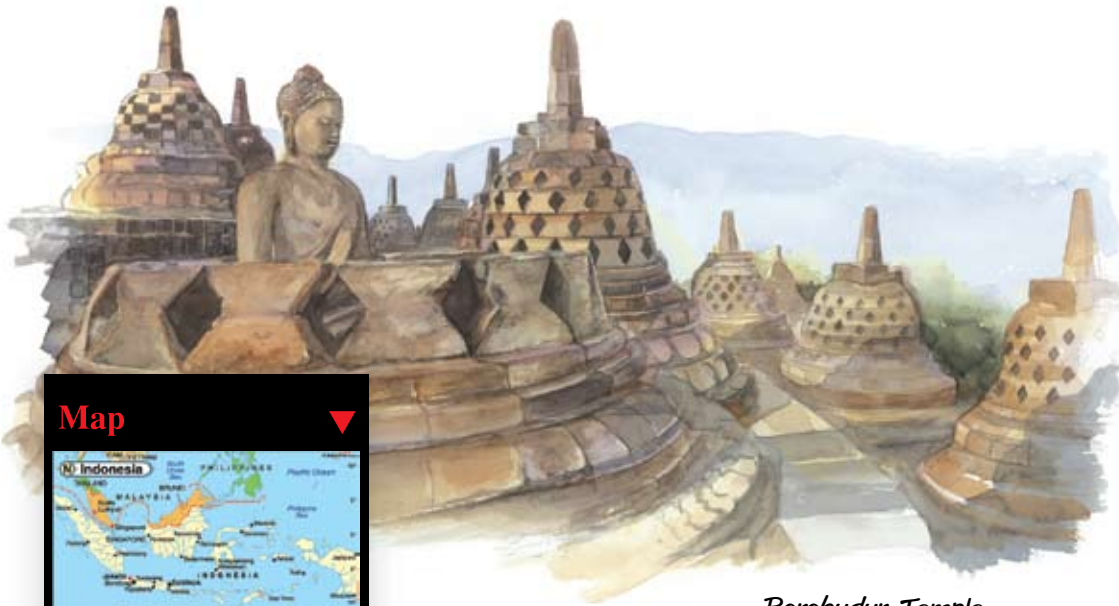
การท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวกัมพูชา มาไทยจำนวนประมาณ 423,642 คน (ปี พ.ศ. 2555)
นักท่องเที่ยวไทย ไปกัมพูชาจำนวนประมาณ 201,422 คน (ปี พ.ศ. 2555)

คนไทยในกัมพูชา คนไทยในกัมพูชา 842 คน (สถานะเมื่อเดือน ก.ค. พ.ศ. 2554 โดยแบ่งเป็นที่
กรุงพนมเปญ 702 คน จังหวัดเสียมราฐ 81 คน กัมปอด 55 คน และที่อื่นๆ 4 คน)

คนกัมพูชาในไทย คนกัมพูชาในไทย 137,598 คน (จำนวนแรงงานที่รายงานตัวกับกรมการจัดหางาน
ตามสถิติปี พ.ศ. 2555)

สำนักงานของไทยกัมพูชา กรุงพนมเปญ (สถานเอกอัครราชทูต)

สำนักงานของกัมพูชาในไทย กรุงเทพฯ (สถานเอกอัครราชทูต) จังหวัดสระแก้ว (สถานกงสุลใหญ่)

Borobudur Temple

Map

สาธารณรัฐอินโดนีเซีย (Republic of Indonesia)

- เป็นประเทศที่มีประชากรมากที่สุดในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และมีประชากรมุสลิมมากที่สุดในโลก
- มีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ (น้ำมันและก๊าซธรรมชาติ เหมือนแร่ ถ่านหิน สัตว์น้ำ)
- เป็นแหล่งประมงที่ใหญ่ที่สุดของไทย
- มีบทบาทสูงในกลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด (Non Aligned - Movement : NAM) และองค์การความร่วมมืออิสลาม (Organization Of The Islamic Conference : OIC)

ข้อมูลทั่วไป

พื้นที่ : 1,904,443 ตารางกิโลเมตร ภาษาราชการ : อินโดนีเซีย

(พื้นที่ทางทะเล 3,166,163 ตร.กม.) ประชากร : 248 ล้านคน

เมืองหลวง : กรุงจาการ์ตา

ศาสนา : อิสลาม(ร้อยละ 85.2) คริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ (ร้อยละ 8.9) คริสต์นิกายโรมันคาทอลิก (ร้อยละ 3) ฮินดู (ร้อยละ 1.8) พุทธ (ร้อยละ 0.8) ศาสนาอื่นๆ (ร้อยละ 0.3)

ประธานาธิบดี : ดร. ซูซีโล บัมบัง ยูโดโยโน (Dr. Susilo Bambang Yudhoyono)

รมว.กต. : ดร. อาร์ เอ็ม มาร์ตี มูเลียนา นาทาเลกาวา (Dr. R. M. Marty Muliana Natalegawa)

วันชาติ : 17 สิงหาคม

วันสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับไทย : 7 มีนาคม พ.ศ. 2493

ข้อมูลเศรษฐกิจ (2555)

GDP : 878.2 พันล้าน USD

สกุลเงิน : รูเปีย (1,000 รูเปีย ประมาณ 3.19 บาท)
สถานะ 16 พ.ค. พ.ศ. 2556

GDP per Capita : 3,592.3 USD

เงินทุนสำรอง : 104.8 พันล้าน USD (สถานะ มี.ค. พ.ศ. 2556)

Real GDP Growth : ร้อยละ 6.3

อัตราเงินเฟ้อ : ร้อยละ 4.2

ทรัพยากรสำคัญ : น้ำมันและก๊าซธรรมชาติ เหมือนแร่ ถ่านหิน สัตว์น้ำ

สินค้าส่งออกที่สำคัญ : ก๊าซธรรมชาติ น้ำมัน เครื่องใช้ไฟฟ้า ไม้ เสื้อผ้า

ตลาดส่งออกที่สำคัญ : ญี่ปุ่น จีน สหรัฐอเมริกา สิงคโปร์

สินค้านำเข้าที่สำคัญ : เครื่องจักร เคมีภัณฑ์ น้ำมันเชื้อเพลิง ผลิตภัณฑ์อาหาร

ตลาดนำเข้าที่สำคัญ : จีน สิงคโปร์ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา

ผลิตภัณฑ์สำคัญ ไทย-อินโดนีเซีย (2555)

มูลค่าการค้ารวม	ในปี พ.ศ. 2555 มูลค่าการค้าเท่ากับ 19,297 ล้าน USD โดยเป็นการนำเข้า 8,087 ล้าน USD และส่งออก 11,209 ล้าน USD ไทยได้ดุลการค้า 3,122 ล้าน USD ระหว่างเดือน ม.ค. - เม.ย. พ.ศ. 2556 มีมูลค่าการค้าเท่ากับ 5,196.16 ล้าน USD โดยเป็นการนำเข้า 2,193.90 ล้าน USD และส่งออก 3,002.26 ล้าน USD
สินค้าส่งออกของไทย	รถยนต์ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ อัญมณีและเครื่องประดับ น้ำมันสำเร็จรูป ยางพารา เม็ดพลาสติก เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ยาง เหล็ก เหล็กกล้า และผลิตภัณฑ์ และแผงวงจรไฟฟ้า
สินค้านำเข้าจากอินโดนีเซีย	น้ำมันดิบ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ เคมีภัณฑ์ เครื่องเพชรพลอย อัญมณี เงินแท่งและทองคำ ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ แผงวงจรไฟฟ้า และสินแร่โลหะอื่นๆ
การลงทุน	ปี พ.ศ. 2555 ไทยเป็นประเทศผู้ลงทุนอันดับ 15 ในอินโดนีเซีย มีมูลค่าการลงทุน 68 ล้าน USD ส่วนใหญ่เป็นการลงทุนด้านอุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมรถยนต์ อุตสาหกรรมยางและพลาสติก อาทิ เครื่องเจียรโคมภัณฑ์ เครื่องซีเมนต์ไทย เหมือนบ้านปู ธนาคารกรุงเทพ ลานนาลีกไนต์ และบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ในปี พ.ศ. 2555 อินโดนีเซียมีการลงทุนในไทยผ่าน BOI จำนวน 1 โครงการ มูลค่า 1.44 ล้าน USD
การท่องเที่ยว	ในปี พ.ศ. 2555 มีนักท่องเที่ยวไทยเดินทางไปอินโดนีเซีย 89,142 คน มีนักท่องเที่ยวอินโดนีเซียเดินทางมาไทย ประมาณ 448,748 คน
คนไทยในอินโดนีเซีย	ประมาณ 1,500 คน ประกอบด้วยข้าราชการหน่วยราชการไทยในอินโดนีเซียและคู่สมรส นักธุรกิจไทย เจ้าหน้าที่องค์การระหว่างประเทศ และคู่สมรสของชาวอินโดนีเซียและชาวต่างชาติในอินโดนีเซีย
สำนักงานของไทยในอินโดนีเซีย	กรุงจาการ์ตา (สถานเอกอัครราชทูต) / เดนปาซาร์ เมดาน และสุราบายา (สถานกงสุลกิตติมศักดิ์)
สำนักงานของอินโดนีเซียในไทย	กรุงเทพฯ (สถานเอกอัครราชทูต) / สงขลา (สถานกงสุล)

Patuxay (Victory Gate)

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (The Lao People's Democratic Republic)

- เป็นประเทศเพื่อนบ้านที่มีความใกล้ชิดกับไทยทั้งในเชิงประวัติศาสตร์ ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ เชื้อชาติ ศาสนา ภาษา และวัฒนธรรม มีเขตแดนติดต่อกับไทยทั้งทางบกและทางน้ำ ถึง 1,810 กิโลเมตร พัฒนาการต่างๆ ในลาวจึงส่งผลกระทบต่อไทยและการกำหนดนโยบายของไทยต่อภูมิภาคอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้
- สามารถเป็นแหล่งป้อนวัตถุดิบ แหล่งพลังงานสำรอง และแหล่งลงทุนของไทย เพื่อการผลิตสินค้าส่งออกไปยังประเทศที่สามที่ให้สิทธิพิเศษทางการค้าแก่ลาว
- เป็นประเทศที่ไม่มีทางออกทางทะเล แต่สามารถเป็นจุดเชื่อมต่อ (land bridge หรือ land link) ด้านการคมนาคมขนส่งและการส่งออกสินค้าของไทยไปยังประเทศที่สามในอนุภูมิภาค

ข้อมูลทั่วไป

พื้นที่ : 236,800 ตารางกิโลเมตร ภาษาราชการ : ภาษาลาว
(1/2 ของประเทศไทย) ประชากร : 6.47 ล้านคน (ก.ค. พ.ศ. 2554)
เมืองหลวง : เวียงจันทน์ ศาสนา : พุทธ (ร้อยละ 75) นับถือผี (ร้อยละ 16 - 17)
ประธานประเทศ : พลโท จูมมาลี ไชยะสอน (Choummaly Sayasone)
นายกรัฐมนตรี : นายทองสิง ท้ามะวง (Thongsing Thammavong)
รอง นรม. / : นายทองลุน สีสุลิด (Thongloun Sisoulith)
รรมว.กต.
วันชาติ : 2 ธันวาคม
วันสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับไทย : 19 ธันวาคม พ.ศ. 2493

ข้อมูลเศรษฐกิจ (2555)

GDP : 9.55 พันล้าน USD สกุลเงิน : กีบ (263 กีบ : 1 บาท)
(ณ วันที่ 1 มี.ค. พ.ศ 2556)
GDP per Capita : 1,386 USD เงินทุนสำรอง : 1,642 ล้าน USD
Real GDP Growth : ร้อยละ 8.3 อัตราเงินเฟ้อ : ร้อยละ 5.1

ทรัพยากรสำคัญ : ไม้ แหลงน้ำผลิตไฟฟ้า ยิปซั่ม บุก ทองคำ อัญมณี ข้าว ข้าวโพด เหล็ก ถ่านหิน ทองคำ
อุตสาหกรรมหลัก : เหมืองแร่ โครงการผลิตไฟฟ้าพลังน้ำ ไม้แปรรูป อุตสาหกรรมเกษตร ก่อสร้าง เครื่องนุ่งห่ม ท่องเที่ยว

สินค้าส่งออกที่สำคัญ : ไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ กาแฟ ไฟฟ้า กระจก ทองแดง ทองคำ
ตลาดส่งออกที่สำคัญ : ไทย (ร้อยละ 33) จีน (ร้อยละ 23.4) เวียดนาม (ร้อยละ 13.4) (ตัวเลขปี พ.ศ. 2554)
สินค้านำเข้าที่สำคัญ : เครื่องจักรและอุปกรณ์ ยานยนต์ เชื้อเพลิง สินค้าอุปโภคบริโภค
ตลาดนำเข้าที่สำคัญ : ไทย (ร้อยละ 65.2) จีน (ร้อยละ 11.1) เวียดนาม (ร้อยละ 6.5) (ตัวเลขปี พ.ศ. 2554)

สถิติที่สำคัญ ไทย-ลาว (2555)

มูลค่าการค้ารวม : ไทยเป็นคู่ค้าลำดับที่ 1 ของลาว ขณะที่ลาวเป็นคู่ค้าลำดับที่ 26 ของไทย การค้าไทย - ลาว ปี พ.ศ. 2555 เป็นมูลค่ารวม 150,135 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 27.21 โดยไทยเป็นฝ่ายได้ดุลการค้าเพิ่มขึ้น 72,771 ล้านบาท หรือร้อยละ 48.38

สินค้าส่งออกของไทย : น้ำมันเชื้อเพลิง รถยนต์ เครื่องจักร เหล็ก เคมีภัณฑ์ ผ้าผืน ยานพาหนะ เครื่องสำอาง เครื่องดื่ม ปูนซีเมนต์

สินค้านำเข้าจากลาวที่สำคัญ : สินแร่โลหะ เชื้อเพลิง ไม้แปรรูป พืช ผักและผลไม้ ถ่านหิน ปุ๋ย ลวดและสายเคเบิล เครื่องจักรไฟฟ้า สิ่งพิมพ์

การลงทุนของไทยในลาว : ไทยเป็นนักลงทุนต่างชาติอันดับ 3 ในลาวเมื่อพิจารณาจากมูลค่าการลงทุนสะสม ในช่วงปี พ.ศ. 2531 - 2555 จำนวน 663 โครงการ มูลค่ารวม 5.73 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ในสาขาสำคัญ ได้แก่ พลังงานไฟฟ้า ขนส่ง และโทรคมนาคม ธุรกิจโรงแรมและการท่องเที่ยว ธนาคาร อุตสาหกรรมไม้แปรรูป เครื่องนุ่งห่มและหัตถกรรม

การท่องเที่ยว : ปี พ.ศ. 2555 มีนักท่องเที่ยวลาวเดินทางมาไทย 951,090 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.63 และมีนักท่องเที่ยวไทยเดินทางไปลาว 1,937,612 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 23

จำนวนคนไทยในลาว : ประมาณ 3,800 คน เป็นนักธุรกิจประมาณ 700 คน และเป็นแรงงานทำงานในโครงการเหมืองทอง/ทองแดง โครงการไฟฟ้า และโครงการอื่นๆ ประมาณ 3,100 คน

สำนักงานของไทยในลาว : เวียงจันทน์ (สถานเอกอัครราชทูต) / แขวงสะหวันนะเขต (สถานกงสุลใหญ่)

สำนักงานของลาวในไทย : กรุงเทพฯ (สถานเอกอัครราชทูต) / ขอนแก่น (สถานกงสุลใหญ่)

Petronas Twin Towers

มาเลเซีย (Malaysia)

- มุ่งเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วภายในปี พ.ศ. 2563 (Vision 2020) และมีแผนพัฒนาต่อเนื่อง (Mission 2057) เป็นแนวทางพัฒนาประเทศจนถึงปี พ.ศ. 2600
- มีบทบาทสำคัญในอาเซียนและองค์การความร่วมมืออิสลาม (OIC)
- ต้องการเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจการค้าของ OIC โดยใช้ศักยภาพด้านการบริหารธนาคารอิสลาม และอุตสาหกรรมอาหารฮาลาล
- ในปี พ.ศ. 2554 นักท่องเที่ยวมาเลเซียมาไทยมากเป็นอันดับ 1 และเป็นคู่ค้าสำคัญของไทย

ข้อมูลทั่วไป

พื้นที่	: 329,758 ตารางกิโลเมตร (ประมาณ 64 % ของไทย)	ภาษาราชการ	: มาเลย์
เมืองหลวง	: กรุงกัวลาลัมเปอร์	ประชากร	: 29.512 ล้านคน (พ.ย. พ.ศ. 2555)
พระประมุข	: สมเด็จพระราชาธิบดีอัลมุตัสสิม บิลลาฮี อูบิฮุดดีน ตวนกู อัลฮัจญ์ อับดุล ฮาลิม มูฮัมมัด ชাহ์ อิบน์ อัลมาฮุม สุลต่าน บาดลิซาห์ สมเด็จพระราชาธิบดีพระองค์ที่ 14 (His Majesty Almu'tasimu Billahi Muhibbuddin Tuanku Alhaj Abdul Halim Mu'adzam Shah ibni Almarhum Sultan Badlishah)	ศาสนา	: อิสลาม (60%) พุทธ (19%) คริสต์ (12%)
นายกรัฐมนตรี	: ตาโต๊ะะ ฮี มูห์ฮัมหมัด นาจิบ บิน ตุน ฮัจญ์ อับดุล ราซัค (Dato' Sri Mohd Najib bin Tun Haji Abdul Razak)		
รพว.กต.	: ตาโต๊ะะ ฮี อานิฟาห์ บิน ฮัจญ์ อามาน (Dato' Sri Anifah bin Haji Aman)		
วันชาติ	: 31 สิงหาคม		
วันสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับไทย	: 31 สิงหาคม พ.ศ. 2500		

ข้อมูลเศรษฐกิจ (2555)

GDP	: 307.7 พันล้าน USD (ประมาณการ)	สกุลเงิน	: ริงกิต (1 ริงกิตประมาณ 10.17 บาท สถานะ 1 ก.พ. พ.ศ. 2556)
GDP per Capita	: 10,502 USD (ประมาณการ)	เงินทุนสำรอง	: 138 พันล้าน USD (สถานะ 31 ต.ค. พ.ศ. 2555)
Real GDP Growth	: ร้อยละ 5.2 (ประมาณการ)	อัตราเงินเฟ้อ	: ร้อยละ 1.7 (สถานะ ธ.ค. พ.ศ. 2555)
ทรัพยากรสำคัญ	: ยางพารา น้ำมันปาล์ม น้ำมันดิบ ก๊าซธรรมชาติ		
อุตสาหกรรมหลัก	: อีเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร		
สินค้าส่งออกที่สำคัญ	: ผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ก๊าซธรรมชาติเหลว - LNG น้ำมันปาล์ม น้ำมันสำเร็จรูป เคมีภัณฑ์		
ตลาดส่งออกที่สำคัญ	: สิงคโปร์ จีน ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ไทย		
สินค้านำเข้าที่สำคัญ	: ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักรและอุปกรณ์ เคมีภัณฑ์ น้ำมันสำเร็จรูป อุปกรณ์ด้านการขนส่ง		
ตลาดนำเข้าที่สำคัญ	: จีน สิงคโปร์ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ไทย		

สถิติที่สำคัญ ไทย-มาเลเซีย (2555)

มูลค่าการค้ารวม	: 25,531.92 ล้าน USD โดยไทยเสียเปรียบดุลการค้า 679.76 ล้าน USD เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.24 เมื่อเปรียบเทียบกับมูลค่าการค้ารวมในช่วงเดียวกันของปี พ.ศ. 2554 ทั้งนี้ มาเลเซียเป็นคู่ค้าอันดับที่ 4 ของไทย
สินค้าส่งออกของไทย	: น้ำมันสำเร็จรูป อุปกรณ์และชิ้นส่วนยานยนต์ ยางพารา คอมพิวเตอร์ ผลิตภัณฑ์ยาง เคมีภัณฑ์ เหล็กและผลิตภัณฑ์จากเหล็ก (มูลค่าการส่งออกปี พ.ศ. 2555 มีมูลค่า 12,426.08 ล้าน USD เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.22 เมื่อเปรียบเทียบกับมูลค่าการส่งออกในช่วงเดียวกันของปี พ.ศ. 2554)
สินค้านำเข้าจากมาเลเซีย	: เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ น้ำมันดิบ เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ เคมีภัณฑ์ แผงวงจรไฟฟ้า เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เครื่องใช้ไฟฟ้าในครัวเรือน (มูลค่าการนำเข้าในปี พ.ศ. 2555 คิดเป็น 13,105.84 ล้าน USD เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.28 เมื่อเปรียบเทียบกับมูลค่าการนำเข้าในช่วงเดียวกันของปี พ.ศ. 2554)
การลงทุน	: มาเลเซียลงทุนในไทยจำนวน 17 โครงการ มีมูลค่า 11,352 ล้านบาท โดยส่วนใหญ่เป็นการลงทุนในสาขาการบริการ ผลิตภัณฑ์เหล็กและเครื่องจักรกล อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า เคมีภัณฑ์และกระดาษ เครื่องนุ่งห่ม และการเกษตร ในขณะที่ไทยลงทุนในมาเลเซีย (ม.ค. - ก.ย. พ.ศ. 2555) จำนวน 11 โครงการ มีมูลค่า 4,459 ล้านบาท ซึ่งนักลงทุนที่สนใจไปลงทุนในมาเลเซีย ได้แก่ บริษัทเครือเจริญโภคภัณฑ์ บริษัทแอดวานซ์เออร์ กลุ่มบริษัทไทยซัมมิท เครือซีเมนต์ไทย กลุ่มบริษัทสามารถ และร้านอาหารไทย
การท่องเที่ยว	: ปี พ.ศ. 2555 (ม.ค. - พ.ย.) มีนักท่องเที่ยวจากมาเลเซียมาไทยประมาณ 2.23 ล้านคน ลดลงร้อยละ 0.81 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปี พ.ศ. 2554 (ช่วงเดือน ม.ค. - ก.ย. ปี พ.ศ. 2554 นักท่องเที่ยวไทยไปมาเลเซีย 0.96 ล้านคน)
แรงงานไทยในมาเลเซีย	: มีแรงงานไทยประมาณ 210,000 คน (เป็นแรงงานถูกกฎหมาย 9,269 คน)
สำนักงานของไทยในมาเลเซีย	: กรุงกัวลาลัมเปอร์ (สถานเอกอัครราชทูต) / ปีนังและโกตาบารู (สถานกงสุลใหญ่)
สำนักงานของมาเลเซียในไทย	: กรุงเทพฯ (สถานเอกอัครราชทูต) / สงขลา (สถานกงสุลใหญ่)

Shwedagon Pagoda

สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ (The Republic of the Union of Myanmar)

- มีพัฒนาการทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง โดยได้จัดตั้งรัฐบาลพลเรือน มีประธานาธิบดีเป็นประมุขและหัวหน้ารัฐบาล เมื่อวันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2554 หลังจากได้จัดการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2553 โดยพรรค Union Solidarity and Development Party (USDP) ของรัฐบาลเดิมได้เสียงข้างมาก ต่อมาเมื่อวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2555 เมียนมาร์ได้จัดการเลือกตั้งซ่อมครั้งประวัติศาสตร์ ซึ่งนางออง ซาน ซู จี และพรรค National League for Democracy (NLD) ได้รับเลือกตั้งด้วย
- มีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์ เป็นแหล่งวัตถุดิบ ตลาดการค้า แรงงานและแหล่งลงทุนที่สำคัญของไทย โดยเฉพาะด้านพลังงาน (ก๊าซและไฟฟ้าพลังน้ำ) และเป็นทางเชื่อมสู่จีนและอินเดีย เชื่อมทะเลอันดามันกับทะเลจีนใต้
- ที่ผ่านมา ไทยและเมียนมาร์ประสบปัญหาาร่วมกันหลายประการ อาทิ ยาเสพติด แรงงานผิดกฎหมาย การค้ามนุษย์ โรคระบาด ความมั่นคงชายแดน ฯลฯ

ข้อมูลทั่วไป

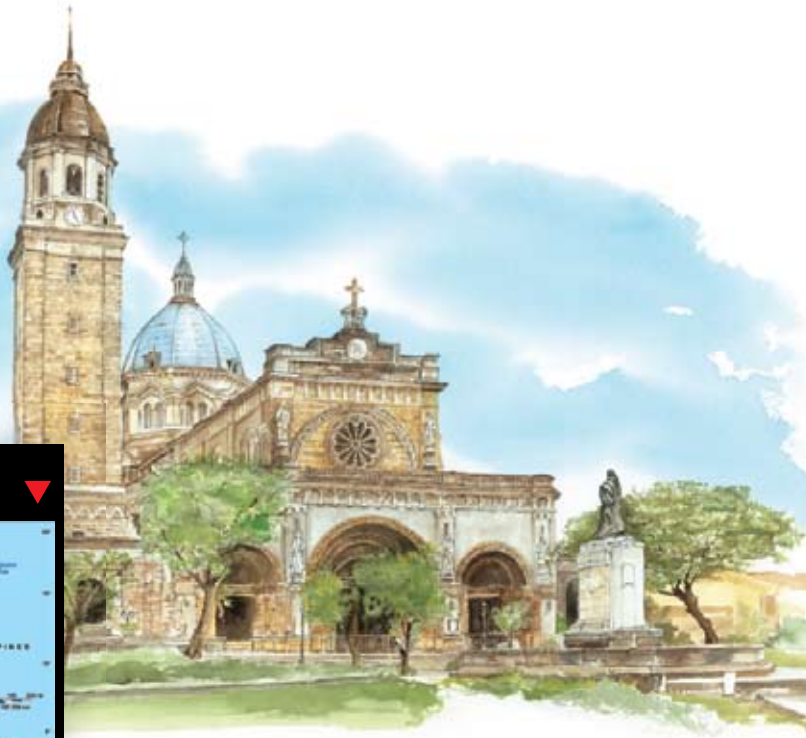
พื้นที่ :	657,740 ตารางกิโลเมตร	ภาษาราชการ :	เมียนมาร์
เมืองหลวง :	กรุงเนปีดอ	ประชากร :	63.67 ล้านคน (ประมาณการ ปี พ.ศ. 2555)
ประมุขและประธานาธิบดี :	นายเต็ง เส่ง (U Thein Sein) อดีตนายกรัฐมนตรี ดำรงตำแหน่งเมื่อวันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2554	ศาสนา :	พุทธ (89 %) คริสต์ (5 %) อิสลาม (4%)
นายกรัฐมนตรี :	นายวันนะ หม่อง ลวิน (U Wunna Maung Lwin) ดำรงตำแหน่งเมื่อวันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2554	รัฐชาติ :	เปลี่ยนธงชาติใหม่เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม พ.ศ. 2553 เป็นธงแถบ สีเหลือง หมายถึงความสามัคคีและรุ่งเรืองแห่งศาสนา สีเขียวหมายถึง ความสงบ และภูมิทัศน์เขียวจีของเมียนมาร์ และสีแดง หมายถึงความกล้าหาญและความเด็ดเดี่ยว ส่วนรูปดาวสีขาว หมายถึง ความเป็นเอกภาพของชนในชาติ
วันชาติ :	(วันที่ได้รับเอกราช) 4 มกราคม พ.ศ. 2491		
วันสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับไทย :	24 สิงหาคม พ.ศ. 2491		

ข้อมูลเศรษฐกิจ (2555)

GDP :	53.14 พันล้าน USD	สกุลเงิน :	850 จัต ต่อ 1 USD (ณ พ.ศ. พ.ศ. 2556)
	(ประมาณการปี พ.ศ. 2555)		
GDP per Capita :	834 USD	เงินทุนสำรอง :	5.751 พันล้าน USD
Real GDP Growth :	ร้อยละ 6.3	อัตราเงินเฟ้อ :	ร้อยละ 6.1
ทรัพยากรสำคัญ :	ก๊าซธรรมชาติ ป่าไม้ แร่ธาตุ		
อุตสาหกรรมหลัก :	เกษตร สิ่งทอ และสินค้าอุปโภคบริโภค		
สินค้าส่งออกที่สำคัญ :	ก๊าซธรรมชาติ ไม้ เมล็ดพืชและถั่ว		
ตลาดส่งออกที่สำคัญ :	ไทย จีน อินเดีย		
สินค้านำเข้าที่สำคัญ :	เครื่องจักรกล ยาสังเคราะห์ น้ำมันสำเร็จรูป		
ตลาดนำเข้าที่สำคัญ :	จีน สิงคโปร์ ไทย		

สถิติที่สำคัญ ไทย-เมียนมาร์ (2555)

มูลค่าการค้ารวม	ในปี พ.ศ. 2555 มีมูลค่าการค้ารวม 211,345.97 ล้านบาท (เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.85 จากปี พ.ศ. 2554) ไทยส่งออก 96,526.45 ล้านบาท (เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.40) นำเข้า 114,819.51 ล้านบาท (เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.80) ไทยขาดดุลการค้า 18,293.06 ล้านบาท (เพิ่มขึ้นร้อยละ 43.75) โดยเป็นการค้าชายแดนมูลค่า 180,471.53 ล้านบาท หรือร้อยละ 85 ของมูลค่าการค้า
สินค้าส่งออกของไทย	น้ำมันสำเร็จรูป เครื่องดื่ม เหล็ก รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ปูนซีเมนต์ เป็นต้น (ไทยเป็นคู่ค้าอันดับ 2 ของเมียนมาร์)
สินค้านำเข้าจากเมียนมาร์	ก๊าซธรรมชาติ เนื้อสัตว์สำหรับการบริโภค ไม้ซุง ไม้แปรรูปและผลิตภัณฑ์ไม้อื่นๆ ผัก ผลไม้และของปรุงแต่งที่ทำจากผัก ผลไม้ สัตว์น้ำสด เป็นต้น (เมียนมาร์เป็นคู่ค้าอันดับ 19 ของไทย อันดับ 6 ในอาเซียน)
การลงทุน	ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2531-2555 ไทยลงทุนในเมียนมาร์เป็นอันดับที่ 2 มูลค่าการลงทุนสะสม 288,286.85 ล้านบาท (9,568 ล้าน USD) คิดเป็นร้อยละ 23.51 ของการลงทุนจากต่างชาติ (อันดับ 1 คือ จีนและฮ่องกง มูลค่า 15,911 ล้านดอลลาร์ USD อันดับ 3 คือ เกาหลีใต้ มูลค่า 2,930 ล้านดอลลาร์ USD) สาขาการลงทุนที่สำคัญ ได้แก่ พลังงาน การผลิต ประมงและปศุสัตว์ โรงแรมและการท่องเที่ยว คมนาคมและการสื่อสาร
การท่องเที่ยว	นักท่องเที่ยวเมียนมาร์มาไทยในปี พ.ศ. 2555 จำนวน 129,385 คน ทั้งนี้ในระหว่างเดือน มกราคม - เมษายน พ.ศ. 2556 มีนักท่องเที่ยวเมียนมาร์มาไทย 54,546 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 29.04 เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันเมื่อปี พ.ศ. 2555 ทั้งนี้ในปี พ.ศ. 2555 มีนักท่องเที่ยวไทยไปเมียนมาร์ จำนวน 72,029 คน
คนไทยในเมียนมาร์	ประมาณ 400 - 450 คน ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในกรุงย่างกุ้ง (300 คน) มัณฑะเลย์ เมตจิน่า ทวาย มะริด
สำนักงานของไทยในเมียนมาร์	กรุงย่างกุ้ง (สถานเอกอัครราชทูต) สนง. ผู้ช่วยทูตฝ่ายทหาร (บก เรือ อากาศ) / สนง. ส่งเสริมการค้าใน ตปท. / สนง. ปกป้องและปราบปรามยาเสพติด / สน. ข้าราชการแห่งชาติ / สนง. บ.การบินไทย ฯ
สำนักงานของเมียนมาร์ในไทย	กรุงเทพฯ (สถานเอกอัครราชทูต)

Manila Cathedral

สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ (The Republic of the Philippines)

- ยึดมั่นในค่านิยมและความเชื่อมั่นในประชาธิปไตย เสรีภาพ และสิทธิมนุษยชน
- เลือกตั้งประธานาธิบดีและเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2553 นายเบนิกโน เอส อากีโน ที่สาม (นอຍนอย) จากพรรค Liberal (LP) ชนะเลือกตั้ง (รับตำแหน่ง 30 มิถุนายน พ.ศ. 2553) อย่างไรก็ตาม พรรค LP มีสมาชิกในวุฒิสภาเพียง 4 คน (จากทั้งหมด 24 คน) ทำให้รัฐบาล ประสบความยากลำบากในการดำเนินนโยบาย (จะมีการเลือกตั้งกลางเทอม กลางปี พ.ศ. 2556)
- มีศักยภาพเป็นแหล่งลงทุนด้านพลังงาน และตลาดส่งออกสินค้าของไทย แม้จะมีปัญหาความมั่นคงทางอาหาร แต่ก็มีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นลำดับต้นๆในเอเชีย
- ประสบปัญหาการแบ่งแยกดินแดนทางตอนใต้ของเกาะมินดาเนา (รัฐบาลฟิลิปปินส์ได้บรรลุกรอบความตกลงกระบวนการเจรจาสันติภาพขั้นต้นกับกลุ่ม MILF เมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2555)

ข้อมูลทั่วไป

พื้นที่ : 298,170 ตารางกิโลเมตร
(ประมาณ 60% ของไทย)

เมืองหลวง : กรุงมะนิลา

ภาษาราชการ : ตากาล็อกและอังกฤษ

ประชากร : 96 ล้านคน

ศาสนา : โรมันคาทอลิก (83%) โปรเตสแตนต์ (9%)
อิสลาม (5%)

ประธานาธิบดี : นายเบนิกโน เอส อาคีโน ที่สาม (Benigno S. Aquino III)

รมว.กต. : นายอัลเบิร์ต เอฟ เดล โรซาริโอ (Albert F. del Rosario)

วันชาติ : 12 มิถุนายน

วันสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับไทย : 14 มิถุนายน พ.ศ. 2492

ข้อมูลเศรษฐกิจ (2555)

GDP : 250.3 พันล้าน USD

สกุลเงิน : เปโซ (1 เปโซ ประมาณ 0.74 บาท
สถานะ ส.ศ. พ.ศ. 2555)

GDP per Capita : 4,092 USD

เงินทุนสำรอง : 84.507 พันล้าน USD

Real GDP Growth : ร้อยละ 6.6

อัตราเงินเฟ้อ : ร้อยละ 3.1

- ทรัพยากรสำคัญ : สินแร่โลหะ ก๊าซธรรมชาติ ทองแดงและทองคำ
อุตสาหกรรมหลัก : เสื้อผ้า ยา เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ไม้ และอาหารแปรรูป
สินค้าส่งออกที่สำคัญ : ผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักรกล เสื้อผ้าสำเร็จรูป และยานพาหนะ
ตลาดส่งออกที่สำคัญ : สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น สิงคโปร์ จีน เนเธอร์แลนด์ ฮองกง ไต้หวัน
สินค้านำเข้าที่สำคัญ : ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ น้ำมันเชื้อเพลิง เครื่องจักรกล เหล็ก และยานพาหนะ
ตลาดนำเข้าที่สำคัญ : สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น สิงคโปร์ ไต้หวัน จีน เกาหลีใต้

สถิติที่สำคัญ ไทย-ฟิลิปปินส์ (2555)

- มูลค่าการค้ารวม (ม.ค. - ธ.ค. พ.ศ. 2555) 7,585 ล้าน USD ไทยส่งออก 4,861 ล้าน USD นำเข้า 2,724 ล้าน USD โดยไทยเป็นฝ่ายได้ดุลการค้า 2,137 ล้าน USD ฟิลิปปินส์เป็นคู่ค้าลำดับที่ 5 ของไทยในอาเซียน และลำดับที่ 17 ในโลก
- สินค้าส่งออกของไทย รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ข้าว ผงวงจรรไฟฟ้า น้ำมันสำเร็จรูป เครื่องสำอาง สบู่ ผลิตภัณฑ์รักษาผิว เม็ดพลาสติก น้ำตาลทราย เครื่องยนต์สันดาปภายในแบบลูกสูบ ผลิตภัณฑ์ข้าวสาลีและอาหารสำเร็จรูปอื่นๆ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ ผงวงจรรไฟฟ้า อุปกรณ์และส่วนประกอบยานยนต์ สินแร่โลหะอื่นๆ เศษโลหะและผลิตภัณฑ์ เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ เครื่องมือเครื่องใช้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ รถยนต์นั่ง เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ
- สินค้านำเข้าจากฟิลิปปินส์ บริษัทไทยที่ไปลงทุนในฟิลิปปินส์ ได้แก่ เครือซีเมนต์ไทย เครือเจริญโภคภัณฑ์ เครือโรงแรมดุสิตธานี โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ ปตท. เครืออิตัลไทย และธนาคารกรุงเทพ บริษัทฟิลิปปินส์ที่ลงทุนในไทย ได้แก่ บริษัท Universal Robina, San Miguel และ Liwayway Food Industries ซึ่งลงทุนในอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม
- การท่องเที่ยว ม.ค. - มี.ค. พ.ศ. 2555 มีนักท่องเที่ยวฟิลิปปินส์มาไทย 67,863 คน นักท่องเที่ยวไทยไปฟิลิปปินส์ประมาณ 10,478 คน
- คนไทยในฟิลิปปินส์ 700 คน โดยประมาณ (อยู่ในกรุงมะนิลา 350 คน เซบู 300 คน จว.อื่นๆ 60 คน) ไม่มีนักโทษไทยในฟิลิปปินส์
- สำนักงานของไทยในฟิลิปปินส์ กรุงมะนิลา (สถานเอกอัครราชทูต) / เซบู (สถานกงสุลกิตติมศักดิ์)
สำนักงานของฟิลิปปินส์ในไทย กรุงเทพฯ (สถานเอกอัครราชทูต)

Merlion Park

สาธารณรัฐสิงคโปร์ (Republic of Singapore)

- มีเสถียรภาพทางการเมืองสูง ทำให้มีความต่อเนื่องของนโยบาย รัฐบาลมีธรรมาภิบาล โปร่งใส เป็นผู้นำด้าน e - government
- มีนโยบายการทูตเชิงรุก เป็นผู้นำของอาเซียนประเทศหนึ่ง
- เป็นศูนย์กลางภูมิภาคด้านธุรกิจการค้าและบริการ โทรคมนาคม การเงิน และมีเป้าหมายเป็นศูนย์กลางเทคโนโลยีสารสนเทศ พลังงาน และเคมีภัณฑ์
- มีระบบโครงสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐานและเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย
- เป็นพันธมิตรและหุ้นส่วนยุทธศาสตร์กับไทยทั้งในด้านความมั่นคงและเศรษฐกิจ มีระบบการศึกษาและการแพทย์ที่ติดระดับแนวหน้าของเอเชีย มีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สูง

ข้อมูลทั่วไป

พื้นที่ : 699.4 ตารางกิโลเมตร (ประมาณเกาะภูเก็ต)	ภาษาราชการ : อังกฤษ จีนกลาง มลายู และทมิฬ ประชากร : 5.31 ล้านคน (ประมาณ 1/3 ของประชากร เป็นชาวต่างชาติ)
เมืองหลวง : สิงคโปร์	ศาสนา : พุทธมหายาน (42.5%) อิสลาม (14.9%) คริสต์ (14.6%) ฮินดู (4%) ไม่มีศาสนา (25%)
ประธานาธิบดี : นายโทนี่ ตัน เคง ยัม (Dr. Tony Tan Keng Yam/1 กันยายน พ.ศ. 2554 - ปัจจุบัน)	
นายกรัฐมนตรี : นายลี เซียน ลุง (Mr. Lee Hsein Loong/12 สิงหาคม พ.ศ. 2547- ปัจจุบัน)	
รพว.กต. : นายเค ชันมูกัม (Mr. K. Shanmugam/(21 พฤษภาคม พ.ศ. 2554 - ปัจจุบัน)	
วันชาติ : 9 สิงหาคม	
วันสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับไทย : 20 กันยายน พ.ศ. 2508	

ข้อมูลเศรษฐกิจ (2555)

GDP : 266.6 พันล้าน USD	สกุลเงิน : ดอลลาร์สิงคโปร์ (1 ดอลลาร์สิงคโปร์ ประมาณ 25 บาท สถานะ 11 มี.ค. พ.ศ. 2556)
GDP per Capita : 47,254 USD	เงินทุนสำรอง : 255 พันล้าน USD (สถานะ ธ.ค. พ.ศ. 2556)
Real GDP Growth : ร้อยละ 1.2	อัตราเงินเฟ้อ : ร้อยละ 4.3 (สถานะ ธ.ค. พ.ศ. 2556)
ทรัพยากรสำคัญ : ทรัพยากรมนุษย์ เทคโนโลยี	
อุตสาหกรรมหลัก : การผลิต การก่อสร้าง การคมนาคมขนส่ง และโทรคมนาคม การเงินและการธนาคาร และการบริการอื่นๆ	
สินค้าส่งออกที่สำคัญ : เครื่องจักรกล เครื่องไฟฟ้า เคมีภัณฑ์ เสื้อผ้า	
ตลาดส่งออกที่สำคัญ : มาเลเซีย สหรัฐอเมริกา สหภาพยุโรป จีน ญี่ปุ่น ไต้หวัน และไทย	
สินค้านำเข้าที่สำคัญ : เครื่องจักรกล ชิ้นส่วนอุปกรณ์ไฟฟ้า น้ำมันดิบ เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์อาหาร	
ตลาดนำเข้าที่สำคัญ : มาเลเซีย สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น จีน ไต้หวัน ไทย ฮองกง	

สถิติสำคัญ ไทย-สิงคโปร์ (2555)

มูลค่าการค้ารวม	18,668.04 ล้าน USD โดยไทยได้เปรียบดุลการค้า 3,003.33 ล้าน USD ลดลงร้อยละ 54.34 เมื่อเปรียบเทียบกับมูลค่าการค้ารวม ปี พ.ศ. 2554 ทั้งนี้ สิงคโปร์เป็นคู่ค้าอันดับที่ 6 ของไทย
สินค้าส่งออกของไทย	น้ำมันสำเร็จรูป แผงวงจรไฟฟ้า เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ส่วนประกอบอากาศยานและอุปกรณ์การบิน เครื่องจักรกลและส่วนประกอบของเครื่องจักรกล เคมีภัณฑ์ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ ส่วนประกอบอากาศยานและอุปกรณ์การบิน เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ น้ำมันดิบ ข้าว (มูลค่าการส่งออกปี พ.ศ. 2555 มีมูลค่า 10,835.68 ล้าน USD ลดลงร้อยละ 5.14 เมื่อเปรียบเทียบกับมูลค่าการส่งออกปี พ.ศ. 2555)
สินค้านำเข้าจากสิงคโปร์	เคมีภัณฑ์ เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เรือและสิ่งก่อสร้างลอยน้ำ แผงวงจรไฟฟ้า น้ำมันสำเร็จรูป เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ พืชและผลิตภัณฑ์จากพืช กระดาษและผลิตภัณฑ์กระดาษ และผลิตภัณฑ์อาหาร (มูลค่าการนำเข้าปี พ.ศ. 2555 มีมูลค่า 7,832.36 ล้าน USD เพิ่มขึ้นร้อยละ 17.69 เมื่อเปรียบเทียบกับมูลค่าการนำเข้าปี พ.ศ. 2554)
การลงทุน	ในปี 2555 สนง. คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้อนุมัติ 103 โครงการ คิดเป็นมูลค่าการลงทุนรวม 19,418.2 ล้านบาท ส่วนใหญ่อยู่ในสาขาบริการ อิเล็กทรอนิกส์ และผลิตภัณฑ์ไฟฟ้า ผลิตภัณฑ์โลหะและเครื่องจักร เคมีภัณฑ์และกระดาษ ผลิตภัณฑ์การเกษตร อุตสาหกรรมเบาและสิ่งทอ เหมืองแร่ และเซรามิก
การท่องเที่ยว	ในปี พ.ศ. 2555 มีนักท่องเที่ยวสิงคโปร์มาไทย 821,016 คน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2554 ร้อยละ 20.33
คนไทยในสิงคโปร์	ในปี พ.ศ. 2555 มีคนไทยในสิงคโปร์ประมาณ 44,000 คน โดยส่วนใหญ่เป็นแรงงานในภาคอุตสาหกรรมก่อสร้างและอุตสาหกรรม
นักโทษไทยในสิงคโปร์	ในปี พ.ศ. 2555 มีนักโทษไทยในสิงคโปร์ 35 คน เป็นชาย 20 คน หญิง 15 คน ส่วนใหญ่ถูกดำเนินคดีข้อหาขายเสพติดและทำงานโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมาย
สำนักงานของไทยในสิงคโปร์	สิงคโปร์ (สถานเอกอัครราชทูต)
สำนักงานของสิงคโปร์ในไทย	กรุงเทพฯ (สถานเอกอัครราชทูต)

Wat Phra Kaew

ราชอาณาจักรไทย (The Kingdom of Thailand)

ตั้งอยู่บนคาบสมุทรอินโดจีนและมลายู ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีพรมแดนด้านตะวันออกติดประเทศลาวและประเทศกัมพูชา ทิศใต้เป็นแดนต่อแดนประเทศมาเลเซียและอ่าวไทย ทิศตะวันตกติดทะเลอันดามันและประเทศเมียนมาร์ และทิศเหนือติดประเทศเมียนมาร์และลาว มีแม่น้ำโขงกั้นเป็นบางช่วง ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยแบบมีรัฐสภา มีศูนย์กลางการบริหารราชการแผ่นดินอยู่ที่กรุงเทพมหานคร และแบ่งเขตการบริหารออกเป็น การบริหารราชการส่วนภูมิภาค ได้แก่ จังหวัด 77 จังหวัด 877 อำเภอ และ 7,255 ตำบล และการปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อมูลทั่วไป

พื้นที่	: 513,120 ตารางกิโลเมตร	ภาษาราชการ	: ภาษาไทย
เมืองหลวง	: กรุงเทพมหานคร	ประชากร	: 68 ล้านคน (พ.ศ. 2554)
ประมุข	: พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช	ศาสนา	: พุทธศาสนา (ร้อยละ 95)
นายกรัฐมนตรี	: นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร		
รรมว.กต.	: นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล		
วันชาติ	: 5 ธันวาคม		

ข้อมูลเศรษฐกิจ (2555)

GDP	: 345.6 พันล้าน USD	สกุลเงิน	: บาท (1 ดอลลาร์สหรัฐ ประมาณ 29.09 บาท) (สถานะ เม.ย. พ.ศ. 2556)
GDP per Capita	: 5,115.8 USD	เงินทุนสำรอง	: 178.7 พันล้าน USD (สถานะ มี.ค. พ.ศ. 2556)
Real GDP Growth	: ร้อยละ 6.4	อัตราเงินเฟ้อ	: ร้อยละ 3
ทรัพยากรสำคัญ	: อัญมณีและเครื่องประดับ ยางพารา ผลิตภัณฑ์ยาง ข้าว		
อุตสาหกรรมหลัก	: สินค้าอุตสาหกรรม, การบริการ, สินค้าอุตสาหกรรมการเกษตร		
สินค้าส่งออกที่สำคัญ	: ยานยนต์และส่วนประกอบ, เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ, เชื้อเพลิง, อัญมณีและเครื่องประดับ		
ตลาดส่งออกที่สำคัญ	: กลุ่มประเทศอาเซียน (9 ประเทศ) ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และสหภาพยุโรป		
สินค้านำเข้าที่สำคัญ	: น้ำมันดิบ เครื่องจักรและส่วนประกอบ เครื่องใช้ไฟฟ้าและส่วนประกอบ เคมีภัณฑ์		
ตลาดนำเข้าที่สำคัญ	: ญี่ปุ่น กลุ่มประเทศอาเซียน (9 ประเทศ) สหภาพยุโรป และสหรัฐอเมริกา		

ข้อมูลสำคัญอื่น ๆ

จำนวนสถานเอกอัครราชทูตไทยในต่างประเทศ	65 แห่ง
จำนวนคณะผู้แทนถาวรแห่งประเทศไทยประจำสหประชาชาติ	2 แห่ง (นครนิวยอร์ก / นครเจนีวา)
จำนวนคณะผู้แทนถาวรแห่งประเทศไทยประจำอาเซียน	1 แห่ง (กรุงจาการ์ตา)
จำนวนสถานกงสุลใหญ่ไทยในต่างประเทศ	26 แห่ง
จำนวนสำนักงานเศรษฐกิจการค้าไทยในต่างประเทศ	1 แห่ง (เมืองไทเป)

Ho Chi Minh City Hall

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (The Socialist Republic of Vietnam)

- เป็นประเทศเพื่อนบ้านอาเซียนที่มีบทบาทสำคัญด้านความมั่นคงในภูมิภาค
- เป็นตลาดใหม่ในภูมิภาคอินโดจีน การบริโภคในประเทศขยายตัวต่อเนื่อง ศักยภาพการผลิตสูง แรงงานในประเทศมีคุณภาพและยังคงมีค่าจ้างแรงงานต่ำ
- การขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2555 ประมาณร้อยละ 5.03
- ตั้งเป้าหมายเป็นประเทศอุตสาหกรรมภายในปี พ.ศ. 2563 (ค.ศ. 2020)

กำเนิด

และพัฒนาการของอาเซียน

จากสมาคมอาเซียนสู่ประชาคมอาเซียน

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรือ อาเซียน ก่อตั้งขึ้นโดย

ปฏิญญากรุงเทพ (Bangkok Declaration) ซึ่งลงนามโดยรัฐมนตรีจาก 5 ประเทศสมาชิกผู้ก่อตั้ง ได้แก่

- นายอาดัม มาลิก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ **สาธารณรัฐอินโดนีเซีย**
- นายตุน อับดุล ราซัค บิน ฮุสเซน รองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ **มาเลเซีย**
- นายนาซิโซ รามอส รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ **สาธารณรัฐฟิลิปปินส์**
- นายเอส ราชาเรตน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ **สาธารณรัฐสิงคโปร์**
- พันเอก (พิเศษ) ดร.ถนัด คอมันตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ **ราชอาณาจักรไทย**

เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างประเทศในภูมิภาค อำนวยความสะดวกซึ่งสันติภาพ เสถียรภาพ และความมั่นคงปลอดภัยทางการเมือง สร้างสรรค์ความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม การกีดกันอยู่ดี บนพื้นฐานของความเสมอภาคและผลประโยชน์ร่วมกัน ซึ่งจากเจตนารมณ์ที่สอดคล้องกันนี้ **เนกาบารูในดารุสซาลาม** ได้เข้าเป็นสมาชิกในลำดับที่ 6 เมื่อวันที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2527 **สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม** เข้าเป็นสมาชิกลำดับที่ 7 เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2538 **สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว** และ **สหภาพพม่า** (ปัจจุบัน เปลี่ยนชื่อเป็น สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์) เข้าเป็นสมาชิกพร้อมกันเมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2540 และ **ราชอาณาจักรกัมพูชา** เข้าเป็นสมาชิกเมื่อวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2542 ทำให้ปัจจุบันอาเซียนมีสมาชิกรวมทั้งหมด 10 ประเทศ

สัญลักษณ์ของอาเซียน

เป็นรวงข้าวสีเหลือง 10 มัด ผูกมัดไว้ด้วยกัน หมายถึง การที่ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ทั้ง 10 ประเทศรวมกันเพื่อมิตรภาพและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน อยู่ในพื้นที่วงกลมสีแดง ขอบสีขาวและน้ำเงิน ซึ่งแสดงถึงความเป็นเอกภาพ มีตัวอักษรคำว่า “asean” สีน้ำเงินอยู่ใต้ภาพ อันแสดงถึงความมุ่งมั่นที่จะทำงานร่วมกันเพื่อความมั่นคง สันติภาพ เอกภาพ และความก้าวหน้าของประเทศสมาชิกอาเซียน สีทั้งหมดที่ปรากฏในสัญลักษณ์ของอาเซียนเป็นสีสำคัญที่ปรากฏในธงชาติของแต่ละประเทศสมาชิกอาเซียนโดย

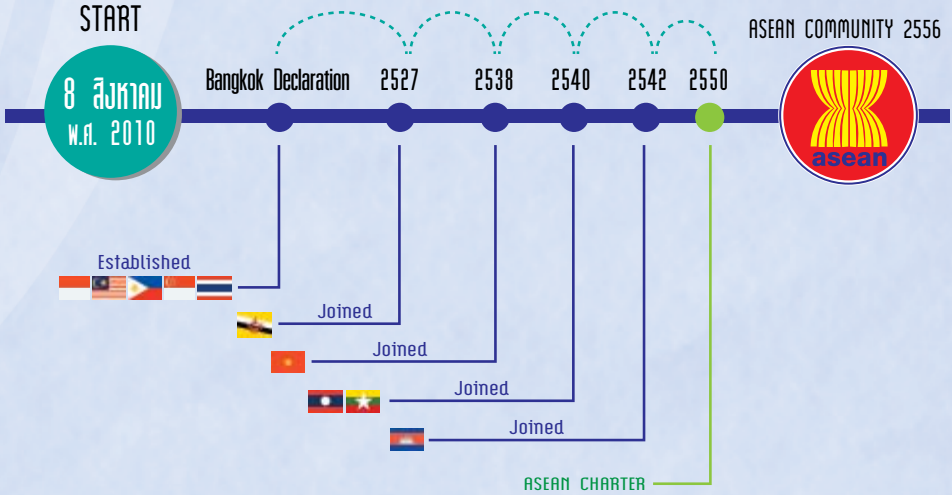

สีน้ำเงิน หมายถึง
สันติภาพและความมั่นคง

สีแดง หมายถึง
ความกล้าหาญและความก้าวหน้า

สีขาว หมายถึง ความบริสุทธิ์

สีเหลือง หมายถึง ความเจริญรุ่งเรือง

พัฒนาการของอาเซียน

นับตั้งแต่ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2510 จนถึงปัจจุบัน อาเซียนมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และได้กลายเป็นองค์กรที่มีความแข็งแกร่งขึ้นตามลำดับ โดยมีการกระชับความสัมพันธ์ทางการเมืองและความมั่นคง และพัฒนาความร่วมมือด้านเศรษฐกิจให้เอื้ออำนวยต่อศักยภาพในการแข่งขันของอาเซียนให้เพิ่มมากขึ้น รวมทั้งมีปฏิสัมพันธ์ที่สร้างสรรค์กับประเทศภายนอกภูมิภาคและประชาคมโลกอย่างใกล้ชิด โดยมุ่งเน้นการสร้างสถาปัตยกรรมในภูมิภาคที่มีอาเซียนเป็นศูนย์กลาง ทั้งนี้ โดยยึดมั่นในหลักการให้ประชาชนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา และลดช่องว่างในการพัฒนาของประเทศสมาชิกอาเซียน

พัฒนาการของความร่วมมืออาเซียน ในช่วงปี พ.ศ. 2510-2539

ในด้านการเมืองและความมั่นคง อาเซียนได้มุ่งเน้นความร่วมมือเพื่อธำรงรักษาสันติภาพและความมั่นคงของภูมิภาค โดยได้มีการจัดทำปฏิญญากำหนดให้ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นเขตแห่งสันติภาพเสรีภาพ และความเป็นกลาง (Zone of Peace, Freedom, and Neutrality : ZOPFAN) ในปี พ.ศ. 2514 จัดทำสนธิสัญญามิตรภาพและความร่วมมือในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Treaty of Amity and Cooperation : TAC) ในปี พ.ศ. 2519 และจัดทำสนธิสัญญาเขตปลอดอาวุธนิวเคลียร์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Treaty on the Southeast Asia Nuclear Weapon - Free Zone : SEANWFZ) ในปี พ.ศ. 2538 รวมทั้งได้ริเริ่มการประชุมอาเซียนว่าด้วยความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงในภูมิภาคเอเชีย - แปซิฟิก (ASEAN Regional Forum : ARF) ซึ่งเป็นเสมือนกลไกเสริมสร้างความไว้วางใจ (Confidence Building) โดยใช้แนวทางทางทูตเชิงป้องกัน (Preventive Diplomacy) เพื่อป้องกันการเกิดและขยายตัวของความขัดแย้งในภูมิภาค โดยประเทศไทยได้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุม ARF ครั้งแรกที่กรุงเทพฯ เมื่อปี พ.ศ. 2537

พ.ศ. 2514

จัดตั้งปฏิญญากำหนดให้ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นเขตแห่งสันติภาพเสรีภาพและความมั่นคง (Zone of Peace, Freedom, and Neutrality : ZOPFAN)

พ.ศ. 2519

จัดทำสนธิสัญญามิตรภาพและความร่วมมือในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Treaty of Amity and Cooperation : TAC)

พ.ศ. 2538

จัดทำสนธิสัญญาเขตปลอดอาวุธนิวเคลียร์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Treaty on the Southeast Asia Nuclear Weapon-Free Zone : SEANWFZ)

พ.ศ. 2537

ริเริ่มการประชุมอาเซียนว่าด้วยความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก (ASEAN Regional Forum : ARF)

ในด้านเศรษฐกิจ อาเซียนคำนึงถึงความจำเป็นที่จะต้องสร้างกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคเพื่อเสริมสร้างอำนาจต่อรองและเพิ่มศักยภาพในการผลิตของอาเซียน ในการนี้ อาเซียนโดยการผลักดันของประเทศไทยจึงได้ลงนามจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area : AFTA) ในปี พ.ศ. 2535 เพื่อลดภาษีศุลกากรระหว่างกันเพื่อเพิ่มปริมาณการค้าภายในอาเซียน ลดต้นทุนการผลิตสินค้า และดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ นอกจากนี้ ในปี พ.ศ. 2541 อาเซียนได้ขยายความร่วมมือด้านเศรษฐกิจเพิ่มเติมเพื่อให้เกิดการรวมตัวทางเศรษฐกิจมีความสมบูรณ์แบบและมีทิศทางที่ชัดเจน ด้วยการจัดตั้งเขตการลงทุนอาเซียน (ASEAN Investment Area : AIA) ซึ่งต่อมาได้มีการขยายขอบเขตของความตกลงฯ ให้ครอบคลุมความร่วมมือด้านการค้าและบริการ โดยมีเป้าหมายให้มีการเปิดเสรีครอบคลุมทุกสาขาบริการภายในปี พ.ศ. 2563

นอกจากนี้ เพื่อให้ประชาชนอาเซียนมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีและมีการพัฒนาในทุกด้าน รวมทั้งส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนอาเซียน ตลอดจนสร้างจิตสำนึกในความเป็นอาเซียน (ASEAN Awareness) อาเซียนยังให้ความสำคัญกับความร่วมมือเฉพาะด้าน (Functional Cooperation) ในประเด็นด้านสังคมและวัฒนธรรมที่ครอบคลุมหลายสาขา อาทิ การศึกษา วัฒนธรรม สาธารณสุข แรงงาน สิ่งแวดล้อม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นต้น

กำเนิดประชาคมอาเซียน : จากวิสัยทัศน์อาเซียน 2020 สู่ปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียน ฉบับที่ 2 หรือ ปฏิญญาบาหลี 2

ในโอกาสครบรอบ 30 ปีของการก่อตั้งอาเซียน เมื่อปี พ.ศ. 2540 ผู้นำอาเซียนได้รับรองเอกสาร วิสัยทัศน์อาเซียน 2020 (ASEAN Vision 2020) เพื่อกำหนดเป้าหมายว่าภายในปี ค.ศ. 2020 (พ.ศ. 2563) อาเซียนจะเป็น

- 1) วงสมานฉันท์แห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
A Concert of Southeast Asian Nations
- 2) หุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาอย่างมีพลวัต
A Partnership in Dynamic Development
- 3) มุ่งปฏิสัมพันธ์กับประเทศภายนอก
An Outward - Looking ASEAN
- 4) ชุมชนแห่งสังคมที่เอื้ออาทร
A Community of Caring Societies

ต่อมาในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 9 ระหว่างวันที่ 7 - 8 ตุลาคม พ.ศ. 2546 ณ บาหลี ประเทศอินโดนีเซีย ผู้นำอาเซียนได้ลงนามในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมืออาเซียน ฉบับที่ 2 (Declaration of ASEAN Concord II หรือ Bali Concord II) โดยเห็นชอบให้มีการจัดตั้ง **ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community)** ภายในปี พ.ศ. 2563 (ค.ศ. 2020) โดยประชาคมอาเซียนประกอบด้วย 3 เสาหลัก ได้แก่

ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน
(ASEAN Political and Security Community : ASC)

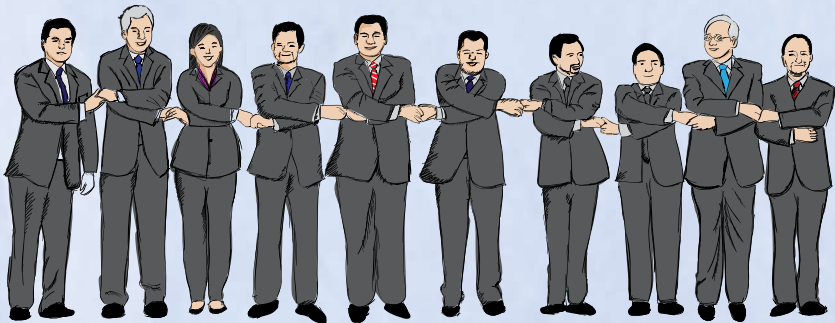
ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
(ASEAN Economic Community : AEC) และ

ประชาคมสังคม - วัฒนธรรมอาเซียน
(ASEAN Socio - Cultural Community : ASCC)

และในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 12 เมื่อเดือนมกราคม พ.ศ. 2550 ณ เมืองเซบู ประเทศฟิลิปปินส์ ผู้นำอาเซียนได้ตกลงกันที่จะเร่งรัดกระบวนการสร้างประชาคมอาเซียนให้แล้วเสร็จภายในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) รวมทั้งได้ออกปฏิญญาเซบูว่าด้วยพิมพ์เขียวกฎบัตรอาเซียน (Cebu Declaration on the Blueprint of the ASEAN Charter) เพื่อยืนยันเจตนารมณ์ในการมีกฎบัตรอาเซียนเพื่อเป็นธรรมนูญในการดำเนินงานเนื่องจากอาเซียนตระหนักว่าการรวมกลุ่มในระดับภูมิภาคของอาเซียนต้องเผชิญกับความท้าทายและโอกาสที่หลากหลาย ทำให้อาเซียนจำเป็นต้องยกระดับความร่วมมือและองค์การให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้น โดยกฎบัตรอาเซียนทำให้อาเซียนมีสถานะนิติบุคคลตามกฎหมายระหว่างประเทศ เป็นสนธิสัญญาที่ก่อให้เกิดพันธกรณีระหว่างประเทศสมาชิก วางโครงสร้างของอาเซียนใหม่ให้มีความสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยผู้นำอาเซียนได้รับรองกฎบัตรอาเซียนระหว่างการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 13 เมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2550 ณ ประเทศสิงคโปร์

อาเซียนกับประชาคมโลก : ปฏิญญาบาหลี 3

เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2554 ระหว่างการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 19 ณ บาหลี ประเทศอินโดนีเซีย ผู้นำอาเซียนได้ลงนามในปฏิญญาบาหลีว่าด้วยเรื่องประชาคมอาเซียนในประชาคมโลก หรือ ปฏิญญาบาหลี 3 (Bali Concord III) ซึ่งนับเป็นเอกสารที่สะท้อนเจตนารมณ์และความพร้อมของอาเซียนในการสร้างวิสัยทัศน์หลังการสร้างประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558 ซึ่งจะดำเนินการควบคู่ไปกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งของประชาคมอาเซียน และพัฒนาบทบาทของประชาคมอาเซียนในประชาคมโลก เอกสารฉบับนี้ยังมีความชัดเจนมากขึ้นเกี่ยวกับความร่วมมือภายใต้ประชาคมอาเซียนทั้ง 3 เสา พร้อมทั้งเน้นย้ำถึงนโยบายและผลประโยชน์ร่วมกันของอาเซียนในเวทีโลก

กฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter)

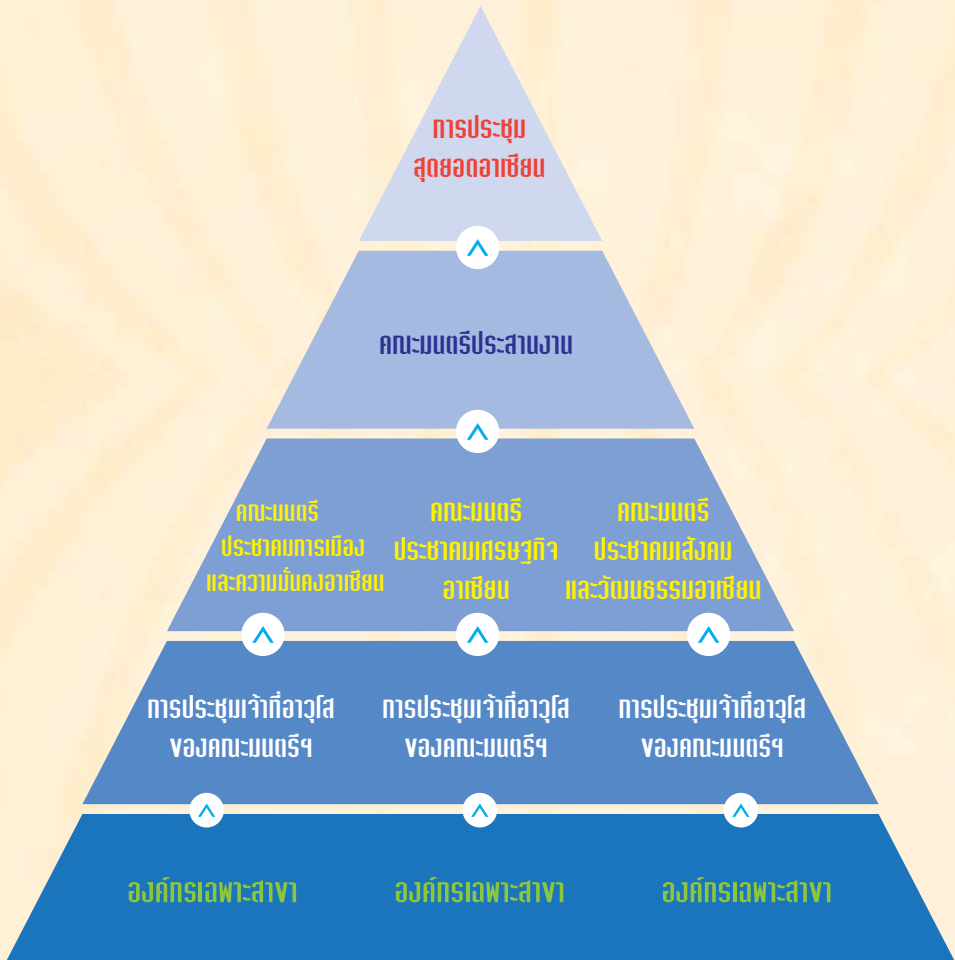
ในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 13 เมื่อปี พ.ศ. 2550 ที่ประเทศสิงคโปร์ ผู้นำอาเซียนได้ลงนามในกฎบัตรอาเซียน ซึ่งเปรียบเสมือนธรรมนูญของอาเซียนที่จะวางกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์กร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของอาเซียนในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขับเคลื่อนการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนภายในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ.2015) ตามที่ผู้นำอาเซียนได้ตกลงกันไว้ โดยวัตถุประสงค์ของกฎบัตรอาเซียน คือ ทำให้อาเซียนเป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพ มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง และเคารพกฎกติกาในการทำงานมากขึ้น นอกจากนี้ กฎบัตรอาเซียน ยังทำให้อาเซียนมีสถานะเป็นนิติบุคคล ในฐานะที่เป็นองค์กรระหว่างรัฐบาล (Intergovernmental Organization)

กฎบัตรอาเซียน ประกอบด้วยข้อบทต่างๆ 13 บท 55 ข้อ โดยมีประเด็นใหม่ que แสดงความก้าวหน้าของอาเซียน ได้แก่

- (1) การจัดตั้งคณะกรรมการระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน
- (2) การให้อำนาจเลขาธิการอาเซียนสอดส่องและรายงานการทำตามความตกลงของรัฐสมาชิก
- (3) การจัดตั้งกลไกสำหรับการระงับข้อพิพาทต่างๆ ระหว่างประเทศสมาชิก
- (4) การให้ผู้นำเป็นผู้ตัดสินว่าจะดำเนินการอย่างไรต่อรัฐผู้ละเมิดพันธกรณีตามกฎบัตรฯ อย่างร้ายแรง
- (5) การเปิดช่องให้ใช้วิธีการอื่นในการตัดสินใจได้ หากไม่มีฉันทามติ
- (6) การส่งเสริมการปรึกษาหารือกันระหว่างประเทศสมาชิกเพื่อแก้ไขปัญหาที่กระทบต่อผลประโยชน์ร่วม ซึ่งทำให้การตีความหลักการห้ามแทรกแซงกิจการภายในมีความยืดหยุ่นมากขึ้น
- (7) การเพิ่มบทบาทของประธานอาเซียน เพื่อให้อาเซียนสามารถตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉินได้อย่างทันท่วงที
- (8) การเปิดช่องทางให้อาเซียนสามารถมีปฏิสัมพันธ์กับองค์กรภาคประชาสังคมมากขึ้น
- (9) การปรับปรุงโครงสร้างองค์กรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น ให้มีการประชุมสุดยอดอาเซียน 2 ครั้งต่อปี จัดตั้งคณะมนตรีเพื่อประสานความร่วมมือในแต่ละ 3 สาขาหลัก และการมีคณะกรรมการผู้แทนถาวรประจำอาเซียนที่กรุงจาการ์ตา เพื่อลดเวลาและค่าใช้จ่ายในการประชุมของอาเซียน เป็นต้น

กฎบัตรอาเซียนมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2551 กล่าวคือ หลังจากที่ประเทศสมาชิกครบทั้ง 10 ประเทศ ได้ให้สัตยาบันกฎบัตรอาเซียน โดยการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 14 ระหว่างวันที่ 28 กุมภาพันธ์ - 1 มีนาคม พ.ศ. 2552 ที่จังหวัดเพชรบุรี เป็นการประชุมระดับผู้นำอาเซียนครั้งแรกหลังจากกฎบัตรอาเซียนมีผลบังคับใช้

โครงสร้างและกลไก การดำเนินงานของอาเซียน

กฎบัตรอาเซียน ซึ่งเปรียบเสมือนธรรมนูญของอาเซียน มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 15 ธันวาคม พ.ศ. 2551 ได้กำหนดโครงสร้างองค์กรของอาเซียน ไว้ในหมวดที่ 4 ดังนี้

1. การประชุมสุดยอดอาเซียน (ASEAN Summit)

การประชุมสุดยอดอาเซียน (ASEAN Summit) ประกอบด้วยประมุขหรือหัวหน้ารัฐบาล มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบายสูงสุดและแนวทางร่วมมือของอาเซียน และตัดสินใจในเรื่องสำคัญ โดยให้ประเทศสมาชิกซึ่งเป็นประธานอาเซียนเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม 2 ครั้งต่อปี หรือเรียกประชุมพิเศษหรือเฉพาะกิจเมื่อมีความจำเป็น

2. คณะมนตรีประสานงานอาเซียน (ASEAN Coordinating Councils : ACCs)

คณะมนตรีประสานงานอาเซียน ประกอบด้วยรัฐมนตรีต่างประเทศสมาชิกอาเซียน ทำหน้าที่เตรียมการประชุมสุดยอดอาเซียน ประสานงานความตกลงและข้อตัดสินใจของที่ประชุมสุดยอดอาเซียน ประสานงานระหว่าง 3 เสาหลัก ดูแลการดำเนินงานและกิจการต่างๆ ของอาเซียนในภาพรวม โดยคณะมนตรีประสานงานอาเซียนจะมีการประชุมกันอย่างน้อย 2 ครั้งต่อปี

3. คณะมนตรีประชาคมอาเซียน (ASEAN Community Councils)

คณะมนตรีประชาคมอาเซียนประกอบด้วย คณะมนตรีประชาคม 3 เสาหลัก อันได้แก่ คณะมนตรีการเมืองและความมั่นคงอาเซียน คณะมนตรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และคณะมนตรีประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ซึ่งเป็นผู้แทนที่ประเทศสมาชิกแต่งตั้งให้เป็นผู้รับผิดชอบแต่ละเสาหลัก มีอำนาจหน้าที่ในการประสานงานและติดตามการทำงานตามนโยบาย โดยเสนอรายงานและข้อเสนอแนะต่อที่ประชุมผู้นำ โดยมีการประชุมอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง ประธานการประชุมเป็นรัฐมนตรีจากประเทศสมาชิก ซึ่งเป็นประธานอาเซียน

4. องค์กรระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขา (ASEAN Sectoral Ministerial Bodies)

องค์กรระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขา (เช่น ด้านสาธารณสุข ด้านกลาโหม ด้านการศึกษา ฯลฯ) ประกอบด้วยรัฐมนตรีเฉพาะสาขา มีหน้าที่ปฏิบัติตามข้อตกลงและข้อตกลงใจของที่ประชุมสุดยอดอาเซียน ที่อยู่ในขอบข่ายการดำเนินงานของตน และเสริมสร้างความร่วมมือในสาขาของแต่ละองค์กรให้เข้มแข็งขึ้น เพื่อสนับสนุนการรวมตัวของประชาคมอาเซียน

5. เลขาธิการอาเซียนและสำนักเลขาธิการอาเซียน (Secretary-General of ASEAN and ASEAN Secretariat)

สำนักเลขาธิการอาเซียนเป็นหน่วยงานกลางถาวรของอาเซียน โดยมีเลขาธิการอาเซียนเป็นหัวหน้าเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหาร และมีเจ้าหน้าที่ประจำรับผิดชอบงานเลขานุการของอาเซียน

เลขาธิการอาเซียน ได้รับการแต่งตั้งโดยที่ประชุมสุดยอดอาเซียนและมีวาระการดำรงตำแหน่ง 5 ปี โดยไม่มีการต่ออายุ เลขาธิการอาเซียนจะคัดเลือกจากคนชาติของประเทศสมาชิกอาเซียนหมุนเวียนกันไปตามตัวอักษรของชื่อประเทศในภาษาอังกฤษ ตำแหน่งเลขาธิการอาเซียนมีศักดิ์ศรีและสถานะเทียบเท่ากับรัฐมนตรี

รองเลขาธิการอาเซียน มีจำนวน 4 คน ซึ่งมีสัญชาติแตกต่างจากเลขาธิการและคัดเลือกมาจากประเทศสมาชิกอาเซียน 4 ประเทศที่แตกต่างกัน โดยรองเลขาธิการ 2 คนจะคัดเลือกมาจากคนชาติประเทศสมาชิกอาเซียนหมุนเวียนกันไปตามลำดับตัวอักษรของชื่อประเทศในภาษาอังกฤษ และมีวาระการดำรงตำแหน่ง 3 ปี โดยไม่มีการต่ออายุ ส่วนรองเลขาธิการอีก 2 คน จะมาจากการคัดเลือกทั่วไปบนพื้นฐานของความรู้ ความสามารถ และมีวาระการดำรงตำแหน่ง 3 ปี และสามารถต่ออายุได้อีก 3 ปี

6. คณะกรรมการผู้แทนถาวรประจำอาเซียน (Committee of Permanent Representatives to ASEAN)

คณะกรรมการผู้แทนถาวรประจำอาเซียน เป็นผู้แทนระดับเอกอัครราชทูตที่แต่งตั้งจากประเทศสมาชิกให้ประจำที่สำนักงานใหญ่อาเซียน กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย มีหน้าที่สนับสนุนการทำงานของคณะมนตรีประชาคมอาเซียนและองค์กรระดับรัฐมนตรีเฉพาะสาขา ประสานงานกับเลขาธิการสำนักงานอาเซียนและสำนักงานเลขาธิการอาเซียน ในเรื่องที่เกี่ยวข้องและประสานงานกับสำนักเลขาธิการอาเซียนแห่งชาติและองค์กรระดับรัฐมนตรีอาเซียนเฉพาะสาขา

7. สำนักงานอาเซียนแห่งชาติ (ASEAN National Secretariat)

เป็นหน่วยงานระดับกรมในกระทรวงการต่างประเทศของประเทศสมาชิกอาเซียน ซึ่งแต่ละประเทศได้จัดตั้งเพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบประสานงาน สนับสนุนภารกิจและความร่วมมือต่างๆ เกี่ยวกับอาเซียนในประเทศนั้นๆ สำหรับประเทศไทยหน่วยงานที่ทำหน้าที่เป็นสำนักงานอาเซียนแห่งชาติ คือ กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ

8. องค์กรสิทธิมนุษยชนอาเซียน (ASEAN Human Rights Body)

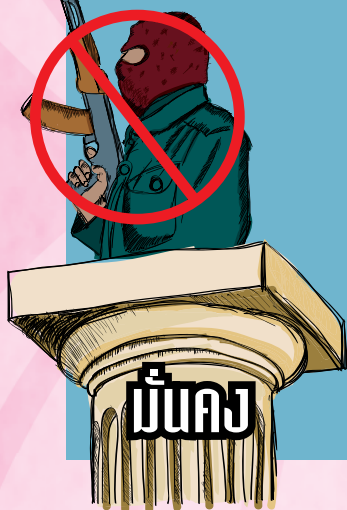
เป็นองค์กรที่จัดตั้งด้วยความประสงค์และหลักการของกฎบัตรอาเซียนเกี่ยวกับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐาน ซึ่งคณะทำงานและอำนาจหน้าที่ จะได้กำหนดโดยที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน

9. มูลนิธิอาเซียน (ASEAN Foundation)

มูลนิธิอาเซียนสนับสนุนเลขาธิการอาเซียนและดำเนินการร่วมกับองค์กรของอาเซียน ที่เกี่ยวข้องในการสนับสนุนการสร้างประชาคมอาเซียน โดยการส่งเสริมความสำนึกที่เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของอาเซียน การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างประชาชน การดำเนินงานร่วมกันที่ใกล้ชิดระหว่างภาคธุรกิจ ภาคประชาสังคม นักวิชาการ และผู้มีส่วนได้เสียอื่นๆ ในอาเซียน

ประชาคมอาเซียน (ASEAN COMMUNITY)

เสถียรภาพ
และความมั่นคง

เสถียรเศรษฐกิจ

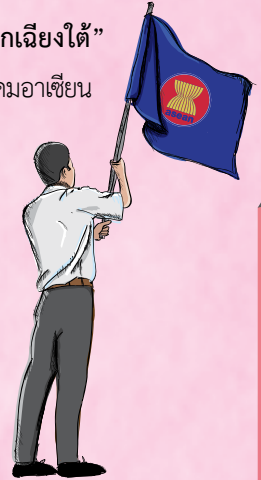
เสถียรสังคม
และวัฒนธรรม

ประชาคมอาเซียน
ภายในปี 2558

ประเทศสมาชิก “สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้” 10 ประเทศ หรือ “อาเซียน” มีเป้าหมายจะก้าวไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) ซึ่งประกอบด้วย 3 ด้านหลัก ได้แก่

- **ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน**
(ASEAN Political-Security Community : APSC)
- **ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน**
(ASEAN Economic Community : AEC) และ
- **ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน**
(ASEAN Socio-Cultural Community : ASCC)

วิสัยทัศน์ร่วมของผู้นำอาเซียน คือ การสร้างประชาคมอาเซียนที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง มีกฎกติกาในการทำงาน และมีประชาชนเป็นศูนย์กลาง (ประชาชนมีส่วนร่วมในการสร้างประชาคมอาเซียน)

เป้าหมายหลักของการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน คือ การสร้างประชาคมที่มีความแข็งแกร่ง มีความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจ สามารถสร้างโอกาสและรับมือสิ่งท้าทายทั้งด้านการเมืองความมั่นคง เศรษฐกิจ และภัยคุกคามรูปแบบใหม่ได้อย่างรอบด้าน โดยให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดี สามารถประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจได้อย่างสะดวกมากยิ่งขึ้น และประชาชนในอาเซียนมีความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

อาเซียนให้ความสำคัญกับการเร่งรัดการปฏิบัติตามแผนงานการจัดตั้งประชาคมอาเซียน โดยเฉพาะการเร่งรัดการรวมตัวทางเศรษฐกิจ เพื่อส่งเสริมการเจริญเติบโตภายในภูมิภาคเป็นหลัก และลดการพึ่งพาเศรษฐกิจโลกที่ผันผวน ในขณะเดียวกัน ก็ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้มีความเสมอภาคกันระหว่างสมาชิกมากขึ้น ทั้งนี้ ในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 21 เมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2555 ที่กรุงพนมเปญ ประเทศกัมพูชา ผู้นำอาเซียนได้ตกลงที่จะกำหนดวันที่อาเซียนจะเป็นประชาคมอาเซียนอย่างเป็นทางการในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2558

สามเสาหลักของประชาคมอาเซียน

1. ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน มีเป้าหมายที่สำคัญ ได้แก่

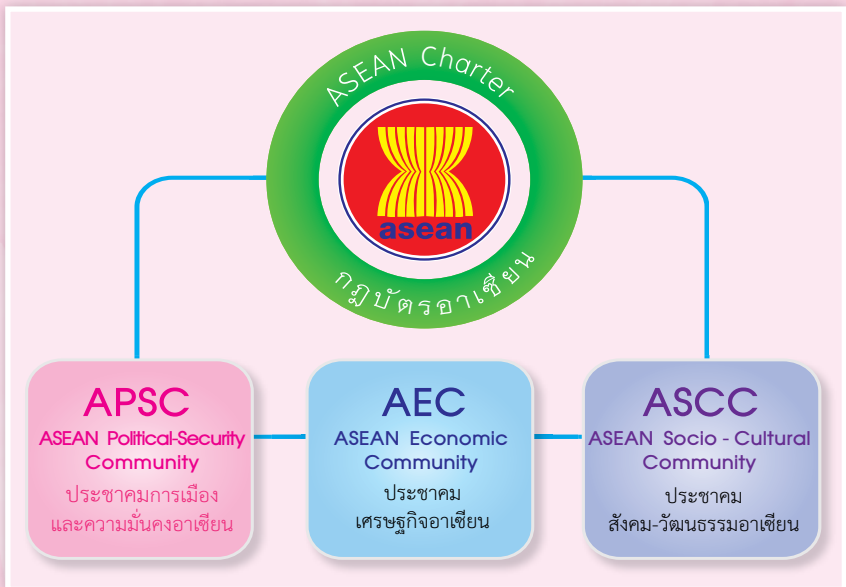
- มีกติกาและมีการพัฒนาค่านิยมและบรรทัดฐานร่วมกัน โดยยึดมั่นหลักการของการไม่แทรกแซงกิจการภายใน และการส่งเสริมค่านิยมของประชาคมควบคู่กันไป
- มีความเป็นเอกภาพ ความสงบสุข ความแข็งแกร่ง และมีความรับผิดชอบร่วมกัน เพื่อแก้ไขปัญหาความมั่นคงที่ครอบคลุมในทุกมิติ เพื่อส่งเสริมให้อาเซียนพึ่งพาอาศัยกลไกของตนมากขึ้น ในการแก้ไขปัญหาและความท้าทายต่างๆ ในภูมิภาค
- มีพลวัตและมีปฏิสัมพันธ์กับนอกภูมิภาคอาเซียน

2. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีเป้าหมายการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ ได้แก่

- การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวสำหรับประชากร 600 ล้านคนในอาเซียน โดยมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุนและบุคลากรวิชาชีพต่างๆ อย่างสะดวกมากขึ้น และมีการไหลเวียนอย่างเสรียิ่งขึ้นสำหรับเงินทุน
- การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของอาเซียน โดยให้ความสำคัญกับประเด็นด้านนโยบายที่จะช่วยส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจในเรื่องต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นนโยบายการแข่งขันที่เป็นธรรม การคุ้มครองผู้บริโภค สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา และนโยบายภาษี รวมทั้งการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เป็นต้น
- การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน โดยการส่งเสริม SMEs และการเสริมสร้างขีดความสามารถของประเทศสมาชิกอาเซียนผ่านโครงการ อาทิจรโครงการริเริ่มเพื่อการรวมกลุ่มของอาเซียน (Initiative for ASEAN Integration : IAI) เพื่อลดช่องว่างทางการพัฒนา รวมถึงการส่งเสริมความร่วมมือด้านธุรกิจระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน
- การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก โดยเน้นการปรับประสานนโยบายเศรษฐกิจของอาเซียนกับประเทศภายนอกภูมิภาค เพื่อให้อาเซียนมีท่าทีร่วมกันอย่างชัดเจน รวมทั้งส่งเสริมการสร้างเครือข่ายในด้านการผลิต / จำหน่าย ภายในภูมิภาคให้เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจโลก

3. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน มีเป้าหมายให้อาเซียนเป็นประชาคมที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง สังคมที่เอื้ออาทรและแบ่งปัน ประชากรอาเซียนมีความเป็นอยู่ที่ดีและมีการพัฒนาในทุกด้าน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมอัตลักษณ์ของอาเซียน โดยให้ความสำคัญกับการดำเนินการใน 6 ด้าน ได้แก่

- การพัฒนามนุษย์
- การคุ้มครองและสวัสดิการสังคม
- สิทธิและความยุติธรรมทางสังคม
- ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม
- การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน
- การลดช่องว่างทางการพัฒนา

ประชาคมการเมือง และความมั่นคงอาเซียน

(ASEAN Political-Security Community : APSC)

เป้าหมาย

1. ประชาคมที่มีกติกาและการพัฒนาค่านิยมและมีบรรทัดฐานร่วมกัน
2. ภูมิภาคที่มีความเป็นเอกภาพ มีความสงบสุข ความแข็งแกร่ง พร้อมทั้งมีความรับผิดชอบร่วมกัน เพื่อแก้ปัญหาคความมั่นคงที่ครอบคลุมทุกมิติ
3. ภูมิภาคที่มีพลวัต มองไปยังโลกภายนอกที่มีการรวมตัวและมีลักษณะของการพึ่งพาซึ่งกันและกันมากขึ้น

กลไกสร้างความไว้เนื้อ เชื่อใจของอาเซียน

1. Treaty of Amity and Cooperation in Southeast Asia (TAC)

สนธิสัญญามิตรภาพและความร่วมมือในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

- ลงนามเมื่อปี 2519
- เป็นเอกสารแสดงความมั่นคง ความเจริญด้านเศรษฐกิจและความร่วมมือระหว่างกันในภูมิภาค รวมทั้งการระงับข้อพิพาทโดยสันติวิธี
- ปัจจุบัน มีประเทศนอกภูมิภาคเข้าร่วมเป็นภาคี 20 ประเทศ

2. The Southeast Asia Nuclear - Weapon - Free Zone (SEANWFZ)

สนธิสัญญาเขตปลอดอาวุธนิวเคลียร์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

3. ASEAN Regional Forum (ARF)

การประชุมว่าด้วยความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงในภูมิภาคเอเชีย - แปซิฟิก

4. แผนงานการสร้างประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (APSC Blueprint)

ได้รับการรับรองในที่ประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 14 ปี 2552 ที่ชะอำ - หัวหิน

1. ภาพรวม

⇒ ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน เป็นกลไกสืบเนื่องจากปฏิญญาบาหลี 2 (Bali Concord II) (ซึ่งเดิมทีกลไกใช้คำว่า ASEAN Security Community) แต่ได้รับการก่อตั้งเป็นทางการภายหลังจากที่กฎบัตรอาเซียนมีผลบังคับใช้ในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2551 แม้ว่าประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ไม่เน้นการเมืองต่างประเทศและความมั่นคงร่วมกันเหมือนสหภาพยุโรป แต่ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน พยายามที่จะหาจุดยืนร่วมกันในหลายเรื่อง เพื่อสร้างรากฐานที่มั่นคงสำหรับสันติภาพและเสถียรภาพในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

2. เป้าหมายของประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน

⇒ ตามเอกสารแผนงานการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน ประเทศสมาชิกอาเซียนได้ตกลงที่จะให้ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน มีเป้าหมายสำคัญ 3 ประการ ดังนี้

⇒ ประชาคมที่มีกติกาและมีการพัฒนาค่านิยมและบรรทัดฐานร่วมกัน (A rules-based community of shared values and norms) ซึ่งเป็น 2 หลักการที่ถ่วงดุลซึ่งกันและกัน กล่าวคือ

- การไม่แทรกแซงกิจการภายใน
- ส่งเสริม Community values

⇒ ประชาคมที่ทำให้ภูมิภาคมีความเป็นเอกภาพ มีความสงบสุข มีความแข็งแกร่ง พร้อมทั้งมีความรับผิดชอบร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาความมั่นคงที่ครอบคลุมในทุกมิติ (A cohesive, peaceful and resilient region with shared responsibility for comprehensive security) ซึ่งเป็นความพยายามที่จะส่งเสริมให้อาเซียนพึ่งพาอาศัยกลไกของตนมากขึ้น ในการแก้ไขปัญหาและความท้าทายต่างๆ ในภูมิภาค

⇒ ประชาคมที่ทำให้เป็นภูมิภาคที่มีพลวัตและมองไปยังโลกภายนอกที่มีการรวมตัว และลักษณะพึ่งพาซึ่งกันและกันมากยิ่งขึ้น (A dynamic and outward looking region in an increasingly integrated and interdependent world) ซึ่งสะท้อนถึงการที่อาเซียนยอมรับว่าไม่ควรมุ่งเพียงเรื่องภายใน แต่เน้นการสร้างหุ้นส่วนกับโลกภายนอก ให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน

3. สถานะล่าสุด

⇒ ปัจจุบันเสาการเมืองและความมั่นคงอาเซียน มีความคืบหน้าในการส่งเสริมการแลกเปลี่ยนข้อมูลและประสานท่าทีมากยิ่งขึ้น ในเรื่องที่มีนัยทางนโยบายและการเมืองของภูมิภาค โดยการดำเนินการขับเคลื่อนเสาการเมืองและความมั่นคงอาเซียน จัดตั้งโดยคณะมนตรีประชาคมการเมืองและความมั่นคง ซึ่งประชุมปีละ 2 ครั้งเป็นอย่างน้อย

⇒ ประเด็นที่ไทยผลักดันให้มีการหารือในการประชุมคณะมนตรีประชาคมการเมืองและความมั่นคง คือ การส่งเสริมให้กลไกอาเซียนต่างๆ ในเสาการเมืองและความมั่นคงเสาะแสวงหา และเสาะสังคัมและวัฒนธรรม มีการประสานงานเพื่อแก้ไขปัญหาของ Cross - Cutting Issues ซึ่งเป็นประเด็นที่คาบเกี่ยวระหว่างกลไกต่างๆ และการจัดการกับความเสี่ยงของการส่งเสริมความเชื่อมโยงในภูมิภาคหรือ Inherent Risks of Enhanced ASEAN Connectivity ซึ่งรวมถึงอาชญากรรมข้ามชาติ และผลกระทบทางด้านลบต่างๆ เช่น ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และปัญหาสาธารณสุข เป็นต้น

4. พัฒนาการล่าสุดในประเด็นที่สำคัญ

⇒ สนธิสัญญาเขตปลอดอาวุธนิวเคลียร์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Southeast Asia Nuclear Weapon - Free Zone : SEANWFZ) อาเซียนอยู่ระหว่างการหาข้อสรุปการเจรจากับประเทศผู้ม้ออาวุธนิวเคลียร์ (NWS) เพื่อให้ NWS ลงนามในพิธีสารแนบท้ายสนธิสัญญาฯ ต่อไป

⇒ สนธิสัญญามิตรภาพและความร่วมมือในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Treaty of Amity and Cooperation in Southeast Asia : TAC) ได้รับความสนใจจากประเทศนอกภูมิภาคมากขึ้น ปัจจุบันมีประเทศภาคีทั้งสิ้น 30 ประเทศ และสหภาพยุโรป

⇒ อาชญากรรมข้ามชาติ ไทยมีส่วนสำคัญริเริ่มให้อาเซียนให้ความสำคัญมากยิ่งขึ้นกับการหามาตรการแก้ไขปัญหา อันเนื่องจากผลกระทบทางลบจากการส่งเสริมความเชื่อมโยงในอาเซียน เช่น ความท้าทายจากอาชญากรรมข้ามชาติต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นปัญหายาเสพติด การค้ำมนุษย์ และการฟอกเงิน ทั้งนี้ เป้าหมายระยะยาว คือ การมีระบบการคุ้มกันประชาคมอาเซียนที่มีความเชื่อมโยงมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะมีผลกระทบทางลบหรือผลข้างเคียงจากความเชื่อมโยง

⇒ **การส่งเสริมสันติภาพในภูมิภาค** ผู้นำอาเซียนได้ประกาศเปิดตัวสถาบันอาเซียนเพื่อสันติภาพและความสมานฉันท์ในการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 21 เมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2555

⇒ **ความมั่นคงทางทะเล** เป็นประเด็นที่ประเทศนอกภูมิภาคให้ความสนใจซึ่งอาเซียนเองจะต้องรักษาความเป็นแกนหลักในเรื่องนี้ให้ได้

⇒ **สิทธิมนุษยชน** คณะกรรมาธิการระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (ASEAN Intergovernmental Commission on Human Rights : AICHR) ซึ่งเป็นองค์กรที่ไทยมีส่วนร่วมสำคัญในการจัดตั้งได้ยกร่างปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน เพื่อนำไปสู่การสร้างกลไก เช่น สนธิสัญญาและอนุสัญญาที่เกี่ยวข้องในอนาคต โดยเมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน พ.ศ. 2555 ผู้นำอาเซียนได้ให้การรับรองปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชนในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 21 ควบคู่กับการลงนามในแถลงการณ์พนมเปญเพื่อรับรองปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน

5. ประเด็นสำคัญที่ไทยผลักดันในการสร้างประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน

⇒ ส่งเสริมค่านิยมของประชาธิปไตย ธรรมาภิบาล และหลักการนิติธรรมในอาเซียน โดยมุ่งเน้นประโยชน์ของประชาชนเป็นที่ตั้ง

⇒ ส่งเสริมความร่วมมือกับภาคประชาสังคมในงานของประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน โดยใช้หัวข้อการทหารหรือเป็นตัวตั้งในการเชิญองค์กรที่มีไซ่ของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหา Non - Traditional Threats เช่น เรื่องการบริหารจัดการภัยพิบัติอาชญากรรมข้ามชาติ เช่น การค้ายาเสพติดและการค้ามนุษย์ เป็นต้น และมุ่งดำเนินการทางมนุษยธรรมมากกว่าด้านการเมือง

⇒ ส่งเสริมให้มีความโปร่งใสมากขึ้นระหว่างฝ่ายกลาโหมอาเซียน โดยการแลกเปลี่ยนข้อมูลเรื่อง Arms Modernization และการส่งผู้สังเกตการณ์ในการซ้อมรบ ควรมีความร่วมมือกันให้มากยิ่งขึ้นในเรื่องการบริหารจัดการภัยพิบัติและการปฏิบัติการรักษาสันติภาพ

⇒ ส่งเสริมความร่วมมือของอาเซียนในด้านต่างๆ เช่น การรักษาสันติภาพ การบริหารจัดการภัยพิบัติ โดยเฉพาะการจัดทำระบบและยุทธศาสตร์บูรณาการโดยประสานการทำงานของฝ่ายพลเรือน ฝ่ายกลาโหมอาเซียน และสำนักเลขาธิการอาเซียน และการส่งเสริมความมั่นคงทางทะเล เป็นต้น

องค์กรเฉพาะสาขากายใต้ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน และหน่วยงานราชการไทยที่รับผิดชอบ

1. ASEAN Foreign Ministers Meeting (AMM)

- ASEAN Senior Officials Meeting (ASEAN SOM)
- ASEAN Standing Committee (ASC)
- Senior Officials Meeting on Development Planning (SOMDP)

หน่วยราชการไทยที่รับผิดชอบ : กระทรวงพาณิชย์

2. Commission on the Southeast Asia Nuclear Weapon-Free Zone (SEANWFZ Commission)

- Executive Committee of the SEANWFZ Commission

หน่วยราชการไทยที่รับผิดชอบ : กระทรวงการต่างประเทศ

3. ASEAN Defence Ministers Meeting (ADMM)

- ASEAN Defence Senior Officials Meeting (ADSOM)

หน่วยราชการไทยที่รับผิดชอบ : กระทรวงกลาโหม

4. ASEAN Law Ministers Meeting (ALAWMM)

- ASEAN Senior Law Officials Meeting (ASLOM)

หน่วยราชการไทยที่รับผิดชอบ : สำนักงานอัยการสูงสุดและกระทรวงยุติธรรม

5. ASEAN Ministerial Meeting on Transnational Crime (AMMTC)

- Senior Officials Meeting on Transnational Crime (SOMTC)
- ASEAN Senior Officials on Drugs Matters (ASOD)
- Directors-General of Immigration Departments and Heads of Consular Affairs Divisions of Ministries of Foreign Affairs Meeting (DGICM)

หน่วยราชการไทยที่รับผิดชอบ : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สมช/ปปส./สตม./กระทรวงการต่างประเทศ

6. ASEAN Regional Forum (ARF)

- ASEAN Regional Forum Senior Officials Meeting (ARF SOM)

หน่วยราชการไทยที่รับผิดชอบ : กระทรวงการต่างประเทศ

เป็นตลาด และฐานการผลิตร่วม

เคลื่อนย้ายสินค้าเสรี
เคลื่อนย้ายบริการอย่างเสรี
เคลื่อนย้ายการลงทุนอย่างเสรี
เคลื่อนย้ายแรงงานฝีมืออย่างเสรี
เคลื่อนย้ายเงินทุนอย่างเสรีมากขึ้น

การพัฒนา เศรษฐกิจอย่างเสมอภาค

ลดช่องว่างการพัฒนา
ระหว่างสมาชิกเก่า-ใหม่
สนับสนุนการพัฒนา SMEs

สร้างเสริม ขีดความสามารถแข่งขัน

e-ASEAN
นโยบายภาษี
นโยบายการแข่งขัน
สิทธิทรัพย์สินทางปัญญา
การคุ้มครองผู้บริโภค
พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

การบูรณาการ เข้ากับเศรษฐกิจโลก

ปรับประสานนโยบายเศรษฐกิจ
สร้างเครือข่ายการผลิต จำหน่าย
จัดทำ FTA กับประเทศนอกภูมิภาค

ปี 2558

เปิดเสรีการค้า

ลดภาษีเหลือ
ร้อยละ 0 ในปี 2558

เปิดเสรีการค้าบริการ

เปิดเสรีบริการเร่งรัด 4 สาขา
(e-ASEAN สุขภาพ ท่องเที่ยว โลจิสติกส์)

เปิดเสรีการลงทุน

ส่งเสริมและคุ้มครอง
การลงทุนระหว่าง
ประเทศอาเซียนภายใต้
National Treatment

เปิดเสรีการเคลื่อนย้ายเงินทุน

ส่งเสริมการเชื่อมโยงตลาดทุนระหว่างกัน
และพัฒนาตลาดพันธบัตร
และมาตรการเปิดเสรีบัญชีทุน

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

คุณลักษณะของ ประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน

การเคลื่อนย้าย แรงงานฝีมือ

ลงนามข้อตกลงยอมรับร่วม (MRA)
วิชาชีพ 7 สาขา
วิศวกร พยาบาล สถาปนิก
นักสำรวจ แพทย์ ทันตแพทย์
นักบัญชีและ 1 สาขาบริการ(ท่องเที่ยว)

มีพัฒนาการทางเศรษฐกิจ ที่เท่าเทียมกัน

ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและ
การขยายตัวของ SMEs
ให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกใหม่ (CLMV)
เพื่อลดช่องว่างของระดับการพัฒนา

มีขีดความสามารถ ในการแข่งขันสูง

เน้นการดำเนินนโยบาย
การแข่งขัน e-ASEAN
การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
การคุ้มครอง ทรัพย์สินทางปัญญา
การพัฒนา ICT

(ASEAN Economic Community : AEC)

สิ่งที่เกิดขึ้นใน ประชาคมเศรษฐกิจ ปี 2558

สินค้า

ภาษีนำเข้าเป็นศูนย์/อุปสรรคนำเข้า
ระหว่างอาเซียนด้วยกันหมดไป

ตลาด 10 ประเทศรวมเป็นหนึ่ง

ธุรกิจ บริการ

ถือหุ้นในธุรกิจบริการในอาเซียน
ได้อย่างเสรี

ลงทุน

ลงทุนในอาเซียนได้อย่างเสรี

แรงงาน

วิชาชีพ/แรงงานฝีมือเคลื่อนย้าย
ได้อย่างเสรีในอาเซียน

สาขาเร่งรัดการรวมตัว 12 สาขา

- ท่องเที่ยว • สินค้าเกษตร • สินค้าประมง • ยานยนต์ • ผลิตภัณฑ์ไม้ • ยาง • สิ่งทอ
- การบิน • อิเล็กทรอนิกส์ • เทคโนโลยีสารสนเทศ • สุขภาพ • ลอจิสติกส์

อาเซียน

ได้รับการอำนวยความสะดวกในการประกอบวิชาชีพมากขึ้น

ข้อควรรู้

MRA ไม่ได้เป็น

การเปิดตลาด

แต่เป็นเพียงการอำนวยความสะดวก

ความสะดวกในขั้นตอน

การขอใบอนุญาต

โดยลดขั้นตอนการตรวจสอบ/

รับรองวุฒิการศึกษา

หรือหาความรู้ทางวิชาชีพ

สาขาวิศวกรรม

สาขานักสำรวจ

สาขานักบัญชี

สาขาสถาปัตยกรรม

สาขาพยาบาล

สาขาทันตแพทย์

สาขาแพทย์

+1 สาขาบริการท่องเที่ยว

MRA's ข้อตกลงยอมรับร่วมกันนักวิชาชีพในอาเซียนสามารถ
จดทะเบียนหรือขอใบอนุญาตประกอบวิชาชีพในประเทศ
อาเซียนอื่นได้ แต่ยังคงต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบภายใน
ของประเทศนั้นๆ

1. ภูมิหลัง

⇒ อาเซียนมีการพัฒนาการด้านการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจเรื่อยมา เริ่มตั้งแต่การจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน (Asean Free Trade Agreement : AFTA) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 และพยายามส่งเสริมให้มีความร่วมมือครอบคลุมด้านอื่นๆ ด้วย เช่น การค้าบริการ การลงทุน ซึ่งได้มีการจัดทำกรอบความตกลงด้านการค้าบริการของอาเซียน (ASEAN Framework Agreement on Services : AFAS) และกรอบความตกลงว่าด้วยเขตการลงทุนอาเซียน (Framework Agreement on the ASEAN Investment Area : AIA) เมื่อปี พ.ศ. 2538 และปี พ.ศ. 2541 ตามลำดับ (ปัจจุบัน ความตกลง AIA ผนวกเข้ากับความตกลงว่าด้วยการคุ้มครองการลงทุนอาเซียน (Asean Investment Guarantee Agreement : AIGA) และมีชื่อใหม่ว่า ความตกลงการลงทุนของอาเซียน หรือ ASEAN Comprehensive Investment Agreement : ACIA)

⇒ ผู้นำอาเซียนได้เห็นชอบให้จัดตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ซึ่งประกอบด้วย 3 เสาหลัก ได้แก่ **ประชาคมการเมืองความมั่นคงอาเซียน** **ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน** และ **ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน** และได้ประกาศปฏิญญาเซบูว่าด้วยการเร่งรัดการจัดตั้งประชาคมอาเซียนให้บรรลุผลจากเดิมที่กำหนดไว้ในปี พ.ศ. 2563 (ค.ศ. 2020) เป็นปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) โดยในส่วนประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ได้จัดทำแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Blueprint) เป็นแผนงานบูรณาการการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจต่างๆ เพื่อให้เห็นการดำเนินงานในภาพรวมที่จะนำไปสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนภายในปี พ.ศ. 2558

⇒ แผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนประกอบด้วยเป้าหมายสำคัญ 4 ประการ ได้แก่

- การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียว
- การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของอาเซียน
- การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค
- การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

2. พัฒนาการสำคัญของการเตรียมการไปสู่การเป็น ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

⇒ ที่ประชุมคณะมนตรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ครั้งที่ 8 เมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2555 ณ เมืองเสียมราฐ ประเทศกัมพูชา ได้รับทราบการดำเนินงานตามแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งวัดผลโดย AEC Scorecard ว่ามีความคืบหน้ามากพอควร โดยในช่วงปี พ.ศ. 2551 - พ.ศ. 2552 อาเซียนดำเนินการได้ร้อยละ 87.6 ของแผนที่จะต้องดำเนินการในช่วงดังกล่าว และในช่วงปี พ.ศ. 2553 - พ.ศ. 2554 อาเซียนดำเนินการได้ร้อยละ 63.4 โดยความล่าช้าส่วนใหญ่เป็นเรื่องการรวมตัวกลุ่มด้านศุลกากร การค้าบริการ และมาตรฐานและความสอดคล้อง ทั้งนี้ ในภาพรวมตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 - พ.ศ. 2555 (เดือนสิงหาคม) อาเซียนสามารถดำเนินการตามแผนได้ร้อยละ 72.6

⇒ อาเซียนได้มอบหมายให้สถาบันวิจัยทางเศรษฐกิจเพื่ออาเซียนและเอเชียตะวันออก (Economic Research Institute for ASEAN and East Asia : ERIA) จัดทำรายงานการประเมินผลแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในระยะครึ่งทาง (AEC Blueprint Midterm Review) โดย ERIA ได้เสนอมาตรการที่อาเซียนควรให้ความสำคัญในลำดับต้นจากปัจจุบันจนถึงปี พ.ศ. 2558 ได้แก่ การลด / ยกเลิกภาษีศุลกากร การแก้ไขปัญหา / อุปสรรคจากมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี การอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน การเปิดการค้าบริการ การเปิดเสรีการลงทุน การอำนวยความสะดวกด้านการขนส่ง การดำเนินการเพื่อลดช่องว่างของระดับการพัฒนาระหว่างประเทศสมาชิก การพัฒนาและส่งเสริม SMEs และการเจรจาจัดทำความตกลงการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจอย่างรอบด้าน ในระดับภูมิภาค (Regional Comprehensive Economic Partnership : RCEP)

⇒ ปัจจุบัน อาเซียนกำลังอยู่ระหว่างการจัดลำดับความสำคัญของกิจกรรมและมาตรการที่สำคัญต่างๆ ที่จะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในปี พ.ศ. 2558 เพื่อให้การก้าวสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนบรรลุผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม โดยที่ประชุมคณะมนตรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ครั้งที่ 8 ได้ให้แนวทางการจัดลำดับความสำคัญว่า จะต้องเป็นมาตรการที่มีผลสำคัญต่อการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ อาทิ แนวคิดการจัดตั้งกลไกเพื่อดูแลเรื่องการค้ายกเลิกมาตรการที่ไม่ใช่ภาษี การจัดตั้งระบบอิเล็กทรอนิกส์ ณ จุดเดียว

ของอาเซียน (ASEAN Single Window : ASW) การจัดตั้งคลังข้อมูลอาเซียน (ASEAN Trade Repository : ATR) เพื่อส่งเสริมการทำธุรกิจของภาคเอกชนให้มีความคล่องตัวมากขึ้น รวมทั้งการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการผลักดันให้การดำเนินการตามแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนเป็นรูปธรรมได้เร็วยิ่งขึ้น

๕ ในระหว่างการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 21 และการประชุมสุดยอดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ระหว่างวันที่ 17 - 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2555 ณ กรุงเทพมหานคร ประเทศกัมพูชา ผู้นำประเทศสมาชิกอาเซียนและประเทศคู่เจรจา (จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ อินเดีย ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์) ได้ร่วมประกาศเปิดการเจรจา RCEP อย่างเป็นทางการ และได้รับมอบหมายให้มีการเริ่มต้นการเจรจาตั้งแต่ต้นปี พ.ศ. 2556 โดยมุ่งหมายให้การเจรจาแล้วเสร็จภายในสิ้นปี พ.ศ. 2558 บนพื้นฐานของหลักการทั่วไปและวัตถุประสงค์ของการเจรจาตามที่รัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียนได้รับรองแล้วเมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2555 ที่เมืองเสียมราฐ (อาทิ การเจรจาที่สอดคล้องกับมาตราที่เกี่ยวข้องต่างๆ ของ GATT การเปิดความสัมพันธ์ที่กว้างและลึกมากขึ้นจาก FTA+1 ที่มีอยู่ในปัจจุบัน การพิจารณามาตรการอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุน และเพิ่มความโปร่งใสในความสัมพันธ์ทางการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศผู้เข้าร่วม รวมถึงให้คำนึงถึงระดับการพัฒนาที่แตกต่างและสถานการณ์ของประเทศผู้เข้าร่วม เป็นต้น)

นอกจากนี้ ประเทศสมาชิกอาเซียนยังได้ลงนามความตกลงว่าด้วยการเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดาของอาเซียน (ASEAN Agreement on Movement of Natural Persons : ASEAN MNP Agreement) เพื่ออำนวยความสะดวกกับการเคลื่อนย้ายบุคลากรที่ประสงค์จะให้บริการในประเทศสมาชิกในสาขาที่เกี่ยวข้องกับการค้าสินค้า การค้าบริการและการลงทุน โดยความตกลงฯ จะครอบคลุมเฉพาะมาตรการที่เกี่ยวกับการเข้าเมืองชั่วคราว การพำนักชั่วคราว และการทำงานของบุคลากรตามประเภทที่ระบุไว้ในข้อผูกพัน ไทยจะได้สิทธิประโยชน์ภายใต้ความตกลงฯ เฉพาะกับบุคลากร 2 ประเภท คือ ผู้เยี่ยมเยือนทางธุรกิจ (Business Visitor) และผู้โอนย้ายภายในบริษัท (Intra - Corporate Transferee) ที่มีสัญชาติประเทศสมาชิกอาเซียนเท่านั้นและไม่รวมถึงผู้มีถิ่นพำนักถาวร (Permanent Resident) ที่อยู่ในประเทศอาเซียน

3. การดำเนินการของประเทศไทย

มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 29 มีนาคม พ.ศ. 2555 มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จัดทำแผนแม่บทในการดำเนินการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน โดยในการประชุมเชิงปฏิบัติการ การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน พ.ศ. 2558 (ASEAN Economic Community : AEC) ครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม พ.ศ. 2555 ที่มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน ได้กำหนดยุทธศาสตร์ 8 ประการ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 - การเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของสินค้า บริการ การค้าและการลงทุน ที่ครอบคลุมตั้งแต่การส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ การอำนวยความสะดวก การตลาด การพัฒนาศักยภาพในการแข่งขัน การพัฒนา / ปรับปรุงมาตรฐาน การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

ยุทธศาสตร์ที่ 2 - การพัฒนาคุณภาพชีวิตและการคุ้มครองทางสังคม เพื่อให้ประชาชนได้รับการคุ้มครองทางสังคม มีสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ที่ดีมั่นคงปลอดภัย

ยุทธศาสตร์ที่ 3 - การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์เพื่อให้โครงสร้างพื้นฐานมีความเชื่อมโยงและมีขีดความสามารถในการรับรองและมีกฎระเบียบที่อำนวยความสะดวกทั้งการค้าและการลงทุน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 - การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อให้มีมาตรฐานการศึกษาอาเซียน รวมทั้งทักษะฝีมือและภาษา โดยนายกรัฐมนตรีย้ำใน 3 ด้าน คือ ภาคการศึกษา ภาคแรงงานและผู้ประกอบการ และภาครัฐ พร้อมมอบหมายให้ สำนักงาน กพ. เตรียมจัดทำแผนการพัฒนาดังกล่าว

ยุทธศาสตร์ที่ 5 - การพัฒนากฎหมายและกฎระเบียบ เพื่ออำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน รวมทั้งสามารถปกป้องผลประโยชน์และเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 - การสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักถึงความสำคัญของอาเซียน เพื่อให้ประชาชนทั่วไป ผู้ประกอบการ เจ้าหน้าที่ของรัฐ เข้าใจและตระหนักถึงการเป็นประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ 7 - การเสริมสร้างความมั่นคง เน้นสร้างความร่วมมือ สร้างพันธมิตร การบริหารจัดการพื้นที่ชายแดนทั้งทางบก ทางทะเล รวมถึงการสร้างปัจจัยสนับสนุนต่างๆ เช่น ฐานข้อมูล

ยุทธศาสตร์ที่ 8 - การเพิ่มศักยภาพของเมืองเพื่อเชื่อมโยงโอกาสจากอาเซียน เพื่อให้เมืองมีศักยภาพที่จะเชื่อมโยงกับสมาชิกอาเซียน ทั้งในด้านอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว การลงทุน และการค้าชายแดน ซึ่งนายกรัฐมนตรีได้เสนอให้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ของเมืองสำคัญในด้านต่างๆ อาทิ เมืองหลวง เมืองเกษตร เมืองอุตสาหกรรม เมืองท่องเที่ยว เมืองการค้าชายแดน ตลอดจน Green City เนื่องจากถือเป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการสร้างจุดขาย (Branding)

4. จุดแข็งและจุดอ่อนของไทย

จุดแข็ง ผู้ประกอบการไทยสามารถขยายตลาดการค้าสินค้าและการบริการที่มีคุณภาพไปยังตลาดอาเซียนซึ่งมีประชากรกว่า 590 ล้านคน โดยจำแนกได้ดังนี้

- ⇒ สินค้าอุตสาหกรรม เช่น รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ วัสดุก่อสร้าง ผลิตภัณฑ์ยาง รวมถึง สินค้าอุปโภคบริโภค
- ⇒ สินค้าเกษตร เช่น ข้าว ยางพารา ผัก ผลไม้สด รวมถึงสินค้าเกษตรแปรรูป เช่น อาหารสำเร็จรูป
- ⇒ ธุรกิจบริการ เช่น การท่องเที่ยว และบริการที่เกี่ยวข้อง (เช่น โรงแรม ร้านอาหาร ภัตตาคาร) บริการสุขภาพ (สปา นวดแผนโบราณ)
- ⇒ ที่ตั้งเอื้อต่อการเป็นศูนย์กลางโครงข่ายเชื่อมโยงคมนาคมด้านต่างๆ
- ⇒ สาธารณูปโภคพื้นฐานทั่วถึง
- ⇒ ระบบธนาคารค่อนข้างเข้มแข็ง

จุดอ่อน สินค้าของประเทศอาเซียนอื่นอาจเข้ามาในตลาดในประเทศไทยมากขึ้น ในราคาที่ต่ำกว่า หรือคุณภาพดีกว่า

- ⇒ สินค้าอุตสาหกรรม เช่น ปีโตรเลียม (จากมาเลเซียและเมียนมาร์) เคมีภัณฑ์ ยาง และพลาสติก (จากมาเลเซีย)
- ⇒ สินค้าเกษตร เช่น ข้าว (จากเวียดนาม) น้ำมันปาล์ม (จากมาเลเซีย) กาแฟ (จากเวียดนามและอินโดนีเซีย) ชา (จากอินโดนีเซีย) และมะพร้าว (จากฟิลิปปินส์) เป็นต้น
- ⇒ ธุรกิจบริการ เช่น ธุรกิจโรงพยาบาล โทรคมนาคม และโลจิสติกส์ (จากสิงคโปร์ และมาเลเซีย)

องค์กรเฉพาะสาขาภายใต้ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และหน่วยงานราชการไทยที่รับผิดชอบ

1. ASEAN Economic Ministers Meeting (AEM)

- High Level Task Force on ASEAN Economic Integration (HLTF-EI)
- Senior Economic Officials Meeting (SEOM)

หน่วยราชการไทยที่รับผิดชอบ : กระทรวงพาณิชย์

2. ASEAN Free Trade Area (AFTA) Council

หน่วยราชการไทยที่รับผิดชอบ : กระทรวงพาณิชย์

3. ASEAN Investment Area (AIA) Council

หน่วยราชการไทยที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน กระทรวงพาณิชย์

4. ASEAN Finance Ministers Meeting (AFMM)

- ASEAN Finance and Central Bank Deputies Meeting (AFDM)
- ASEAN Director-General of Customs Meeting (Customs DG)

หน่วยราชการไทยที่รับผิดชอบ : กระทรวงการคลัง

5. ASEAN Ministers Meeting on Agriculture and Forestry (AMAF)

- Senior Officials Meeting of the ASEAN Ministers on Agriculture and Forestry (SOM-AMAF)
- ASEAN Senior Officials on Forestry (ASOF)

หน่วยราชการไทยที่รับผิดชอบ : กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

6. ASEAN Ministers on Energy Meeting (AMEM)

- Senior Officials Meeting on Energy (SOME)

หน่วยราชการไทยที่รับผิดชอบ : กระทรวงพลังงาน

7. ASEAN Ministerial Meeting on Minerals (AMMin)

- ASEAN Senior Officials Meeting on Minerals (ASOMM)

หน่วยราชการไทยที่รับผิดชอบ : กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

8. ASEAN Ministerial Meeting on Science and Technology (AMMST)

- Committee on Science and Technology (COST)

หน่วยราชการไทยที่รับผิดชอบ : กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

9. ASEAN Telecommunications and Information Technology Ministers Meeting (TELMIN)

- Telecommunications and Information Technology Senior Officials Meeting (TELSOM)
- ASEAN Telecommunication Regulators' Council (ATRC)

หน่วยราชการไทยที่รับผิดชอบ : กระทรวง ICT สำนักงาน กสทช.

10. ASEAN Transport Ministers Meeting (ATM)

- Senior Transport Officials Meeting (STOM)

หน่วยราชการไทยที่รับผิดชอบ : กระทรวงคมนาคม

11. Meeting of the ASEAN Tourism Ministers (M-ATM)

- Meeting of the ASEAN National Tourism Organisations (ASEAN NTOs)

หน่วยราชการไทยที่รับผิดชอบ : กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

12. ASEAN Mekong Basin Development Cooperation (AMBDC)

- ASEAN Mekong Basin Development Cooperation Steering Committee (AMBDC SC)
- High Level Finance Committee (HLFC)

หน่วยราชการไทยที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

13. ASEAN Centre for Energy

หน่วยราชการไทยที่รับผิดชอบ : กระทรวงพลังงาน

14. ASEAN-Japan Centre in Tokyo

หน่วยราชการไทยที่รับผิดชอบ : กระทรวงพาณิชย์

ประชาคมสังคม

และวัฒนธรรมอาเซียน

(ASEAN Socio-Cultural Community : ASCC)

เป้าหมาย

เพื่อให้อาเซียนเป็นสังคมที่มีเอกภาพ มีความเอื้ออาทรต่อกัน มีความเป็นอยู่ดี พัฒนาทุกด้าน และมีความมั่นคงทางสังคม

การพัฒนามนุษย์

เน้นการบูรณาการด้านการศึกษา สร้างสังคมความรู้ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ส่งเสริมการจ้างงานที่เหมาะสม ส่งเสริม ICT

ส่งเสริมความยั่งยืน ด้านสิ่งแวดล้อม

การจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมของโลก ปัญหามลพิษทางสิ่งแวดล้อมข้ามแดน การเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศ ส่งเสริมการจัดการทางทรัพยากรธรรมชาติ

การคุ้มครอง และสวัสดิการสังคม

ขจัดความยากจน สร้างเครือข่าย ความปลอดภัยทางสังคม ส่งเสริมความมั่นคง และความปลอดภัยด้านอาหาร การควบคุมโรคติดต่อ

คุณลักษณะ ของประชาคมสังคม และวัฒนธรรมอาเซียน

การสร้าง อัตลักษณ์อาเซียน

สร้างความรู้สึกร่วมเป็นเจ้าของ อนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมของอาเซียน และส่งเสริมความรู้สึกร่วมของการเป็นประชาคมอาเซียน

การลดช่องว่าง การพัฒนา

เสริมสร้างความร่วมมือเพื่อลดช่องว่าง การพัฒนาระหว่างประเทศสมาชิกเก่า 6 ประเทศ และกลุ่ม CLMV (กัมพูชา ลาว เมียนมาร์ และเวียดนาม)

การส่งเสริม ความยุติธรรมและ สิทธิทางสังคม

คุ้มครองสิทธิผู้ด้อยโอกาส แรงงานย้ายถิ่นฐาน ส่งเสริม ความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจ

1. ภาพรวม

⇒ อาเซียนมุ่งหวังประโยชน์จากการรวมตัวกันเพื่อให้ประชาชนมีการอยู่ดีกินดี ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ มีสิ่งแวดล้อมที่ดี มีความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียว โดยมีความร่วมมือเฉพาะด้าน (Functional Cooperation) ภายใต้ประเด็นเชิงสังคมและวัฒนธรรมที่ครอบคลุม ในหลายด้าน ได้แก่ เยาวชน การศึกษา และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สิทธิมนุษยชน สาธารณสุข วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม สตรี แรงงาน การจัดความยากจน สวัสดิการสังคม และการพัฒนา วัฒนธรรมและสาร์นิเทศ กิจกรรมพลเรือน การตรวจคนเข้าเมืองและกงสุล ยาเสพติด การจัดการภัยพิบัติ และสิทธิมนุษยชน โดยมีคณะทำงานอาเซียนรับผิดชอบ การดำเนินความร่วมมือในแต่ละด้าน

⇒ อาเซียนได้ตั้งเป้าหมายการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ในปี พ.ศ. 2558 โดยมุ่งหวังให้อาเซียนเป็นประชาคมที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง มีสังคมที่เอื้ออาทร และแบ่งปัน ประชากรอาเซียนมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีและมีการพัฒนาในทุกด้าน เพื่อยกระดับ คุณภาพชีวิตของประชาชน ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริม อัตลักษณ์อาเซียน (ASEAN Identity)

เพื่อรองรับการเป็นประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน อาเซียนได้จัดทำแผนงาน การจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community Blueprint) ซึ่งประกอบด้วยคุณสมบัติหลักที่สำคัญ 6 ด้าน ได้แก่

1. การพัฒนามนุษย์ (Human Development)
2. การคุ้มครองและสวัสดิการสังคม (Social Welfare and Protection)
3. สิทธิและความยุติธรรมทางสังคม (Social Justice and Rights)
4. ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Sustainability)
5. การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน (Building an ASEAN Identity)
6. การลดช่องว่างทางการพัฒนา (Narrowing the Development Gap)

2. กลไกการดำเนินงานของประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน แบ่งเป็น 3 ระดับ

คณะมนตรีประชาคมสังคมและวัฒนธรรม (ASEAN Socio Cultural Community Council : ASCC) มีการประชุมปีละครั้ง และรายงานผลความคืบหน้าในการดำเนินการตามแผนงาน ASCC ต่อผู้นำในการประชุมสุดยอดอาเซียน ในส่วนของประเทศไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นผู้แทนในคณะมนตรีฯ

คณะกรรมการเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านสังคมและวัฒนธรรม (Senior Officials Committee for ASCC : SOCA) เป็นการประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโสซึ่งจัดขึ้นประมาณ 3 ครั้งต่อปี เพื่อติดตามความคืบหน้าในการดำเนินมาตรการต่างๆ ขององค์กรเฉพาะด้าน (Sectoral Bodies) ใน ASCC ตามแผนงานจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน และสรุปรายงานผลการดำเนินการต่อคณะมนตรีฯ ในส่วนของประเทศไทย ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นผู้แทนไทยใน SOCA

องค์กรเฉพาะสาขา (Sectoral bodies) มีหน้าที่จัดทำแผนงานเพื่อให้ประเทศสมาชิกอาเซียนดำเนินการตามแผนงานจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

3. การดำเนินการที่สำคัญ

การศึกษา ในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 15 ที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เมื่อปี พ.ศ. 2553 ผู้นำอาเซียนได้ให้การรับรองปฏิญญาชะอำ - หัวหิน ว่าด้วยการเสริมสร้างความร่วมมืออาเซียนด้านการศึกษา (Cha-am Hua Hin Declaration on Strengthening Cooperation on Education to Achieve ASEAN Caring and Sharing Community) ซึ่งถือว่าเป็นกรอบการดำเนินงานด้านการศึกษาฉบับแรกของอาเซียน โดยเน้นบทบาทของการศึกษาในการสร้างประชาคมอาเซียนทั้ง 3 เสาหลัก นอกจากนี้ ที่ประชุมรัฐมนตรีศึกษาอาเซียน (ASEAN Education Ministers Meeting หรือ ASED) ครั้งที่ 6 ได้รับรองแผนงานด้านการศึกษา 5 ปี ของอาเซียน (ASEAN 5 - Year Work Plan on Education 2011 - 2015) โดยกำหนดสาระสำคัญไว้ 5 ประการ คือ

1. การร่วมมือกันสร้างความตระหนักรู้ (Promoting ASEAN Awareness)
2. การเพิ่มการเข้าถึงการศึกษาในระดับประถมและมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพ (Increasing Access to Quality Primary and Secondary Education)
3. การยกระดับคุณภาพการศึกษา เพิ่มมาตรฐานการศึกษา ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการพัฒนาสาขาอาชีพ (Increasing Quality of Education - Performance Standards, Lifelong Learning and Professional Development)
4. การส่งเสริมการแลกเปลี่ยนด้านการข้ามแดนและความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการศึกษา (Strengthening Cross-Border Mobility and Internationalisation of Education)
5. การสนับสนุนองค์กรเฉพาะสาขาอื่นๆ (Support for other ASEAN sectoral bodies with an interest in education)

การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน มีการจัดตั้งคณะกรรมการสิทธิระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (ASEAN Intergovernmental Commission on Human Rights หรือ AICHR) เมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2552 เพื่อส่งเสริมและปกป้องสิทธิมนุษยชนและเสริมภาพขั้นพื้นฐาน ซึ่งช่วยเกื้อหนุนกระบวนการสร้างประชาคมอาเซียน

ปัจจุบัน ดร. เสรี นนทสูติ รองเลขาธิการมูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาองค์กรภาครัฐ ดำรงตำแหน่งผู้แทนไทยในคณะกรรมการสิทธิระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งระหว่างวันที่ 29 มกราคม พ.ศ. 2556 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2558 ทั้งนี้ ผู้นำอาเซียนได้ลงนามรับรองปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน

(ASEAN Human Rights Declaration) ระหว่างการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 21 ที่กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย เมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2555 ซึ่งถือเป็นเอกสารสำคัญที่แสดงเจตนารมณ์ของอาเซียนในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

นอกจากนี้ มีการจัดตั้งคณะกรรมการว่าด้วยการปกป้องและส่งเสริมสิทธิของสตรีและเด็ก (ASEAN Commission for the Promotion and Protection of the Rights of Women and Children หรือ ACWC) เมื่อเดือนเมษายน พ.ศ. 2553 เพื่อเป็นกลไกในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของสตรีและเด็กในอาเซียน โดยผู้แทนไทยใน ACWC คือ ดร. สายสุรี จุติกุล (ด้านสิทธิเด็ก) และ นางกานดา วัชรไทย์ (ด้านสิทธิสตรี) โดยปัจจุบัน นางกานดา วัชรไทย์ ดำรงตำแหน่งประธาน ACWC นอกจากนี้ ประเทศไทยยังได้ผลักดันให้มีการประกาศทศวรรษคนพิการอาเซียน (ค.ศ. 2011 - 2020) เพื่อส่งเสริมความสามารถและศักยภาพของคนพิการ รวมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมของคนพิการในสังคมมากขึ้น

การจัดการภัยพิบัติ

มีการลงนามข้อตกลงการจัดตั้งศูนย์การให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมของอาเซียน (ASEAN Coordinating Centre for Humanitarian Assistance on Disaster Management หรือ AHA Centre) ระหว่างการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 19 ที่เมืองบาหลี ประเทศอินโดนีเซีย เพื่อเป็นกลไกความร่วมมือการจัดการภัยพิบัติในภูมิภาค โดยมีการเปิดศูนย์ AHA Center ซึ่งตั้งอยู่ ณ กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย อย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2554 นอกจากนี้ที่ประชุมฯ ยังได้ตกลงที่จะเพิ่มบทบาทให้กับเลขาธิการอาเซียนในการทำหน้าที่เป็นประสานงานความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม (Humanitarian Assistance Coordinator)

แรงงานข้ามชาติ

ผู้นำอาเซียนได้ลงนามในปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยการคุ้มครองและส่งเสริมแรงงานต่างด้าว (ASEAN Declaration on the Protection and Promotion of the Rights of Migrant Workers) เมื่อวันที่ 13 มกราคม พ.ศ. 2550 ระหว่างการประชุมสุดยอดอาเซียน ที่เมืองเซบู ประเทศฟิลิปปินส์ โดยมีการจัดตั้งคณะกรรมการอาเซียนว่าด้วยการปฏิบัติให้เป็นไปตามปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยการคุ้มครองและส่งเสริมแรงงานต่างด้าว (ASEAN Committee on the Implementation of the ASEAN Declaration on the Protection and Promotion of the Rights of Migrant Workers : ACMW) เพื่อกำกับดูแลและติดตามการยกร่างตราสารอาเซียนว่าด้วยการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิของแรงงานต่างด้าว ซึ่งมีกำหนดดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในปี พ.ศ. 2558

สิ่งแวดล้อม

มีการจัดตั้งศูนย์อาเซียนว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ (ASEAN Centre for Biodiversity : ACB) เมื่อปี พ.ศ. 2548 ระหว่างการประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านสิ่งแวดล้อมอย่างไม่เป็นทางการครั้งที่ 9 ที่ประเทศฟิลิปปินส์ ทั้งนี้ ศูนย์ ACB มีวิวัฒนาการมาจาก ASEAN Regional Centre for Biodiversity Conservation (ARCBC) ซึ่งได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากคณะกรรมาธิการยุโรป (European Commission) การจัดตั้ง ACB แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นของอาเซียนในการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนของความหลากหลายทางชีวภาพในภูมิภาคอาเซียน และความพยายามในการประสานนโยบายที่เกี่ยวข้องกับประเด็นเรื่องความหลากหลายทางชีวภาพระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน นอกจากนี้ ยังมีการจัดตั้งกองทุนความหลากหลายทางชีวภาพแห่งอาเซียน (ASEAN Biodiversity Fund) เพื่อใช้สำหรับสนับสนุนการดำเนินงานของ ACB ทั้งนี้ ศูนย์ ACB ตั้งอยู่ ณ เมือง Los Banos ประเทศฟิลิปปินส์

การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน

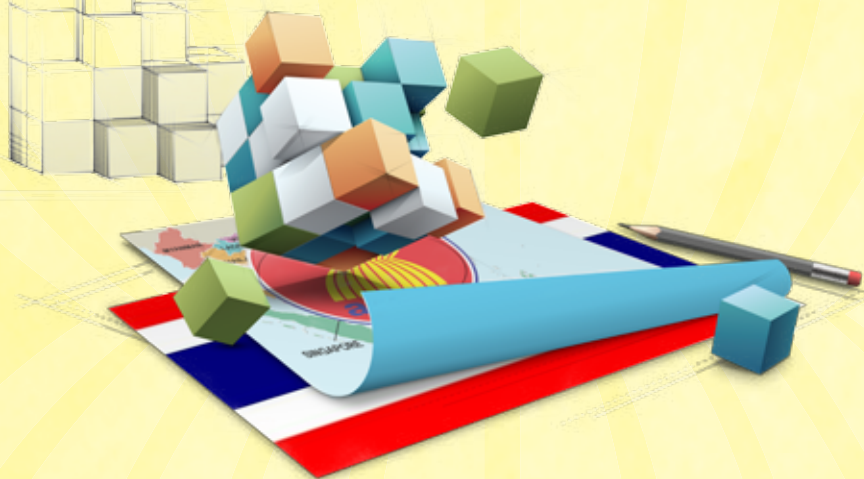
ระหว่างดำรงตำแหน่งประธานอาเซียนเมื่อปี พ.ศ. 2551 ประเทศไทยได้ริเริ่มการจัดการหารือระหว่างผู้นำอาเซียนกับภาคประชาชน เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมต่อกระบวนการสร้างประชาคมอาเซียน และเป็นสังคมที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง โดยที่ประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 14 ที่อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้เห็นชอบกับข้อเสนอของประเทศไทยในการจัดตั้งสมาคมอาเซียน - ประเทศไทย (ASEAN Association - Thailand) เพื่อช่วยส่งเสริมการดำเนินงานของภาครัฐในการสร้างประชาคมอาเซียน และเป็นเวทีปฏิสัมพันธ์ระหว่างภาครัฐ สถาบันการศึกษา และภาคประชาชน รวมทั้งสร้างความตระหนักรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องของประชาชนเกี่ยวกับอาเซียนและความร่วมมือในกรอบต่างๆ ของอาเซียน

นอกจากนี้ ในปี พ.ศ. 2551 อาเซียนได้จัดให้มีการประกวดเพลงประจำอาเซียน ซึ่งเป็นการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามกฎบัตรอาเซียน บทที่ 40 ซึ่งระบุให้อาเซียนมีเพลงประจำอาเซียน โดยเพลง “The ASEAN Way” จากประเทศไทย ได้รับการตัดสินให้เป็นเพลงชนะเลิศ ซึ่งเป็นผลงานการประพันธ์เนื้อร้องของ นายพยอม วลัยพิชรา และแต่งทำนองและเรียบเรียง โดยนายกิตติคุณ สดประเสริฐ ร่วมกับ นายสำเภา ไตรอุดม โดยอาเซียนส่งเสริมให้มีการใช้เพลงประจำอาเซียน “The ASEAN Way” ในโอกาสและกิจกรรมสำคัญเกี่ยวเนื่องกับอาเซียน และประเทศคู่เจรจา โดยมีการแปลเนื้อร้องเป็นภาษาต่างๆ เพื่อช่วยเสริมสร้างความตระหนักรู้เรื่องอาเซียน สร้างความรู้สึกนึกคิดและจิตสำนึก ค่านิยม และหลักการร่วมกันในหมู่พลเมืองอาเซียน

องค์กรเฉพาะสาขาภายใต้ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน และหน่วยราชการไทยที่รับผิดชอบ

- 1. ASEAN Ministers Responsible for Information (AMRI)**
 - Senior Officials Meeting Responsible for Information (SOMRI)
หน่วยราชการไทยที่รับผิดชอบ : กรมประชาสัมพันธ์
- 2. ASEAN Ministers Responsible for Culture and Arts (AMCA)**
 - Senior Officials Meeting for Culture and Arts (SOMCA)
หน่วยราชการไทยที่รับผิดชอบ : กระทรวงวัฒนธรรม
- 3. ASEAN Education Ministers Meeting (ASED)**
 - Senior Officials Meeting on Education (SOM-ED)
หน่วยราชการไทยที่รับผิดชอบ : กระทรวงศึกษาธิการ
- 4. ASEAN Ministerial Meeting on Disaster Management (AMMDM)**
 - ASEAN Committee on Disaster Management (ACDM)
หน่วยราชการไทยที่รับผิดชอบ : กระทรวงมหาดไทย
- 5. ASEAN Ministerial Meeting on the Environment (AMME)**
 - ASEAN Senior Officials on the Environment (ASOEN)
หน่วยราชการไทยที่รับผิดชอบ : กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 6. Conference of the Parties to the ASEAN Agreement on Transboundary Haze Pollution (COP)**
 - Committee (COM) under the COP to the ASEAN Agreement on Transboundary Haze Pollution
หน่วยราชการไทยที่รับผิดชอบ : กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 7. ASEAN Health Ministers Meeting (AHMM)**
 - Senior Officials Meeting on Health Development (SOMHD)
หน่วยราชการไทยที่รับผิดชอบ : กระทรวงสาธารณสุข
- 8. ASEAN Labour Ministers Meeting (ALMM)**
 - Senior Labour Officials Meeting (SLOM)
 - ASEAN Committee on the Implementation of the ASEAN Declaration on the Protection and Promotion of the Rights of Migrant Workers
หน่วยราชการไทยที่รับผิดชอบ : กระทรวงแรงงาน
- 9. ASEAN Ministers on Rural Development and Poverty Eradication (AMRDPE)**
 - Senior Officials Meeting on Rural Development and Poverty Eradication (SOMRDPE)
หน่วยราชการไทยที่รับผิดชอบ : กระทรวงมหาดไทย
- 10. ASEAN Ministerial Meeting on Social Welfare and Development (AMMSWD)**
 - Senior Officials Meeting on Social Welfare and Development (SOMSWD)
หน่วยราชการไทยที่รับผิดชอบ : กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- 11. ASEAN Ministerial Meeting on Youth (AMMY)**
 - Senior Officials Meeting on Youth (SOMY)
หน่วยราชการไทยที่รับผิดชอบ : กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- 12. ASEAN Conference on Civil Service Matters (ACCSM)**
 - หน่วยราชการไทยที่รับผิดชอบ : สำนักงาน ก.พ.
- 13. ASEAN Biodiversity Centre**
 - หน่วยราชการไทยที่รับผิดชอบ : กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 14. ASEAN Coordinating Centre for Humanitarian Assistance in Disaster Management (AHA Centre)**
 - หน่วยราชการไทยที่รับผิดชอบ : กระทรวงมหาดไทย
- 15. ASEAN Earthquakes Information Centre**
 - หน่วยราชการไทยที่รับผิดชอบ : กระทรวงมหาดไทย
- 16. ASEAN Specialised Meteorological Centre**
 - หน่วยราชการไทยที่รับผิดชอบ : กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 17. ASEAN University Network (AUN)**
 - หน่วยราชการไทยที่รับผิดชอบ : กระทรวงศึกษาธิการ
- 18. ASEAN Ministerial Meeting on Sports (AMMS)**
 - หน่วยราชการไทยที่รับผิดชอบ : กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา

ความคืบหน้า ของการเตรียมพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในแต่ละด้าน

ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน

(กระทรวงการต่างประเทศเป็นหน่วยประสานงานหลัก โดยดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานความมั่นคงอื่นๆ ของประเทศไทย คือ กระทรวงกลาโหม กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงยุติธรรม)

ภาพรวม ในปี พ.ศ. 2555 อาเซียนได้มีพัฒนาการที่ดีในการดำเนินการตามแผนการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน โดยมีการสร้างกฎเกณฑ์ บรรทัดฐาน และความร่วมมือกับต่างประเทศ อาทิ

⇒ **การจัดตั้งสถาบันอาเซียนเพื่อสันติภาพและความสามัคคี**

(ASEAN Institute of Peace and Reconciliation) อย่างเป็นทางการ มีสำนักงานอยู่ที่กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย มีภารกิจในการวิจัยและรับฟังความคิดเห็นเพื่อส่งเสริมสันติภาพในภูมิภาค และมีหน้าที่ในการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทระหว่างกันภายในอาเซียน

⇒ **ด้านสิทธิมนุษยชน มีการจัดทำปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (ASEAN Human Rights Declaration : AHRD) นับเป็นเอกสารสำคัญด้านสิทธิมนุษยชนฉบับแรกของอาเซียน แสดงให้เห็นถึงมาตรฐานของอาเซียนในด้านการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนให้กับประชาชนอาเซียน**

⇒ **ด้านการแก้ไขปัญหายาเสพติด** ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในการเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านยาเสพติด สมัยพิเศษ เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2555 ซึ่งก่อนหน้านั้นไม่เคยมีการประชุมระดับรัฐมนตรี มีแต่การประชุมในระดับเจ้าหน้าที่อาวุโสเท่านั้น โดยที่ประชุมย้ำถึงความสำคัญที่จะทำให้อาเซียนเป็นเขตปลอดยาเสพติดภายในปี พ.ศ. 2558 ซึ่งจะเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน รวมถึงการสกัดกั้นการลักลอบขนยาเสพติดข้ามพรมแดน

⇒ **ด้านการค้ามนุษย์** ประเทศไทยผลักดันให้มีการจัดทำแผนปฏิบัติการระดับภูมิภาค (Regional Plan of Action) ควบคู่ไปกับการจัดทำอนุสัญญาอาเซียนว่าด้วยการต่อต้านการค้ามนุษย์ (ASEAN Convention on Trafficking in Persons) เพื่อเป็นกรอบความร่วมมือในการแก้ไขปัญหการค้ามนุษย์ในระดับภูมิภาค

⇒ **ประเด็นทะเลจีนใต้** อาเซียนยังเผชิญกับความท้าทายในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ประเทศไทยในฐานะประเทศผู้ประสานงานความสัมพันธ์อาเซียน - จีน ได้ผลักดันให้มีการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสอาเซียน - จีน เพื่อรักษาพลวัตการเจรจาที่สร้างสรรค์และพิจารณาแนวทางการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างอาเซียน - จีน ในด้านต่างๆ ที่จะเป็นผลประโยชน์ร่วมของทั้งสองฝ่าย รวมถึงการหารือแนวทางในการจัดทำแนวปฏิบัติในทะเลจีนใต้ (Code of Conduct in the South China Sea) ซึ่งเป็นกระบวนการสร้างความไว้วางใจและการเจรจาหารือระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

ในส่วนการดำเนินการของประเทศไทย มีพัฒนาการที่สำคัญ อาทิ

⇒ การจัดทำแนวปฏิบัติและแผนปฏิบัติการ 3 ปี (พ.ศ. 2556 - พ.ศ.2558) ของกระทรวงกลาโหม เพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน โดยในปี พ.ศ. 2556 กระทรวงกลาโหมจะดำเนินกิจกรรมในด้านต่างๆ ที่เป็นรูปธรรมมากขึ้น โดยเฉพาะการฝึก ร่วมผสมกับกลุ่มประเทศอาเซียน อาทิ ความมั่นคงทางทะเล การช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม และบรรเทาภัยพิบัติ การแพทย์ทหาร การรักษาสันติภาพ และการต่อต้านการก่อการร้าย เป็นต้น

⇒ การเสริมสร้างความร่วมมือด้านการจัดการภัยพิบัติ ซึ่งมีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (ปภ.) กระทรวงมหาดไทย เป็นหน่วยประสานหลักของประเทศ และมีหน้าที่เป็นประธานคณะกรรมการอาเซียนด้านการจัดการภัยพิบัติ (ASEAN Committee on Disaster Management : ACDM) ด้วย

⇒ การจัดการฝึกซ้อมการบรรเทาภัยพิบัติภายใต้กรอบ ARF (ASEAN Regional Forum Disaster Relief Exercise : ARF DiREX) โดยประเทศไทยและสาธารณรัฐเกาหลี ร่วมกันจัดขึ้นในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2556 ที่จังหวัดเพชรบุรี เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการเตรียมความพร้อมของไทยร่วมกับประเทศสมาชิก ARF ในการจัดการภัยพิบัติทางธรรมชาติ และส่งเสริมความร่วมมือระหว่างฝ่ายพลเรือนและฝ่ายทหารในการจัดการภัยพิบัติ และสร้างเครือข่ายกับประเทศและองค์กรระหว่างประเทศ ซึ่งมีความก้าวหน้าด้านการบริหารจัดการภัยพิบัติ

ARF DiREX 2013

 Kingdom of Thailand Republic of Korea

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

(กระทรวงพาณิชย์เป็นหน่วยประสานงานหลัก โดยดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานด้านเศรษฐกิจอื่นๆ ของประเทศไทย อาทิ กระทรวงการคลัง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงแรงงาน กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงพลังงาน และกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นต้น)

ภาพรวม อาเซียนมีพัฒนาการในการดำเนินการตามแผนการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน อาทิ

⇒ ปัจจุบันอาเซียนอยู่ระหว่างการจัดทำตัวชี้วัดผลการดำเนินงานตามแผนการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Scorecard) ระยะที่ 3 (ปี พ.ศ. 2555 - 2556) ซึ่งประเทศไทยสามารถดำเนินการไปได้ร้อยละ 84.6 และอยู่ระหว่างการดำเนินการปรับมาตรฐานและความสอดคล้องในเรื่องพิกัดศุลกากร การอำนวยความสะดวกทางการค้า ระบบการรับรองถิ่นกำเนิดสินค้าด้วยตัวเอง มาตรฐานของ SME และการจัดทำระบบข้อมูลศุลกากรทางอิเล็กทรอนิกส์ ณ จุดเดียว หรือ “ASEAN Single Window”

⇒ อาเซียนประสบความสำเร็จในการจัดทำความตกลงอาเซียนว่าด้วยการเคลื่อนย้ายบุคคลธรรมดา (ASEAN Agreement on the Movement of Natural Persons) ได้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในปี พ.ศ. 2555 เพื่อส่งเสริมและอำนวยความสะดวกให้เกิดการเคลื่อนย้ายบุคลากรที่ประสงค์จะให้บริการในประเทศสมาชิกในสาขาที่เกี่ยวข้องกับการค้าสินค้า การค้าบริการ และการลงทุน โดยข้อผูกพันของไทยจะอนุญาตให้มีการเคลื่อนย้ายบุคลากร 2 ประเภท คือ ผู้เยี่ยมเยือนทางธุรกิจ (Business Visitor) และผู้โอนย้ายภายในบริษัท (Intra - Corporate Transferee) โดยครอบคลุมการเคลื่อนย้ายบุคลากรใน 25 สาขา อาทิ บริการวิศวกรรม บริการคอมพิวเตอร์ บริการวิจัยและการพัฒนา บริการด้านการเงิน บริการด้านโทรคมนาคม บริการด้านสุขภาพ และบริการด้านโรงแรม เป็นต้น

⇒ การดำเนินการตามความตกลงอาเซียนว่าด้วยการค้าบริการ (ASEAN Framework Agreement on Trade in Services : AFAS) อาเซียนได้ผูกพันเปิดเสรีการค้าบริการชุดที่ 8 แล้วเมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2555 โดยนักลงทุนอาเซียนสามารถมีหุ้นส่วนของผู้ถือหุ้นต่างชาติได้ไม่เกินร้อยละ 70 ในสาขาบริการ อาทิ บริการด้านวิชาชีพ บริการด้านคอมพิวเตอร์ บริการด้านโทรคมนาคม บริการด้านการวิจัยและการพัฒนา บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ บริการด้านการก่อสร้าง บริการด้านการจัดจำหน่าย บริการด้านการศึกษา บริการด้านสุขภาพ บริการด้านการท่องเที่ยว บริการด้านนันทนาการและกีฬา เป็นต้น ทั้งนี้ ในบางสาขาอาจเป็นการเปิดเสรีเฉพาะบางสาขาย่อย (Sub - Sector) และมีอีก 2 - 3 สาขาที่เปิดให้ผู้ถือหุ้นเป็นชาวต่างชาติไม่เกินร้อยละ 51 อาทิ บริการด้านการขนส่งทางน้ำ ทางรถไฟ และทางอากาศ นอกจากนี้ ยังมีเงื่อนไขว่าจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายในแต่ละสาขาด้วย

⇒ การจัดทำข้อตกลงยอมรับร่วม (Mutual Recognition Agreement : MRA) เพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายแรงงานวิชาชีพนั้น ปัจจุบัน อาเซียนได้จัดทำ MRA แล้ว 7 สาขาวิชาชีพ ได้แก่ แพทย์ ทันตแพทย์ พยาบาล วิศวกรรม สถาปัตยกรรม นักบัญชี และช่างสำรวจ และ 1 สาขาบริการ คือ บริการการท่องเที่ยว ประเทศไทยได้ลงนาม MRA ในสาขาการบริการการท่องเที่ยวแล้วเมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2555

⇒ พัฒนาการที่สำคัญยิ่งในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 21 เมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2555 คือ การที่ผู้นำอาเซียน 10 ประเทศ กับผู้นำจีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และอินเดีย ประกาศให้มีการเริ่มเจรจาการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจอย่างรอบด้านในภูมิภาค (Regional Comprehensive Economic Partnership : RCEP) โดยจะเริ่มการเจรจาในต้นปี พ.ศ. 2556 เพื่อให้บรรลุผลได้ในปี พ.ศ. 2558 ซึ่งเป็นปีที่จะเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ทั้งนี้ โดยเห็นว่า RCEP จะช่วยปรับให้ FTA ระหว่างอาเซียนกับทั้ง 6 ประเทศดังกล่าว มีกฎระเบียบที่สอดคล้องกัน

ในส่วนการดำเนินการของประเทศไทย มีพัฒนาการที่สำคัญ อาทิ

⇒ **การจัดทำมาตรฐานสินค้าเกษตรและอินทรีย์** อาทิ ผักผลไม้อาเซียน จำนวน 28 รายการ และอยู่ระหว่างการจัดตั้งกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อศึกษาและปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับสินค้าเกษตรและสินค้าประมง เพื่อให้สอดคล้องกับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน รวมถึงการจัดสัมมนาสร้างความตระหนักรู้ให้แก่เกษตรกรไทยโดยเฉพาะการจัดแสดงและจำหน่ายสินค้าของกลุ่มสหกรณ์ และการเชื่อมโยงเครือข่ายเรื่องการตลาดของสินค้าเกษตร ซึ่งเป็นหนึ่งในเรื่องที่รัฐมนตรีอาเซียนด้านการเกษตรและป่าไม้ได้ตกลงกัน โดยเฉพาะการประชุมรัฐมนตรีอาเซียน+3 ด้านการเกษตรและป่าไม้ (ASEAN+3 Ministers Meeting on Agriculture and Forestry : AMAF+3) เมื่อเดือนกันยายน พ.ศ. 2555 ที่ประเทศลาว ประเทศไทยได้เสนอเป็นเจ้าภาพในการจัดตั้งสำนักงานเลขานุการโครงการสำรองข้าวฉุกเฉินของอาเซียน+3 (ASEAN Plus Three Emergency Rice Reserve : APTERR) และได้รับฉันทามติจากที่ประชุมฯ แล้ว และกำลังอยู่ระหว่างการดำเนินการเกี่ยวกับกระบวนการภายใน เพื่อหาแนวทางรองรับสถานะของสำนักงานเลขานุการ APTERR

⇒ **การลงนามในข้อตกลงยอมรับร่วม** (MRA) เพื่ออำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายแรงงานมีทักษะในสาขาบริการการท่องเที่ยวเมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน พ.ศ. 2555 และพัฒนาการเตรียมความพร้อมในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานมีทักษะในสาขาบริการการท่องเที่ยว อาทิ การจัดตั้งคณะกรรมการบุคลากรวิชาชีพท่องเที่ยวแห่งชาติ และการจัดตั้งคณะกรรมการรับรองคุณวุฒิวิชาชีพด้านการท่องเที่ยว รวมถึงการจัดทำหลักสูตรฝึกอบรมและสื่อการเรียนรู้ในลักษณะต่างๆ รวมถึงมาตรฐานสำหรับ 32 วิชาชีพ

⇒ **การเตรียมความพร้อมในการอำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายแรงงานมีทักษะใน 7 สาขาวิชาชีพและ 1 การบริการของกระทรวงแรงงาน** ที่ผ่านมา มีการประชุมระดมความเห็นเพื่อประเมินว่าการเคลื่อนย้ายแรงงานมีทักษะจะมีผลกระทบต่อคนไทยและต่อการแข่งขันของประเทศไทยในด้านแรงงานมีทักษะอย่างไร ซึ่งสรุปผลได้ว่ายังไม่มีผลกระทบมากนัก เนื่องจากแต่ละสาขาวิชาชีพยังมีสภาวิชาชีพของไทยคอยกำกับดูแลอยู่นอกจากนี้ ยังมีการดำเนินการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับผลกระทบจากการเคลื่อนย้ายแรงงานด้วย

⇒ การเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าสินค้า บริการ และ การลงทุน โดยกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้จัดทำแผนงาน 4 ด้านสำคัญ ได้แก่

- การถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน
- การพัฒนาศักยภาพด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมของผู้ประกอบการ SME เพื่อเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน
- การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตด้วยการวิจัยและพัฒนา รวมถึงการถ่ายโอนเทคโนโลยี
- การพัฒนาปรับปรุงมาตรฐานสินค้าด้วยการทดสอบทางห้องปฏิบัติการ

⇒ การดำเนินการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในส่วนของ ICT ตามแผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอาเซียน (ASEAN ICT Masterplan 2015 : AIM 2015) โดยโครงการที่ประเทศไทยรับผิดชอบ ได้แก่ การจัดทำมาตรฐานและนิยามทักษะบุคลากรด้าน ICT อาเซียน (ASEAN ICT Skills Standard and Definition) และการจัดทำแผนปฏิบัติการยุทธศาสตร์รัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์อาเซียน (ASEAN e - Government Strategic Action Plan) โดยประเทศไทยให้ความสำคัญกับการวางโครงสร้างพื้นฐานด้าน ICT รวมทั้งการจัดสัมมนาเพื่อเผยแพร่การเปิดตลาดการค้าบริการในสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และโครงการ Smart Thailand เป็นต้น

ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

(กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นหน่วยประสานงานหลัก โดยดำเนินงานร่วมกับหน่วยงานด้านสังคมและวัฒนธรรมอื่นๆ ของประเทศไทย อาทิ กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข และสำนักงาน กพ. เป็นต้น)

ทศวรรษ อาเซียนมีพัฒนาการในการดำเนินการตามแผนการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนหลายด้าน อาทิ

๑) **การจัดทำตัวชี้วัดผลการดำเนินงานตามแผนการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASCC Scorecard)** โดยจะนำมาใช้ในการประเมินผลในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2556

๒) **การจัดตั้งกลไกใหม่** ได้แก่ รัฐมนตรีอาเซียนด้านกีฬาซึ่งจะมีการประชุมเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2556 และรัฐมนตรีอาเซียนด้านสตรีซึ่งมีการประชุมครั้งแรกไปแล้วเมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2555

๓) **การจัดทำเอกสารคู่มือหลักสูตรอาเซียน** ในการประชุมรัฐมนตรีอาเซียนด้านการศึกษา (ASEAN Ministers Meeting on Education) ครั้งที่ 7 เมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2555 ได้ออกเอกสารคู่มือหลักสูตรอาเซียน (ASEAN Curriculum Sourcebook) เพื่อให้ประเทศสมาชิกใช้เป็นแนวทางในการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และให้เยาวชนเรียนรู้อาเซียนและประเทศสมาชิกในแง่มุมต่างๆ เพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน

นอกจากนี้ ประเทศสมาชิกอาเซียนได้รับรองแผนงานด้านการศึกษา 5 ปี (ASEAN 5 - Year Work Plan on Education 2011 - 2015) ซึ่งเป็นแนวทางความร่วมมืออาเซียนด้านการศึกษา มีสาระสำคัญ 5 ประการ คือ

1. การร่วมมือกันสร้างความตระหนักรู้ (Promoting ASEAN Awareness)
2. การเพิ่มการเข้าถึงการศึกษาในระดับประถมและมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพ (Increasing Access to Quality Primary and Secondary Education)

3. การยกระดับคุณภาพการศึกษา เพิ่มมาตรฐานการศึกษา ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการพัฒนาสาขาอาชีพ (Increasing Quality of Education - Performance Standards, Lifelong Learning and Professional Development)
4. การส่งเสริมการแลกเปลี่ยนด้านการข้ามแดนและความร่วมมือระหว่างประเทศ ด้านการศึกษา (Strengthening Cross - Border Mobility and Internationalisation of Education)
5. การสนับสนุนองค์กรเฉพาะสาขาอื่นๆ (Support for other ASEAN sectoral bodies with an interest in education)

⇒ การส่งเสริมบทบาทของภาคประชาสังคม โดยการจัดตั้ง GO - NGO Forum ซึ่งเป็นข้อริเริ่มของประเทศไทยเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมในการขับเคลื่อนและผลักดันการดำเนินการตามแผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน

⇒ นอกจากนี้ ยังมีการจัดตั้งกลไกด้านสิทธิมนุษยชนที่ดูแลสิทธิสตรีและสิทธิเด็ก คือ คณะกรรมาธิการอาเซียนว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิสตรีและสิทธิเด็ก (ASEAN Commission on the Promotion and Protection of the Rights of Women and Children : ACWC)

ในส่วนการดำเนินการของประเทศไทย มีพัฒนาการที่สำคัญ อาทิ

⇒ ประเทศไทยได้ผลักดันให้หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า (Universal Health Coverage : UHC) เป็นวาระสำคัญของการประชุมรัฐมนตรีสาธารณสุขอาเซียน (ASEAN Health Ministerial Meeting : AHMM) ครั้งที่ 11 และการประชุมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าที่ภูมิภาคอาเซียนซึ่งจะมีผลให้ประชาชนของแต่ละประเทศสามารถเข้าถึงบริการสาธารณสุขได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม และลดผลกระทบในบริเวณชายแดนที่มีการข้ามพรมแดนมารับการรักษาในประเทศไทย

⇒ การกำหนดยุทธศาสตร์การศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียนและความคืบหน้าในการสร้างระบบถ่ายโอนหน่วยกิต ซึ่งดำเนินการโดยเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network : AUN) ทั้งนี้ กระทรวงศึกษาธิการ

ได้กำหนดยุทธศาสตร์การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ปี พ.ศ. 2546 - 2561 5 ด้าน ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ประกอบด้วย

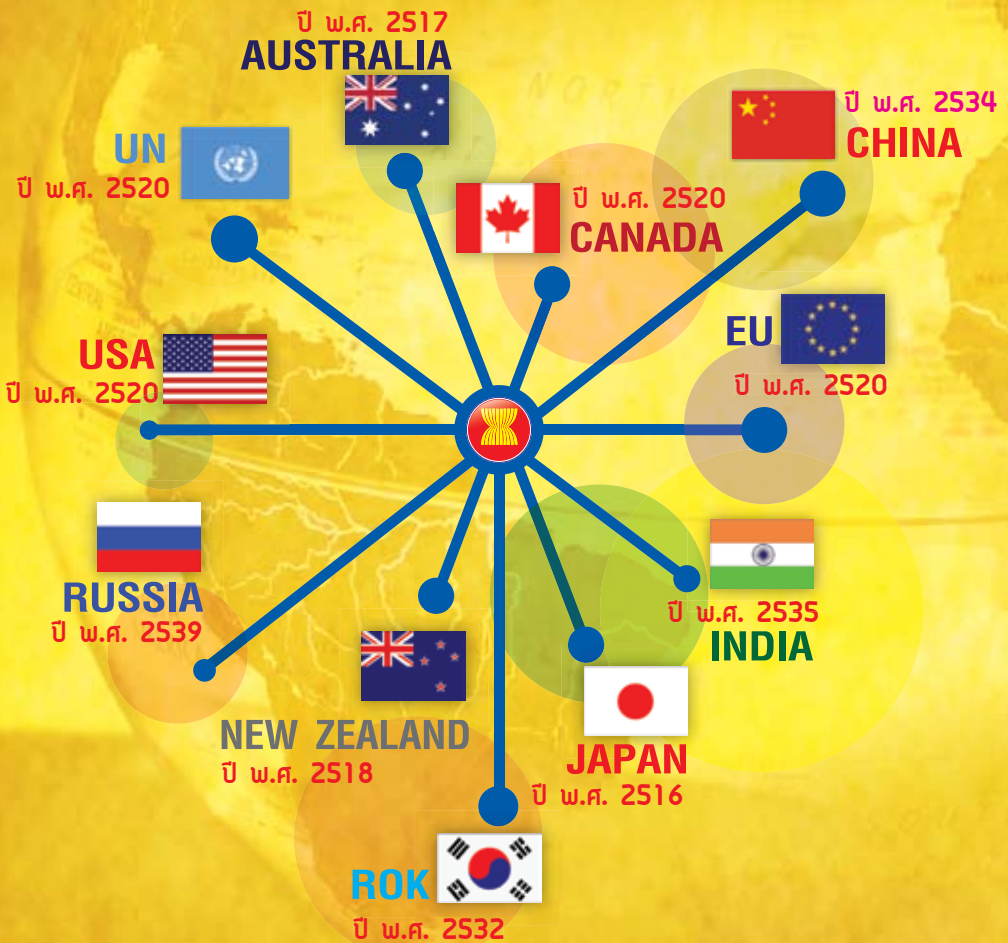
- การให้ความสำคัญกับการศึกษา
- การลงทุนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
- การส่งเสริมการจ้างงานที่เหมาะสม
- การส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศ
- การอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเชิงประยุกต์

⇒ **การพัฒนาองค์ความรู้และการจัดการความรู้ทางด้านมรดกวัฒนธรรมและความหลากหลายทางวัฒนธรรมในอาเซียน** โดยเผยแพร่องค์ความรู้ดังกล่าวผ่านสื่อต่างๆ รวมถึงการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับงานด้านวัฒนธรรม ทั้งในระดับผู้บริหารระดับปฏิบัติการ ผู้เชี่ยวชาญ ศิลปินแห่งชาติ ศิลปินพื้นบ้าน ช่างหัตถกรรม นักเรียน นักศึกษา เยาวชน และประชาชน เป็นต้น ทั้งนี้ การดำเนินงานของไทยภายใต้ประชาคมสังคมและวัฒนธรรม มี 3 ระดับ ได้แก่ ระดับจังหวัด ระดับประเทศ และระดับภูมิภาค

⇒ **การกำหนดให้ปี ค.ศ. 2013 (พ.ศ. 2556) เป็นปี ASEAN Sports Industry Year** โดยประเทศสมาชิกอาเซียนจะร่วมกันจัดกิจกรรมเพื่อเฉลิมฉลอง โดยการกีฬาแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นหน่วยประสานงานหลักในการจัดกิจกรรม แสดงความสนใจที่จะเพิ่มกีฬาประเภทตะกร้อหรือมวยในอนาคต เนื่องจากเป็นกีฬาที่ประเทศสมาชิกอาเซียนมีความเชี่ยวชาญ

⇒ **การพัฒนาชนบทและขจัดความยากจน** ซึ่งมีกรมการพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นหน่วยประสานงาน กำหนดจัดโครงการต่างๆ อาทิ การแสดงและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ในโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ระหว่างประเทศไทยกับประเทศสมาชิกอาเซียน โครงการพัฒนาที่มิวิทยากรโดยให้ตัวแทนชุมชนมารับความรู้จากส่วนกลางแล้วนำไปขยายผลต่อในชุมชน โครงการถ่ายทอดวีดิทัศน์ทางไกลจากส่วนกลางไปยังศาลากลางจังหวัดในจังหวัดต่างๆ และการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการร่วมกลุ่มจังหวัด (Regional Cooperation Center : RCC) ซึ่งได้รับความช่วยเหลือจากที่สนใจและมีความพร้อมเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาเซียนและประชาคมอาเซียนแก่จังหวัดและกลุ่มจังหวัดต่างๆ เป็นต้น

ความสัมพันธ์อาเซียน กับประเทศคู่เจรจา

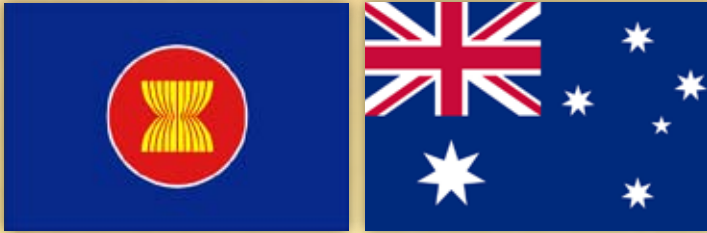
ประเทศไทยอาเซียน

คู่มือประสานงานความสัมพันธ์กับประเทศคู่เจรจา (ตั้งแต่ ก.ค.55-ก.ค.58)

Brunei	India
Cambodia	Japan
Indonesia	Republic of Korea
Lao PDR	New Zealand
Malaysia	Russia
Myanmar	U.S.A
Philippines	Australia
Singapore	Canada
Thailand	China
Viet Nam	EU
ASEAN Chair	ASEAN+3 , EAS

ASEAN - AUSTRALIA

อาเซียน - ออสเตรเลีย

ออสเตรเลียเป็นประเทศคู่เจรจาประเทศแรกของอาเซียน โดยออสเตรเลียได้สถาปนาความสัมพันธ์กับอาเซียนในปี พ.ศ. 2517 (ค.ศ. 1974) และจะมีความสัมพันธ์ครบรอบ 40 ปี ในปี พ.ศ. 2557 (ค.ศ. 2014) ออสเตรเลียและอาเซียนดำเนินความสัมพันธ์กันอย่างราบรื่น มีการปรับเปลี่ยนลำดับความสำคัญของความร่วมมือในสาขาต่างๆ ไปตามพัฒนาการทางเศรษฐกิจและความจำเป็นอื่นๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของทั้งสองฝ่าย ปัจจุบันความสัมพันธ์อาเซียน - ออสเตรเลีย ครอบคลุมความร่วมมือด้านการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม

ในด้านการเมืองและความมั่นคง ออสเตรเลียเข้าเป็นภาคีความตกลงสนธิสัญญามิตรภาพและความร่วมมือในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Treaty of Amity and Cooperation : TAC) ในปี พ.ศ. 2548 และได้ร่วมรับรองเอกสารแผนงานโครงการในการปฏิบัติตามปฏิญญาร่วมอาเซียน - ออสเตรเลีย เพื่อต่อต้านการก่อการร้ายสากล (ASEAN - Australia Joint Declaration for Cooperation to Combat International Terrorism)

ในด้านเศรษฐกิจ อาเซียน ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ ได้ลงนามความตกลงเพื่อจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน - ออสเตรเลีย - นิวซีแลนด์ (ASEAN - Australia - New Zealand Free Trade Agreement : AANZFTA) เมื่อปี พ.ศ. 2552 ส่งผลให้การค้าสินค้าระหว่างอาเซียนกับออสเตรเลียในปี พ.ศ. 2554 เพิ่มขึ้นร้อยละ 23.02 จากปี พ.ศ. 2553 มีมูลค่ารวม

70,789.20 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยอาเซียนได้ดุลการค้าออสเตรเลียเป็นมูลค่า 15,387.62 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (อาเซียนส่งสินค้าไปยังออสเตรเลียเป็นมูลค่า 43,088.41 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และออสเตรเลียส่งสินค้าไปยังอาเซียนเป็นมูลค่า 27,700.79 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) ออสเตรเลียจะเข้าร่วมการเจรจาจัดทำความตกลงพหุมิตรทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (Regional Comprehensive Economic Partnership : RCEP) ซึ่งอาเซียนจะเริ่มการเจรจาในปี พ.ศ. 2556 ด้วย

ในด้านความร่วมมือเพื่อการพัฒนา ออสเตรเลียกับอาเซียนมีความร่วมมือด้านการศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยในเครือข่าย ASEAN University Network : AUN โดยมีโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างอาเซียนและออสเตรเลียในปี พ.ศ. 2554 มีนักศึกษาจากออสเตรเลียสู่ประเทศสมาชิกอาเซียน 239 คน และจากประเทศสมาชิกอาเซียนสู่ออสเตรเลีย 61 คน นอกจากนี้ ในเรื่องการจัดการภัยพิบัติ ออสเตรเลียประกาศให้การสนับสนุนการดำเนินการ ASEAN Agreement on Disaster Management and Emergency Response (AADMER) และ ASEAN Coordinating Center for Humanitarian Assistance on Disaster Management (AHA Center) เป็นเงินจำนวน 2 ล้านดอลลาร์ออสเตรเลีย นอกจากนี้ ในคณะกรรมการอาเซียนด้านการจัดการภัยพิบัติ (ASEAN Committee on Disaster Management : ACDM) ออสเตรเลียยังเป็นคณะทำงาน Working Group เพื่อพิจารณาความเชื่อมโยงระหว่าง ASEAN Agreement on Disaster Management and Emergency Response (AADMER) Work Program และ EAS Work Plan on Disaster Management

ออสเตรเลียให้ความช่วยเหลืออาเซียนในด้านการพัฒนาภายใต้ ASEAN - Australia Development Cooperation Program (AADCP) โดยในระยะแรก (ปี พ.ศ. 2545 - พ.ศ. 2551) มีมูลค่าความช่วยเหลือประมาณ 45 ล้านดอลลาร์ออสเตรเลีย และในระยะที่สอง (ปี พ.ศ. 2552 - พ.ศ. 2558) ออสเตรเลียมีเป้าหมายจะขยายความช่วยเหลือให้แก่อาเซียนเป็นเงิน 57 ล้านดอลลาร์ออสเตรเลีย และได้ตัดสินใจขยายระยะเวลาการบอกร่วมมือ AADCP II ออกไปจนถึงปี พ.ศ. 2562 (ค.ศ. 2019)

ASEAN - CANADA

อาเซียน - แคนาดา

1. ภูมิหลัง

⇒ ความสัมพันธ์ระหว่างอาเซียนและแคนาดาเริ่มต้นอย่างเป็นทางการในปี พ.ศ. 2520 (ค.ศ. 1977) แต่ได้ประสบภาวะชะงักงันนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 (1997) เมื่ออาเซียนรับเมียนมาร์เข้าเป็นสมาชิก ซึ่งแคนาดาไม่ประสงค์ให้เมียนมาร์เข้าเป็นภาคี ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ หลังจากนั้น ได้มีความพยายามหาทางรื้อฟื้น ความสัมพันธ์ฯ จนกระทั่งในวันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2547 (ค.ศ. 2004) ทั้งสองฝ่ายเห็นชอบ ให้จัดการประชุม ASEAN - Canada Dialogue ครั้งแรก ซึ่งนับเป็นจุดเริ่มต้นของการกลับมา ดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างกันอีกครั้ง

⇒ ที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน (Post Ministerial Conference - PMC+1) กับแคนาดา เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม พ.ศ. 2552 ณ ประเทศสิงคโปร์ ได้ให้ความเห็นชอบปฏิญญาร่วมว่าด้วยความสัมพันธ์ที่เพิ่มพูนระหว่างอาเซียนกับแคนาดา (Joint Declaration on the ASEAN - Canada Enhanced Partnership) ซึ่งเป็นแผนแม่บทในการดำเนิน ความสัมพันธ์ระหว่างกันในอนาคต โดยประเทศไทยทำหน้าที่ประเทศผู้ประสานงาน (Country Coordinator) ความสัมพันธ์อาเซียน - แคนาดา ระหว่างเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2552- กรกฎาคม พ.ศ. 2555 ปัจจุบัน ประเทศสิงคโปร์ทำหน้าที่เป็นประเทศผู้ประสานงาน ความสัมพันธ์อาเซียน - แคนาดา ระหว่างเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2555 - กรกฎาคม พ.ศ. 2558

⇒ ที่ประชุม PMC+1 กับแคนาดา เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม พ.ศ. 2553 ณ กรุงเทพมหานคร ได้ให้การรับรองอย่างเป็นทางการต่อแผนปฏิบัติการเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามปฏิญญาร่วมฯ (Plan of Action to Implement the Joint Declaration on the ASEAN - Canada Enhanced Partnership 2010 - 2015) เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างกันไปอีก 5 ปี (พ.ศ. 2553 - พ.ศ. 2558) ซึ่งสอดคล้องกับแผนการสร้างประชาคมอาเซียนภายในปี ค.ศ. 2015 นอกจากนี้ แคนาดาได้ภาคยานุวัติสนธิสัญญามิตรภาพและความร่วมมือในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Treaty of Amity and Cooperation in Southeast Asia : TAC) ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความมุ่งมั่นของแคนาดาต่อการส่งเสริมสันติภาพและความมั่นคงในภูมิภาค

2. กลไกความร่วมมือ

⇒ การประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน - แคนาดา (PMC+1)

อาเซียนได้จัดการประชุม PMC+1 กับแคนาดาครั้งล่าสุด เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม พ.ศ. 2554 ณ เมืองบาห์ลี ประเทศอินโดนีเซีย

⇒ การประชุม ASEAN - Canada Dialogue

แคนาดาได้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุม ASEAN - Canada ครั้งที่ 8 ซึ่งเป็นการประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโส ระหว่างวันที่ 2 - 3 มิถุนายน พ.ศ. 2554 ที่นครแวนคูเวอร์ โดยที่ประชุมได้ทบทวนพัฒนาการที่สำคัญทั้งในอาเซียนและแคนาดา และความคิดเห็นในการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างอาเซียนกับแคนาดา รวมทั้งหารือและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในประเด็นทางยุทธศาสตร์ทั้งในด้านการเมือง ความมั่นคง เศรษฐกิจ ประเด็นปัญหาท้าทายอื่นๆ ในภูมิภาค และความร่วมมือเพื่อการพัฒนาต่างๆ นอกจากนี้ แคนาดายังได้ริเริ่มจัดการหารือกับภาคเอกชนและวิชาการของแคนาดาเกี่ยวกับแนวทางการขยายความร่วมมืออาเซียน - แคนาดา ภายหลังจากการประชุม ASEAN - Canada Dialogue ครั้งที่ 8 ด้วย

ไทยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม ASEAN - Canada Dialogue ครั้งที่ 9 ซึ่งเป็นการประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโสประจำปี ระหว่างวันที่ 7 - 8 มิถุนายน พ.ศ. 2555 ที่กรุงเทพฯ โดยการประชุม ASEAN - Canada Dialogue ครั้งที่ 10 จัดขึ้นที่นครโตรอนโต ระหว่างวันที่ 6 - 7 พฤษภาคม พ.ศ. 2556

⇒ ASEAN - Canada Joint Coordination Committee (JCC)

อาเซียนและแคนาดาได้จัดการประชุม ASEAN - Canada Informal Coordinating Mechanism (ICM) ครั้งที่ 6 ซึ่งเป็นการประชุมในระดับเอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรประจำอาเซียน เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2555 ณ สำนักเลขาธิการอาเซียน กรุงจาการ์ตา เพื่อติดตามพัฒนาการในอาเซียนและแคนาดา รวมทั้งความสัมพันธ์และกิจกรรมความร่วมมือในด้านต่างๆ ระหว่างอาเซียนและแคนาดา ทั้งนี้ ที่ประชุมฯ ได้มีมติเห็นชอบให้ปรับกลไก ICM เป็นกลไกทางการโดยใช้ชื่อใหม่ว่า ASEAN - Canada Joint Coordination Committee (JCC) โดยจะยังคงเป็นการประชุมระดับเอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรฯ เช่นเดียวกับ ICM และจะจัดการประชุม JCC ครั้งแรกในปี พ.ศ. 2556

3. ทำกิจของแคนาดา

แคนาดาได้เน้นการให้ความร่วมมือแก่อาเซียนในการดำเนินงานด้านต่างๆ ได้แก่ สิทธิมนุษยชน โดยสนับสนุนการดำเนินงานของ ASEAN Intergovernmental Commission on Human Rights (AICHR) และ ASEAN Commission for the Promotion and Protection of the Rights of Women and Children (ACWC) อย่างต่อเนื่อง การต่อต้านการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ โดยเฉพาะการต่อต้านการลักลอบขนคนเข้าเมือง การส่งเสริมการค้าการลงทุน ความร่วมมือด้านสาธารณสุข โดยเน้นเรื่องความร่วมมือเพื่อรับมือกับโรคระบาด เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ประเด็นความร่วมมืออื่นๆ ที่ประเทศสมาชิกอาเซียนได้เน้นย้ำและผลักดัน ได้แก่ การเสริมสร้างความเชื่อมโยง การศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ รวมทั้งการฝึกอบรมภาษาอังกฤษ กิจกรรม Inter - Faith Dialogue และการบริหารจัดการภัยพิบัติ

ปัจจุบัน แคนาดาให้ความสนใจพัฒนาการในอาเซียนมากขึ้น รวมทั้งติดตามพัฒนาการของสถาปัตยกรรมในภูมิภาคเอเชียที่มีอาเซียนเป็นแกนกลาง ทั้งนี้ ความสัมพันธ์

อาเซียน - แคนาดา ในช่วง 3 - 4 ปีที่ผ่านมา มีพัฒนาการเชิงบวกที่ส่งสัญญาณว่าแคนาดา น่าจะมีความร่วมมือกับอาเซียนอย่างเป็นทางการมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการภาคยานุวัติ TAC และการเข้าร่วมพิธีสารที่ 3 แก่ไขเพิ่มเติม TAC การรับรองแผนปฏิบัติการฯ นอกจากนี้ แคนาดายังได้แต่งตั้งเอกอัครราชทูตประจำอาเซียนและจัดตั้ง Canada's ASEAN Network ซึ่งเป็นเครือข่ายเอกอัครราชทูตแคนาดาในประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อเป็นกลไกกำหนด และขับเคลื่อนนโยบายต่ออาเซียน

อย่างไรก็ดี แม้ว่าอาเซียน - แคนาดา จะมีปฏิญญาฯ และแผนปฏิบัติการฯ ซึ่งระบุ แนวทางในการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างกันโดยละเอียด การดำเนินความร่วมมือ ในช่วงที่ผ่านมาจึงยังไม่มีความสำเร็จที่น่าพอใจเท่าที่ควร ทั้งนี้ แคนาดายังคงไม่สามารถมีปฏิสัมพันธ์ กับอาเซียนได้อย่างเต็มที่ เนื่องจากยังมีข้อจำกัดเกี่ยวกับเมียนมาร์ ถึงแม้ความสัมพันธ์ ทวิภาคีระหว่างแคนาดาและเมียนมาร์เริ่มมีแนวโน้มดีขึ้นหลังจากที่รัฐบาลเมียนมาร์ปล่อยตัว นางออง ซาน ซู จี และเมียนมาร์และแคนาดาต่างให้ความเห็นชอบต่อการแต่งตั้ง เอกอัครราชทูตระหว่างกัน

นอกจากนี้ ในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา แคนาดาต้องประสบกับปัญหาสถานะเศรษฐกิจ และมีข้อจำกัดด้านงบประมาณ ซึ่งส่งผลกระทบต่อโครงการความร่วมมือกับอาเซียน รวมทั้ง แคนาดาก็ยังไม่มีนโยบายที่จะจัดตั้งกองทุนความร่วมมือกับอาเซียน ในขณะที่แคนาดายังคง ยืนยันว่าได้ดำเนินกิจกรรมความร่วมมือกับอาเซียนมาโดยตลอด แต่จะใช้วิธีประสานงาน ระดับทวิภาคีเป็นส่วนใหญ่

4. การดำเนินงานต่อไป

ไทยได้ติดตามความคืบหน้าในการจัดทำข้อตกลงด้านการค้าและการลงทุนระหว่าง อาเซียนกับแคนาดาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เป็นกลไกในการส่งเสริมการค้าและการลงทุน ระหว่างกัน โดยก่อนหน้านี้ได้มีการหารือเพื่อจัดทำกรอบความร่วมมือที่เรียกว่า ASEAN - Canada Trade and Investment Framework Agreement : TIFA และที่ประชุม เจ้าหน้าที่อาวุโสด้านเศรษฐกิจอาเซียน - แคนาดา ครั้งที่ 15 เมื่อวันที่ 25 มีนาคม พ.ศ. 2554 ที่ประเทศสิงคโปร์ สามารถสรุปการเจรจาจัดทำ TIFA ได้โดยเปลี่ยนรูปแบบเอกสารเป็น ASEAN - Canada Joint Declaration on Trade and Investment ซึ่งจะเป็นกรอบแนวทางการ ร่วมมือด้านการค้าและการลงทุนระหว่างกันต่อไป

ASEAN - CHINA

อาเซียน - จีน

จีนเริ่มมีความสัมพันธ์กับอาเซียนเมื่อปี พ.ศ. 2534 ต่อมาในปี พ.ศ. 2539 จีนได้รับสถานะคู่เจรจาของอาเซียนอย่างเต็มรูปแบบ โดยทั้งสองฝ่ายมีความร่วมมือกันในหลากหลายสาขา อาทิ การเกษตร เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การพัฒนาลุ่มน้ำโขง การลงทุน พลังงาน การขนส่ง วัฒนธรรม สาธารณสุข การท่องเที่ยว และสิ่งแวดล้อม และมีกลไกการประชุมระดับผู้นำเป็นประจำทุกปีในช่วงเดียวกันกับการประชุมสุดยอดอาเซียนในช่วงปลายปี รวมทั้งมีกลไกระดับรัฐมนตรี เจ้าหน้าที่อาวุโส อธิบดี และคณะทำงานในสาขาต่างๆ

ในด้านเศรษฐกิจ อาเซียนและจีนได้ร่วมลงนามกรอบความตกลงทางเศรษฐกิจแบบรอบด้าน เมื่อปี พ.ศ. 2545 และต่อมาในปี พ.ศ. 2553 ความตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน - จีน มีผลบังคับใช้ส่งผลให้การค้าอาเซียน - จีน ขยายตัว และจีนกลายเป็นคู่ค้าอันดับ 1 ของอาเซียนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 เป็นต้นมา

เมื่อปี พ.ศ. 2554 ในโอกาสที่ความสัมพันธ์อาเซียน - จีน ครบรอบ 20 ปี ทั้งสองฝ่ายได้ประกาศให้เป็นปีแห่งการแลกเปลี่ยนและมิตรภาพ (Year of Exchange and Friendship) และได้มีการเปิดศูนย์อาเซียน - จีน (ASEAN - China Centre) ที่กรุงปักกิ่ง ซึ่งมีหน้าที่ส่งเสริมการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว การแลกเปลี่ยนในระดับประชาชน การสร้าง

ความตระหนักรู้ของสาธารณชน รวมทั้งส่งเสริมความเข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างประชาชนอาเซียนกับจีน ผ่านการแลกเปลี่ยนด้านวัฒนธรรมและการศึกษา (www.asean-china-centre.org)

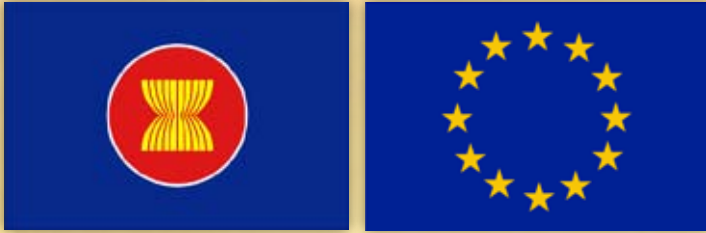
ในระหว่างเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2555 - เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2558 ไทยทำหน้าที่ประเทศผู้ประสานงานความสัมพันธ์อาเซียน - จีน ซึ่งไทยให้ความสำคัญต่อ 3Cs ได้แก่

(1) **Community หรือการสร้างประชาคม** ด้วยการส่งเสริมให้จีน ในฐานะประเทศมหาอำนาจในภูมิภาค แสดงบทบาทอย่างแข็งขันและสร้างสรรค์เพื่อสร้างความพร้อมของอาเซียนในการจัดตั้งประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558

(2) **Connectivity หรือความเชื่อมโยง** ด้วยการส่งเสริมให้ภาครัฐและเอกชนของจีนมีส่วนช่วยสนับสนุนการพัฒนาเครือข่ายความเชื่อมโยงในภูมิภาคในทุกมิติ (โครงสร้างพื้นฐาน กฎระเบียบ และประชาชนต่อประชาชน)

(3) **Regional Code of Conduct in the South China Sea (COC) หรือ แนวปฏิบัติในทะเลจีนใต้** โดยไทยพยายามผลักดันให้มีการเจรจาจัดทำแนวปฏิบัติในทะเลจีนใต้ ควบคู่ไปกับการปฏิบัติตามและดำเนินกิจกรรม / โครงการความร่วมมือต่างๆ ภายใต้ปฏิญญาว่าด้วยการปฏิบัติของภาคีในทะเลจีนใต้ (Declaration on the Conduct of Parties in the South China Sea : DOC) โดยมุ่งเสริมสร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจ (Trust and Confidence) และความเข้าใจอันดีระหว่างอาเซียนกับจีน

ASEAN - EUROPEAN UNION

อาเซียน - สหภาพยุโรป

1. ความเป็นมา

⇒ อาเซียนและสหภาพยุโรป มีความสัมพันธ์ในระดับกลุ่มระหว่างกันมาเป็นเวลานาน โดยสหภาพยุโรปเป็นคู่เจรจา (dialogue partner) อย่างไม่เป็นทางการของอาเซียนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2515 (ค.ศ. 1972) และได้พัฒนาเป็นคู่เจรจาอย่างเป็นทางการในปี พ.ศ. 2520 (ค.ศ. 1977) ปัจจุบัน เวียดนามเป็นประเทศผู้ประสานงานความสัมพันธ์อาเซียน - สหภาพยุโรป โดยมีวาระ 3 ปี (กรกฎาคม พ.ศ. 2555 - กรกฎาคม พ.ศ. 2558)

⇒ ปัจจุบัน การดำเนินความสัมพันธ์อาเซียน - สหภาพยุโรป เป็นไปตาม Bandar Seri Begawan Plan of Action to Strengthen the ASEAN - EU Enhanced Partnership (ค.ศ 2013 - ค.ศ. 2017) ซึ่งได้รับการรับรองในที่ประชุมรัฐมนตรีอาเซียน - สหภาพยุโรป ครั้งที่ 19 เมื่อเดือนเมษายน พ.ศ. 2555 เพื่อเป็นแนวทางการร่วมมือในอีก 5 ปีข้างหน้า โดยครอบคลุมความร่วมมือที่จะสนับสนุน 3 เสาหลักของการเป็นประชาคมอาเซียน และแผนแม่บทว่าด้วยการเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน

ในช่วงการประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน - สหภาพยุโรป ณ กรุงพนมเปญ เมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2555 ไทยได้ย้ำความสำคัญของการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการ Bandar Seri Begawan อย่างมีประสิทธิภาพและขอให้สหภาพยุโรปพิจารณา มีบทบาทที่สร้างสรรค์ยิ่งขึ้นในเรื่องการเชื่อมโยง (Connectivity) ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านสถาบัน และประชาชน การลดช่องว่างเพื่อการพัฒนา รวมถึงความร่วมมือด้าน วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การศึกษา และการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นประเด็นที่ไทยผลักดันในระหว่างการเจรจา Bandar Seri Begawan Plan of Action ดังกล่าว นอกจากนี้ อาจให้สหภาพยุโรป พิจารณาต่อความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงผ่าน Organization for security and Cooperation in Europe : OSCE ในเรื่องมาตรการสร้างความไว้วางใจ และการทูตเชิงป้องกัน การต่อต้านการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ การลักลอบค้ามนุษย์ การย้ายถิ่นฐาน และยาเสพติด เป็นต้น

2. พัฒนาการความร่วมมือที่สำคัญ

⇒ ความสัมพันธ์อาเซียน - สหภาพยุโรป มีพัฒนาการมากขึ้นในมิติต่างๆ โดยเฉพาะในบริบทพัฒนาการในเมียนมาร์และการผ่อนคลายมาตรการคว่ำบาตรชั่วคราวของสหภาพยุโรปต่อเมียนมาร์ โดยสหภาพยุโรปมุ่งมั่นที่จะให้ความช่วยเหลือเพื่อเสริมสร้าง ศักยภาพของเมียนมาร์ และสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างเสมอภาคของอาเซียน เพื่อสร้างความพร้อมที่อาเซียนจะก้าวไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ทั้งนี้ ที่ประชุมรัฐมนตรีอาเซียน - สหภาพยุโรป ครั้งที่ 19 ได้ออกแถลงข่าวร่วม 35 ปี แห่งมิตรภาพและความร่วมมือ ซึ่งสหภาพยุโรปประกาศสนับสนุนการรวมตัวของอาเซียนเป็นจำนวนเงิน 20 ล้านยูโร ภายใต้โครงการ ASEAN Regional Integration Supported by the EU : ARISE และโครงการ Regional EU - ASEAN Dialogue Instrument : READI

⇒ **ด้านการเมืองและความมั่นคง** อาเซียนยินดีที่สหภาพยุโรปได้ภาคยานุวัติ สนธิสัญญามิตรภาพและความร่วมมือแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Treaty of Amity and Cooperation in Southeast Asia : TAC) ของสหภาพยุโรป โดยสหภาพยุโรปได้ภาคยานุวัติ TAC แล้วในช่วงการประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน และการประชุมรัฐมนตรีอาเซียน กับประเทศคู่เจรจาเมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2555 ที่กรุงพนมเปญ ประเทศกัมพูชา สหภาพยุโรปยังมีความร่วมมืออย่างแข็งขันใน ASEAN Regional Forum (ARF) และสนับสนุน การเป็นแกนกลางของอาเซียน (ASEAN Centrality) ในโครงสร้างความสัมพันธ์ในภูมิภาค รวมทั้งแสดงความสนใจเข้าร่วมการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก (East Asia Summit : EAS) และ ASEAN Defence Ministers Meeting Plus (ADMM Plus) ด้วย

⇒ **ด้านเศรษฐกิจ** สหภาพยุโรปเห็นว่าการจัดทำความตกลงการค้าเสรีกับ ประเทศสมาชิกอาเซียนเป็นรายประเทศ เป็นการปูทางไปสู่การจัดทำความตกลงในกรอบ ภูมิภาคต่อไป ในกรณีนี้ ในการประชุมรัฐมนตรีอาเซียน - สหภาพยุโรป ครั้งที่ 19 บารอนเนสแคทเธอรีน แอชตัน (Baroness Catherine Ashton) ซึ่งเป็นประธานร่วม ฝ่ายสหภาพยุโรปได้กล่าวว่า ปี พ.ศ. 2558 ซึ่งอาเซียนจะบรรลุการเป็นประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียน หรือ AEC อาจเป็นโอกาสที่จะฟื้นฟูการเจรจาจัดทำความตกลงการค้าเสรีระหว่าง อาเซียนกับสหภาพยุโรปอีกครั้ง

⇒ **ด้านสังคมและวัฒนธรรม** มี Regional EU - ASEAN Dialogue Instrument (READI) เป็นกลไกด้านนโยบายสนับสนุนความสัมพันธ์อาเซียน - สหภาพยุโรป ในประเด็น ที่ไม่เกี่ยวกับการค้า และดูแลความสัมพันธ์ อาทิ สุขอนามัยสัตว์ การเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ และโรคติดต่อ เป็นต้น

นอกจากนี้ สหภาพยุโรปได้จัดสรรกรอบงบประมาณเพื่อสนับสนุนอาเซียน ได้แก่

- (1) ARISE ช่วงปี พ.ศ. 2553 - 2558 จำนวน 15 ล้านยูโร สนับสนุนการรวมตัวทางเศรษฐกิจของอาเซียนโดยเฉพาะภายใต้กรอบประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- (2) EU - ASEAN Multi - Annual Indicative Programme : MIP ช่วงปี พ.ศ. 2554 - พ.ศ. 2556 จำนวน 30 ล้านยูโร แบ่งเป็น สนับสนุนการเชื่อมโยงในอาเซียน (การบริหารจัดการชายแดน โดยรวมการผ่านแดนทางบกและการบังคับใช้พิธีการศุลกากร และการศึกษาระดับอุดมศึกษา) จำนวน 18 ล้านยูโร สิทธิมนุษยชน จำนวน 4.5 ล้านยูโร และการเสริมสร้างความสามารถด้านสถาบันโดยรวมและการจัดทำฐานข้อมูลเชิงสถิติในอาเซียน จำนวน 7.5 ล้านยูโร

⇒ **ประเด็นสถานการณ์ในภูมิภาคและระหว่างประเทศ** ที่เป็ความสนใจร่วมระหว่างอาเซียนกับสหภาพยุโรป อาทิ ปัญหาทะเลจีนใต้ สถานการณ์ในตะวันออกกลางและแอฟริกาเหนือ สถานการณ์การเงินและเศรษฐกิจโลก วิกฤตการณ์หนี้ในสหภาพยุโรป บทบาทของ G-20 การปฏิรูปสถาบันการเงิน การส่งเสริมการเติบโตระดับโลก การลด/ขจัดอุปสรรคทางการค้า การต่อต้านการก่อการร้าย การต่อต้านการกีดกันทางการค้า รวมทั้งประเด็นการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในอาเซียน เป็นต้น

ASEAN - INDIA

อาเซียน - อินเดีย

อินเดียเริ่มต้นความสัมพันธ์อย่างเป็นทางการกับอาเซียน เมื่อปี พ.ศ. 2535 ในฐานะคู่เจรจาเฉพาะด้าน และได้ยกระดับความสัมพันธ์ขึ้นเป็นคู่เจรจาอย่างสมบูรณ์ในปี พ.ศ. 2538 และได้มีการประชุมสุดยอดกับอาเซียนครั้งแรกในปี พ.ศ. 2545 อาเซียนและอินเดียมีเอกสาร ASEAN - India Partnership for Peace, Progress and Shared Prosperity เป็นพื้นฐานกำหนดแนวทางในการดำเนินความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างกัน ในโอกาสการครบรอบ 20 ปีของความสัมพันธ์อาเซียน - อินเดีย ในฐานะประเทศคู่เจรจาเมื่อปี พ.ศ. 2555 อินเดียได้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสุดยอดอาเซียน - อินเดีย สมัยพิเศษ ณ กรุงนิวเดลี เมื่อวันที่ 21 ธันวาคม พ.ศ. 2555 ซึ่งผู้นำทั้งสองฝ่ายได้ให้การรับรองเอกสารวิสัยทัศน์ผู้นำอาเซียน - อินเดีย (ASEAN - India Vision Statement) ซึ่งจะเป็นแนวทางในการดำเนินความสัมพันธ์อาเซียน - อินเดีย ในทศวรรษหน้า โดยได้ประกาศยกระดับความสัมพันธ์เป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ และจะดำเนินความร่วมมือด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและการพัฒนา และการเชื่อมโยงระหว่างกันในทิศทางที่เกื้อหนุนต่อการเป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ดังกล่าว รวมทั้งเอื้อต่อการสร้างประชาคมอาเซียน

ในด้านการเมืองและความมั่นคง อินเดียได้เข้าร่วม ASEAN Regional Forum : ARF ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 โดยมีบทบาทในเรื่องความร่วมมือด้านความมั่นคงทางทะเล อีกทั้งได้รับรองแถลงการณ์ร่วมกับอาเซียน ว่าด้วยความร่วมมือเพื่อต่อต้านการก่อการร้ายสากลในปีเดียวกัน และได้เป็นภาคีความตกลงสนธิสัญญาไมตรีและความร่วมมือในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เมื่อปี พ.ศ. 2546 นอกจากนี้ อินเดียยังเป็นสมาชิกของการประชุมสุดยอดอาเซียนตะวันออก (EAST ASIA SUMMIT : EAS) ในปี พ.ศ. 2548

ในด้านเศรษฐกิจ อาเซียนและอินเดียได้ลงนามกรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจอย่างรอบด้าน เมื่อปี พ.ศ. 2546 โดยได้ลงนามความตกลงด้านการค้าสินค้าเมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2552 ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2553 และมีเป้าหมายจะลงนามความตกลงด้านการค้าบริการและการลงทุนภายในปี พ.ศ. 2556

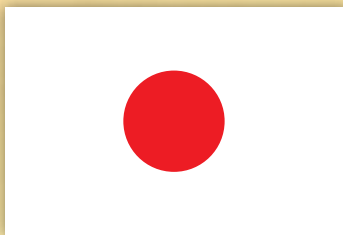
ในปี พ.ศ. 2554 อาเซียนและอินเดีย มีมูลค่าการค้าสองฝ่ายประมาณ 76,442.97 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สูงกว่าเป้าหมายที่ผู้นำของทั้งสองฝ่ายกำหนดไว้ในการประชุมสุดยอดอาเซียน - อินเดีย ครั้งที่ 7 เมื่อตุลาคม พ.ศ. 2552 ให้ขยายมูลค่าการค้าเป็น 70,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ภายใน ปี พ.ศ. 2555

ผู้นำอาเซียน - อินเดีย ได้กำหนดเป้าหมายในเอกสารวิสัยทัศน์ผู้นำอาเซียน - อินเดียว่าจะขยายมูลค่าการค้าสองฝ่ายเป็น หนึ่งในแสนล้านดอลลาร์สหรัฐ ภายในปี พ.ศ. 2558

ในด้านความร่วมมือเพื่อการพัฒนา อินเดียส่งเสริมความร่วมมือกับอาเซียนในสาขาที่อินเดียมีศักยภาพ เช่น ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี IT รวมทั้งการแพทย์และเกษตรกรรม นอกจากนี้ อินเดียให้ความสำคัญแก่การสร้างประชาคมอาเซียน โดยให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศ CLMV ในการลดช่องว่างทางการพัฒนา อินเดียยังให้ความสำคัญกับการกระชับความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนกับประชาชน โดยจัดให้มีโครงการแลกเปลี่ยนการเยือนระหว่างเยาวชน นักศึกษา ผู้สื่อข่าว นักการทูต และสมาชิกรัฐสภา

ด้านการเชื่อมโยงกับอาเซียน อินเดียให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงกับอาเซียนแบบรอบด้าน ทั้งทางบก เรือ และอากาศ อินเดียส่งเสริมการเชื่อมโยงกับอาเซียนผ่านทะเลอันดามัน โดยมีทวายของพม่าเป็นประตูสำคัญ สนับสนุนการสร้างทางหลวงสามฝ่าย ไทย - พม่า - อินเดีย และการพัฒนา Mekong - India Economic Corridor (โฮจิมินห์ - พนมเปญ - กรุงเทพฯ - ทวาย - เจนไน) เพื่อเป็นเส้นทางลัดเชื่อมโยงภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงกับอินเดียฝั่งตะวันออก

ASEAN - JAPAN

อาเซียน - ญี่ปุ่น

ญี่ปุ่นเริ่มมีความสัมพันธ์อย่างไม่เป็นทางการกับอาเซียนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2516 และพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศคู่เจรจาของอาเซียนในปี พ.ศ. 2520 โดยในปี พ.ศ. 2524 อาเซียน และญี่ปุ่น ได้จัดตั้งศูนย์อาเซียน - ญี่ปุ่น (ASEAN - Japan Centre) ที่กรุงโตเกียว เพื่อส่งเสริมการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว ระหว่างกัน (www.asean.or.jp)

ในปี พ.ศ. 2546 ญี่ปุ่นได้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสุดยอดอาเซียน - ญี่ปุ่น สมัยพิเศษ (ASEAN - Japan Commemorative Summit) ที่กรุงโตเกียว ในโอกาสครบรอบ 30 ปีของความสัมพันธ์อาเซียน - ญี่ปุ่น และได้มีการลงนาม Tokyo Declaration for the Dynamic and Enduring ASEAN - Japan Partnership เพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสองฝ่ายบนพื้นฐานของหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ ต่อมาในปี พ.ศ. 2547 ญี่ปุ่นได้เข้าเป็นภาคีสันติสัญญามิตรภาพและความร่วมมือในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Treaty of Amity and Cooperation in Southeast Asia : TAC) และเป็นประเทศแรกที่จัดตั้งกรอบการประชุมความร่วมมือด้านการต่อต้านการก่อการร้าย (Counter Terrorism Dialogue) อย่างเป็นทางการกับอาเซียนในปีเดียวกัน

๗๐ปี พ.ศ. ๒๕๔๙ ญี่ปุ่นได้จัดตั้งกองทุนรวมอาเซียน - ญี่ปุ่น (Japan - ASEAN Integration Fund : JAIF) เพื่อสนับสนุนการบูรณาการของอาเซียน และเป็นผู้สนับสนุนรายใหญ่ที่สุดในรอบข้อริเริ่มเพื่อการรวมตัวของอาเซียน (Initiative for ASEAN Integration : IAI)

๗๐ปี พ.ศ. ๒๕๕๑ อาเซียนและญี่ปุ่นได้ลงนามความตกลงหุ้นส่วนเศรษฐกิจอาเซียน - ญี่ปุ่น (ASEAN - Japan Closer Economic Partnership : AJCEP) เพื่อส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจให้ใกล้ชิดกันยิ่งขึ้น และในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ญี่ปุ่นได้จัดตั้งคณะผู้แทนถาวรญี่ปุ่นประจำอาเซียน ณ กรุงจาการ์ตา เป็นประเทศแรก และร่วมกันรับรองแผนปฏิบัติการอาเซียน - ญี่ปุ่น ฉบับใหม่ (ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ - พ.ศ.๒๕๕๘) นอกจากนี้ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ญี่ปุ่นยังได้จัดตั้งคณะทำงานเฉพาะกิจว่าด้วยความเชื่อมโยงของอาเซียน (Japan's Taskforce on connectivity) เพื่อเป็นกลไกประสานงานกับคณะกรรมการประสานงานอาเซียนว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในภูมิภาค (ASEAN Connectivity Coordinating Committee : ACCC) เพื่อส่งเสริมความเชื่อมโยงของอาเซียน ญี่ปุ่นให้ความสำคัญกับการแลกเปลี่ยนระหว่างประชาชน โดยเฉพาะในระดับเยาวชน โดยได้จัดตั้งกองทุน Japanese Scholarship Fund for ASEAN Youth เพื่อส่งเสริมการศึกษาและการพัฒนาบุคลากรของอาเซียน รวมทั้งจัดโครงการแลกเปลี่ยนเยาวชนญี่ปุ่น - เอเชียตะวันออก ในศตวรรษที่ ๒๑ (JENESYS) ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๐ - พ.ศ. ๒๕๕๕) และดำเนินการต่อระยะสอง (JENESYS 2.0) โดยมีเป้าหมายแลกเปลี่ยนเยาวชนระหว่างกัน ๓๐,๐๐๐ คน

๗๐ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ญี่ปุ่นเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสุดยอดอาเซียน - ญี่ปุ่น สมัยพิเศษ ที่กรุงโตเกียว เพื่อฉลองครบรอบ ๔๐ ปี ความสัมพันธ์อาเซียน - ญี่ปุ่น

ASEAN - REPUBLIC OF KOREA (ROK)

อาเซียน - สาธารณรัฐเกาหลี

สาธารณรัฐเกาหลีเริ่มมีความสัมพันธ์กับอาเซียนในปี พ.ศ. 2532 ในฐานะประเทศคู่เจรจาเฉพาะด้าน และพัฒนาไปสู่การเป็นคู่เจรจาของอาเซียนในปี พ.ศ. 2534 โดยในปี พ.ศ. 2547 สาธารณรัฐเกาหลีได้เข้าเป็นภาคีสันธิสัญญามิตรภาพและความร่วมมือในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Treaty of Amity and Cooperation : TAC) และลงนามใน Joint Declaration on Comprehensive Partnership เพื่อส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนอย่างรอบด้าน

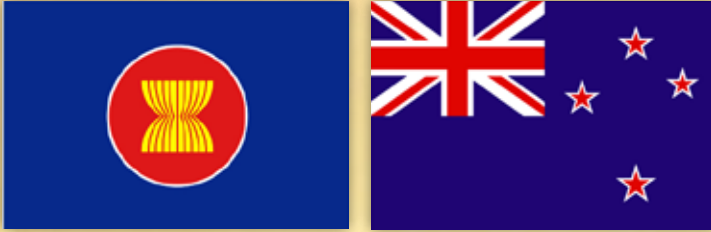
ต่อมาในปี พ.ศ. 2548 อาเซียนและสาธารณรัฐเกาหลีได้ลงนามใน Joint Declaration for Cooperation to Combat International Terrorism และ Framework Agreement on Comprehensive Economic Cooperation ซึ่งกำหนดให้มีการจัดตั้งเขตการค้าเสรีระหว่างกัน โดยทั้งสองฝ่ายได้ลงนามในความตกลงว่าด้วยการค้าสินค้าในปี พ.ศ. 2549 และความตกลงว่าด้วยการค้าบริการในปี พ.ศ. 2550

ในปี พ.ศ. 2552 อาเซียนและสาธารณรัฐเกาหลีได้จัดตั้งศูนย์อาเซียน - เกาหลี (ASEAN - Korea Centre) ที่กรุงโซล เพื่อส่งเสริมความร่วมมือด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างกัน (www.aseankorea.org)

และได้จัดตั้งกองทุน ASEAN - ROK Future Oriented Cooperation Projects : FOCP และกองทุน ASEAN - ROK Special Cooperation Fund : SCF เพื่อส่งเสริมการดำเนินโครงการความร่วมมือระหว่างกัน

๒๐๑ พ.ศ. ๒๕๕๓ อาเซียนและสาธารณรัฐเกาหลีได้เห็นชอบให้ยกระดับความสัมพันธ์จากหุ้นส่วนอย่างรอบด้านเป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ และร่วมรับรองแถลงการณ์ร่วม ว่าด้วยความเป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์เพื่อสันติภาพและความรุ่งเรือง (Joint Declaration on ASEAN-Republic of Korea Strategic Partnership for Peace and Prosperity) และแผนปฏิบัติการอาเซียน - สาธารณรัฐเกาหลี เพื่อดำเนินการตามปฏิญญาระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๔ - พ.ศ. ๒๕๕๘ นอกจากนี้ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ สาธารณรัฐเกาหลียังได้จัดตั้งคณะผู้แทนถาวรสาธารณรัฐเกาหลีประจำอาเซียน ณ กรุงจาการ์ตา อีกด้วย

ASEAN - NEW ZEALAND

อาเซียน - นิวซีแลนด์

ความสัมพันธ์อาเซียน - นิวซีแลนด์ เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ 2518 (ค.ศ. 1975) โดยนิวซีแลนด์เป็นประเทศคู่เจรจาลำดับที่ 2 ของอาเซียน อาเซียนและนิวซีแลนด์จะมีความสัมพันธ์ครบ 40 ปี ในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) ในระยะแรกความสัมพันธ์อาเซียน - นิวซีแลนด์เป็นในลักษณะผู้รับกับประเทศผู้ให้ แต่ในปัจจุบันได้พัฒนาไปสู่ความสัมพันธ์อย่างรอบด้านและปรับแนวทางการร่วมมือในอนาคตเป็นระยะๆ เพื่อให้สนองต่อความต้องการการจัดลำดับความสำคัญ ความชำนาญ และผลประโยชน์ร่วมกันของทั้งสองฝ่าย ความสัมพันธ์อาเซียน - นิวซีแลนด์ ได้ครอบคลุมความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคง ความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจ และความร่วมมือเพื่อการพัฒนา

ในด้านการเมืองและความมั่นคง นิวซีแลนด์เข้าเป็นภาคีความตกลงหรือภคยานาวิตีสนธิสัญญามิตรภาพและความร่วมมือในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Treaty of Amity and Cooperation : TAC) ในปี พ.ศ. 2548 และลงนามในปฏิญญาร่วมว่าด้วยความร่วมมือเพื่อต่อต้านการก่อการร้ายสากลกับอาเซียน (ASEAN - New Zealand Joint Declaration for Cooperation to Combat International Terrorism)

ในด้านเศรษฐกิจ อาเซียน ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ ได้ลงนามความตกลงเพื่อจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน - ออสเตรเลีย - นิวซีแลนด์ (ASEAN - Australia - New Zealand Free Trade Agreement : AANZFTA) เมื่อปี พ.ศ. 2552 ความตกลงดังกล่าวส่งผลให้

มูลค่าการค้าระหว่างอาเซียน - นิวซีแลนด์ ขยายตัวขึ้นประมาณร้อยละ 15 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 การค้าสินค้าระหว่างอาเซียนกับนิวซีแลนด์ในปี พ.ศ. 2554 มีมูลค่ารวม 8,733.60 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยอาเซียนได้ดุลการค้านิวซีแลนด์เป็นมูลค่า 1,631.52 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (อาเซียนส่งออกไปนิวซีแลนด์เป็นมูลค่า 5,182.56 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และนำเข้าจากนิวซีแลนด์ เป็นมูลค่า 3,551.04 ล้านดอลลาร์สหรัฐ)

ในด้านความร่วมมือเพื่อการพัฒนา นิวซีแลนด์ให้ความสำคัญกับความร่วมมือ ด้านการศึกษา การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเกษตร การจัดการภัยพิบัติ และการลดช่องว่างทางการพัฒนา ในเรื่องการจัดการภัยพิบัติ นิวซีแลนด์ได้ให้ความช่วยเหลือในการจัดตั้งศูนย์ประสานงานอาเซียนในการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม (ASEAN Coordinating Centre for Humanitarian Assistance : AHA Centre)

ที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียนกับนิวซีแลนด์ เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม พ.ศ. 2553 ได้ให้การรับรองเอกสาร 2 ฉบับ คือ

1. ปฏิญญาร่วมว่าด้วยความเป็นหุ้นส่วนที่ครอบคลุมทุกด้านระหว่างอาเซียนและนิวซีแลนด์ (Joint Declaration for an ASEAN - NZ Comprehensive Partnership) และ
2. แผนปฏิบัติการเพื่อปฏิบัติตามปฏิญญาร่วมว่าด้วยความเป็นหุ้นส่วนที่ครอบคลุมทุกด้านระหว่างอาเซียนและนิวซีแลนด์ ค.ศ. 2012-2015 (Plan of Action to Implement the Joint Declaration for an ASEAN - NZ Comprehensive Partnership 2012 - 2015) เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินความร่วมมือทางการเมืองและความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และการพัฒนาระหว่างอาเซียนและนิวซีแลนด์

ASEAN - RUSSIA

อาเซียน - รัสเซีย

ความสัมพันธ์อาเซียน-รัสเซีย

ความสัมพันธ์อาเซียน - รัสเซีย เริ่มต้นจากการหารือระหว่างอาเซียนกับรัสเซีย ในปี พ.ศ. 2534 (ค.ศ. 1991) และพัฒนาความสัมพันธ์จนรัสเซียได้รับสถานะประเทศคู่เจรจา กับอาเซียน ในการประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศ สมัยที่ 29 ในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2539 ที่กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย

ในระดับผู้นำ ได้มีการประชุมสุดยอดอาเซียน - รัสเซีย ครั้งแรก ในปี พ.ศ. 2548 ที่กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย และครั้งที่ 2 ในปี พ.ศ. 2553 ที่กรุงฮานอย ประเทศเวียดนาม และทุกปีจะมีการประชุมระดับรัฐมนตรีต่อเนื่องกับการประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน เพื่อกำหนดทิศทางความร่วมมือและความสัมพันธ์ระหว่างกัน มีการประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโส และการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านเศรษฐกิจดูแล ภาพรวมการดำเนินความสัมพันธ์ และมีกลไกเพื่อประสานงานและติดตามการดำเนินงาน ผ่านการประชุมระดับอธิบดี มีการประชุมคณะกรรมการร่วมด้านการวางแผนและการจัดการ ซึ่งมีคณะทำงานรายสาขา เช่น คณะทำงานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และคณะทำงาน ว่าด้วยความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ

ความสัมพันธ์อาเซียน - รัสเซีย ได้มีพัฒนาการอย่างต่อเนื่องและครอบคลุมหลายมิติ ทั้งในด้านการเมืองและความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม โดยในปี พ.ศ. 2546 ทั้งสองฝ่ายได้ลงนามปฏิญญาร่วมอาเซียน - รัสเซีย ว่าด้วยความเป็นหุ้นส่วนเพื่อสันติภาพ ความมั่นคง ความมั่งคั่ง และการพัฒนาในภูมิภาคเอเชีย - แปซิฟิก และเมื่อปี พ.ศ. 2547 รัสเซียได้ลงนามในสนธิสัญญามิตรภาพและความร่วมมือในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ต่อมาในปี พ.ศ. 2548 ผู้นำอาเซียนและรัสเซีย ได้ลงนามในเอกสารสำคัญคือ Joint Declaration of the Heads of State/Government of the Member Countries of ASEAN and the Head of State of the Russian Federation on Progressive and Comprehensive Partnership รวมทั้งได้รับรอง Comprehensive Programme of Action 2005 - 2015 เพื่อเป็นแนวทางการดำเนินกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความสัมพันธ์อาเซียน - รัสเซีย ตามปฏิญญาร่วมดังกล่าว

สำหรับความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจนั้น รัฐมนตรีเศรษฐกิจอาเซียนและรัฐมนตรีเศรษฐกิจรัสเซีย ได้จัดการประชุมหารือกันครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2553 ณ เมืองดานัง ประเทศเวียดนาม นอกจากนี้ ในปีเดียวกันยังได้มีการจัดทำ ASEAN - Russia Energy Cooperation Work Programme 2010 - 2015 เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมความร่วมมือด้านพลังงานอาเซียน - รัสเซีย และความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางวัฒนธรรมระหว่างรัฐบาลประเทศสมาชิกอาเซียนกับรัฐบาลรัสเซีย (Agreement on Cultural Cooperation between the Governments of the Member States of ASEAN and the Government of the Russian Federation) ด้วย

เมื่อ พ.ศ. 2554 อาเซียนและรัสเซียได้ฉลองครบ 15 ปีความสัมพันธ์อาเซียน - รัสเซีย โดยประเทศสมาชิกอาเซียนได้จัดตั้ง ASEAN Moscow Committee ขึ้นเพื่อเป็นอีกช่องทางหนึ่งในการติดตามและผลักดันความร่วมมืออาเซียน - รัสเซีย ต่อไป

ASEAN - USA

อาเซียน - สหรัฐฯ

1. ภูมิหลัง

⇒ ความสัมพันธ์ระหว่างอาเซียนกับสหรัฐฯ เริ่มต้นอย่างเป็นทางการเมื่อปี พ.ศ. 2520 (ค.ศ. 1977) โดยในระยะแรกเน้นความร่วมมือด้านการพัฒนา ต่อมาขยายถึงความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุน โดยประเทศสมาชิกอาเซียนประสงค์ที่จะส่งเสริมความร่วมมือด้านเศรษฐกิจกับสหรัฐฯ ทั้งในระดับทวิภาคีและในลักษณะกลุ่มประเทศ ทั้งนี้ สหรัฐฯ ได้ให้ความสำคัญต่อประเด็นด้านการเมืองและความมั่นคงในภูมิภาคเอเชีย และยังคงต้องการมีบทบาทสำคัญเชิงยุทธศาสตร์ในภูมิภาคตลอดมา

⇒ ในปัจจุบัน รัฐบาลสหรัฐฯ ดำเนินนโยบายปรับสมดุลย์ (re-balancing) โดยให้ความสำคัญมากขึ้นกับภูมิภาคเอเชีย และเล็งเห็นความสำคัญของอาเซียน ทั้งในด้านการเมือง ความมั่นคง และเศรษฐกิจ ทั้งนี้ นาย Barack Obama ประธานาธิบดีสหรัฐฯ ย้ำเสมอว่า สหรัฐฯ เป็นส่วนหนึ่งของแปซิฟิก (Pacific Nation) และแสดงเจตนาของสหรัฐฯ ที่จะเข้ามามีบทบาทมากขึ้นในภูมิภาคเอเชีย นอกจากนี้ ประธานาธิบดี Obama ยังได้เข้าร่วมการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก (East Asia Summit : EAS) ครั้งที่ 6 เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2554 ที่เมืองบาหลี ประเทศอินโดนีเซีย และครั้งที่ 7 เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2555 ซึ่งนับว่าเป็นการยืนยันเจตนาของผู้นำสหรัฐฯ ในการกระชับความสัมพันธ์และความร่วมมือกับภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก โดยสหรัฐฯ ให้ความสำคัญกับการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก และเห็นว่าเป็นเวทีที่สำคัญในการหารือทางยุทธศาสตร์ระหว่างผู้นำ

⇒ ประเทศไทยเป็นประเทศผู้ประสานงานความสัมพันธ์อาเซียน - สหรัฐฯ ในช่วงเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2546 - เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2549 ซึ่งในช่วงดังกล่าว อาเซียนและสหรัฐอเมริกามีความร่วมมือที่ใกล้ชิดในด้านการต่อต้านการก่อการร้าย โดยทั้งสองฝ่ายได้จัดทำปฏิญญาร่วมอาเซียน - สหรัฐฯ เพื่อความร่วมมือในการต่อต้านการก่อการร้ายระหว่างประเทศ (ASEAN - U.S. Joint Declaration for Cooperation to Combat International Terrorism) เมื่อปี พ.ศ. 2545 และความร่วมมือด้านเศรษฐกิจภายใต้กรอบความตกลงการค้าและการลงทุน (Trade and Investment Framework Arrangement : TIFA) ซึ่งทั้งสองฝ่ายได้ลงนามร่วมกันเมื่อปี พ.ศ. 2549

⇒ ประเด็นที่สหรัฐฯ ให้ความสำคัญ ได้แก่ พัฒนาการในเมียนมาร์ สถานการณ์ในทะเลจีนใต้ ความร่วมมือด้านความมั่นคงในกรอบ ASEAN Regional Forum (ARF) การส่งเสริมสิทธิมนุษยชน การต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติ การจัดการภัยพิบัติ การสนับสนุนการสร้างประชาคมอาเซียนภายในปี ค.ศ. 2015 การพัฒนาความเชื่อมโยงในภูมิภาคของอาเซียน การให้ความสำคัญของสถาปัตยกรรมในภูมิภาคที่มีอาเซียนเป็นศูนย์กลาง (ASEAN Centrality) และการมีบทบาทที่แข็งขันในการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก (East Asia Summit : EAS) การส่งเสริมการค้าและการลงทุน รวมทั้งการเชิญชวนให้ประเทศอาเซียนพิจารณาเข้าร่วมในกรอบความตกลงหุ้นส่วนยุทธศาสตร์เอเชีย - แปซิฟิก (Trans - Pacific Partnership : TPP) กรอบความริเริ่มลุ่มแม่น้ำโขง (Lower Mekong Initiative : LMI) ซึ่งเน้นในเรื่องการส่งเสริมความร่วมมือด้านการคมนาคม การศึกษา สาธารณสุข สิ่งแวดล้อม การเชื่อมโยงระหว่างกัน ความมั่นคงทางอาหารและการเกษตร และความมั่นคงทางพลังงาน

⇒ ที่ประชุมผู้นำอาเซียน - สหรัฐฯ ครั้งที่ 1 ยังได้กำหนดให้มีการจัดตั้งผู้ทรงคุณวุฒิอาเซียน - สหรัฐฯ (ASEAN - U.S. Eminent Persons Group : EPG) โดยมอบหมายภารกิจให้ EPG เสนอแนะแนวทางการยกระดับความสัมพันธ์อาเซียน - สหรัฐฯ จาก ‘enhanced partnership’ เป็น ‘strategic partnership’ ต่อผู้นำอาเซียน-สหรัฐฯ ทั้งนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอรายงานข้อเสนอแนะต่อที่ประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียน - สหรัฐฯ ครั้งที่ 4 เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2555

2. กลไกความร่วมมือ

⇒ เมื่อปี พ.ศ. 2548 สหรัฐฯ และอาเซียนได้ออกแถลงการณ์วิสัยทัศน์ร่วมกันว่า ด้วยความเป็นหุ้นส่วนเพิ่มพูนระหว่างอาเซียนกับสหรัฐฯ (Joint Vision Statement on the ASEAN - U.S. Enhanced Partnership) ซึ่งเป็นเอกสารกำหนดแนวทางความสัมพันธ์ระหว่างกัน ทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และความร่วมมือเพื่อการพัฒนา

⇒ ปัจจุบัน อาเซียน - สหรัฐฯ มีกลไกความร่วมมือในหลายระดับ ได้แก่ การประชุมผู้นำอาเซียน - สหรัฐฯ (ASEAN - U.S. Leaders' Meeting : AULM) เป็นการประชุมระดับผู้นำ การประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน - สหรัฐฯ (PMC) เป็นการประชุมประจำปีระหว่างรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศอาเซียน - สหรัฐฯ การประชุม ASEAN - U.S. Dialogue เป็นการประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโส (SOM) ซึ่งจัดขึ้นทุกปี โดยมีหัวข้อการหารือครอบคลุมทุกเรื่อง การประชุม ASEAN - U.S. Joint Cooperation Committee : JCC เป็นการประชุมระหว่างเอกอัครราชทูตผู้แทนถาวรอาเซียนกับเอกอัครราชทูตกิจการอาเซียนของสหรัฐฯ และการประชุม ASEAN - U.S. Working Group Meeting เป็นการประชุมในระดับเจ้าหน้าที่ของประเทศสมาชิก เพื่อพิจารณาโครงการความร่วมมือระหว่างอาเซียนและสหรัฐฯ ในด้านต่างๆ โดยเฉพาะในสาขาความร่วมมือตาม Plan of Action to Implement the ASEAN - U.S. Enhanced Partnership

3. สถานะล่าสุด

ระหว่างการประชุมผู้นำอาเซียน - สหรัฐฯ ครั้งที่ 4 ณ กรุงพนมเปญ เมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2555 ทั้งสองฝ่ายมุ่งมั่นที่จะพัฒนาความสัมพันธ์ให้ก้าวหน้า และตกลงที่จะยกระดับความสัมพันธ์เป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ (strategic partnership) โดยทั้งสองฝ่ายจะเร่งรัดการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการอาเซียน - สหรัฐฯ ค.ศ. 2011-2015 (ASEAN - U.S. Plan of Action to Implement the ASEAN - U.S. Enhanced Partnership 2011 - 2015) นอกจากนี้ อาเซียนและสหรัฐฯ ได้เห็นพ้องกับข้อเสนอของผู้ทรงคุณวุฒิฯ ในการยกระดับการประชุมผู้นำอาเซียน - สหรัฐฯ เป็นการประชุมสุดยอดอาเซียน - สหรัฐฯ (ASEAN - U.S. Leaders Summit) โดยกำหนดจัดการประชุมสุดยอดฯ เป็นประจำทุกปี เริ่มจากปี พ.ศ. 2556

พร้อมกันนี้ ผู้นำอาเซียนและสหรัฐฯ ได้รับรองแถลงการณ์ร่วมผู้นำอาเซียน - สหรัฐฯ ครั้งที่ 4 เพื่อแสดงเจตนาความร่วมมือทางการเมืองที่ทั้งสองฝ่ายจะกระชับความร่วมมือระหว่างกันในทุกมิติ อาทิ ด้านการเมืองและความมั่นคง (การจัดการภัยพิบัติผ่านกรอบ ASEAN Agreement on Disaster Management and Emergency Response : AADMER อาชญากรรมข้ามชาติและการค้ามนุษย์ การไม่แพร่ขยายอาวุธนิวเคลียร์) ด้านเศรษฐกิจ (การเพิ่มมูลค่าการค้าการลงทุนโดยผ่าน 2013 ASEAN - U.S. Trade and Investment Framework Arrangement : TIFA) การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาคเอกชนโดยเฉพาะ SMEs และมีการจัด ASEAN - US Business Summit เป็นประจำทุกปี) การสนับสนุนแผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันของอาเซียน (Master Plan on ASEAN Connectivity : MPAC) และด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และลดช่องว่างในการพัฒนาของอาเซียนผ่านกรอบความร่วมมือริเริ่มลุ่มน้ำโขงตอนล่าง (Lower Mekong Initiative : LMI) การส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนกับประชาชน ผ่านการศึกษา (โครงการ U.S. Fulbright Exchange Program และโครงการความช่วยเหลือทางวิชาการผ่าน USAID การฝึกอบรม - วิจัยร่วมกันและการสอนภาษาอังกฤษ)

สหรัฐฯ ได้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุม ASEAN - U.S. Dialogue ครั้งที่ 26 ณ กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. เมื่อเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2556 โดยประเด็นหลักของการหารือเป็นประเด็นที่ฝ่ายสหรัฐฯ ให้ความสนใจ (U.S. led agenda) และพยายามผลักดันและมีบทบาทในอาเซียน ได้แก่ ความช่วยเหลือทางมนุษยธรรมและการบริหารจัดการภัยพิบัติ ความมั่นคงทางทะเล อาชญากรรมข้ามชาติ Cyber Crime / Cyber Security หลักธรรมาภิบาลและนิติธรรม ความร่วมมือ ASEAN - U.S. Expanded Economic Engagement (E3) Initiatives พลังงาน การศึกษา และข้อริเริ่มลุ่มแม่น้ำโขงตอนล่าง (Lower Mekong Initiative : LMI) ทั้งนี้ สหรัฐฯ ยังได้กล่าวย้ำถึงนโยบายปรับสมดุลของสหรัฐฯ ที่มุ่งกระชับความสัมพันธ์กับภูมิภาคเอเชีย และพยายามผลักดันให้มีการขับเคลื่อนความร่วมมือ E3 ซึ่งจะช่วยยกระดับมาตรฐานการจัดทำความตกลงการค้าเสรีของอาเซียน และปูทางไปสู่ Trans - Pacific Strategic Economic Partnership Agreement (TPP) โดยเมียนมาร์จะเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม ASEAN - U.S. Dialogue ครั้งที่ 27 ที่เมียนมาร์ ในช่วงครึ่งปีแรกของปี พ.ศ. 2557

ASEAN - UNITED NATIONS

อาเซียน - สหประชาชาติ

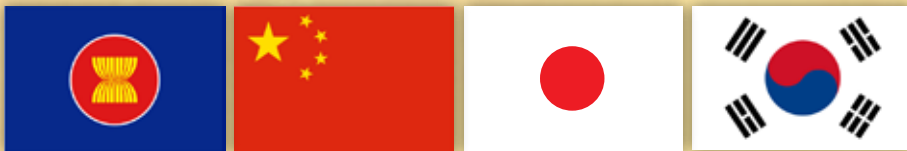
ความสัมพันธ์อาเซียน - สหประชาชาติ (United Nations - UN) เริ่มต้นจากความร่วมมือด้านวิชาการระหว่างอาเซียนกับ United Nations Development Programme (UNDP) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2513 และ UNDP ได้รับสถานะ Dialogue Partner ของอาเซียนในปี พ.ศ. 2520 ความสัมพันธ์ระหว่างอาเซียนกับสหประชาชาติได้พัฒนาให้ใกล้ชิดยิ่งขึ้น โดยอาเซียนได้รับสถานะเป็นผู้สังเกตการณ์ของสหประชาชาติในปี พ.ศ. 2547 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความยอมรับบทบาทเชิงสร้างสรรค์ของอาเซียนภายในภูมิภาคว่าสอดคล้องกับความพยายามของประชาคมโลกที่จะร่วมมือกันสร้างความสงบสุข และส่งเสริมการพัฒนาที่เท่าเทียมกัน

อาเซียนและสหประชาชาติ มีความร่วมมือกันในหลายระดับ ในระดับผู้นำได้มีการประชุมสุดยอดอาเซียน - สหประชาชาติ ครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2543 โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อกำหนดแนวทางการร่วมมือ อาทิ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การลดช่องว่างในการพัฒนา เป็นต้น รวมทั้งส่งเสริมความสัมพันธ์และเสริมสร้างการเชื่อมโยงที่ต่อเนื่องระหว่างประเทศในกลุ่มอาเซียนและสหประชาชาติ นอกจากนี้ ทั้งสองฝ่ายได้มีการประชุมระดับรัฐมนตรีต่างประเทศกับเลขาธิการ UN และประธานสมัชชาสหประชาชาติ ในช่วงการประชุมสมัชชาสหประชาชาติ สมัยสามัญ (UN General Assembly : UNGA) ทุกปี ที่นครนิวยอร์ก เพื่อประสานความสัมพันธ์ของทั้งสองฝ่ายให้มีความต่อเนื่อง รวมทั้งผลักดันนโยบายไปสู่แผนงานและกิจกรรมที่เป็นรูปธรรม

ในปี พ.ศ. 2550 อาเซียนกับสหประชาชาติ ได้ร่วมกันลงนามในบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือระหว่างอาเซียนกับสหประชาชาติ (Memorandum of Understanding Between the Association of Southeast Asian Nations (ASEAN) and the United Nations (UN) on ASEAN - UN Cooperation) เพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสำนักเลขาธิการอาเซียนกับสำนักเลขาธิการสหประชาชาติให้เป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น โดยเน้นให้องค์การทั้งสองทำงานร่วมกันเพื่อเสริมสร้างและรักษาสันติภาพและความมั่นคงในภูมิภาค และเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals) ในปี พ.ศ. 2558 นอกจากนี้ ทั้งสององค์การจะร่วมมือกันในการสนับสนุนการสร้างประชาคมอาเซียนทั้ง 3 เสา รวมทั้งส่งเสริมความร่วมมือระหว่างกลไกเฉพาะด้านของอาเซียนกับ UN specialized agencies โดยเฉพาะความร่วมมือกับ UNESCAP เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลความเชี่ยวชาญในประเด็นความร่วมมือต่างๆ ซึ่งบันทึกความเข้าใจฉบับนี้ได้กลายเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับความร่วมมือในการให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมแก่ผู้ประสบภัยจากไซโคลนนาร์กิส ที่ประเทศเมียนมาร์ เมื่อปี พ.ศ. 2551 และนำไปสู่การรับรอง Joint Declaration on ASEAN - UN Collaboration in Disaster Management ระหว่างผู้นำอาเซียนและสหประชาชาติในการประชุมสุดยอดอาเซียน - สหประชาชาติครั้งที่ 3 เมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2553

ในการประชุมสุดยอดอาเซียน - สหประชาชาติ ครั้งที่ 4 เมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2554 ผู้นำอาเซียนและเลขาธิการสหประชาชาติ ได้รับรองปฏิญญาว่าด้วยความสัมพันธ์หุ้นส่วนระหว่างอาเซียนกับสหประชาชาติ (Joint Declaration on Comprehensive Partnership between the ASEAN and the UN) เพื่อส่งเสริมและขยายความร่วมมือที่เป็นหุ้นส่วนระหว่างอาเซียนกับสหประชาชาติให้มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในประเด็นที่ท้าทายต่อภูมิภาคและต่อโลก อาทิ การรักษาสันติภาพ การให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม การบริหารจัดการภัยพิบัติ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ประชาธิปไตย ธรรมชาติภิบาล สิทธิมนุษยชน การขจัดปัญหาความยากจน ความมั่นคงของมนุษย์ การบรรลุเป้าหมายแห่งสหัสวรรษของสหประชาชาติ การพัฒนาแบบยั่งยืน ความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน และโรคระบาด

ASEAN+3 (CHINA-JAPAN-ROK)

อาเซียน +3

(จีน ญี่ปุ่น และสาธารณรัฐเกาหลี)

กรอบความร่วมมืออาเซียน+3 เริ่มต้นขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2540 ในช่วงที่เกิดวิกฤตการณ์ทางการเงินในภูมิภาคเอเชียตะวันออก โดยมีการพบหารือระหว่างผู้นำของประเทศสมาชิกอาเซียนและผู้นำของจีน ญี่ปุ่น และสาธารณรัฐเกาหลี เป็นครั้งแรก ที่กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย เมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2540 นับแต่นั้นเป็นต้นมา การประชุมสุดยอดอาเซียน+3 ได้จัดขึ้นเป็นประจำทุกปีในช่วงเดียวกับการประชุมสุดยอดอาเซียน

กรอบความร่วมมืออาเซียน+3 เริ่มเป็นรูปเป็นร่างภายหลังการออกแถลงการณ์ร่วมว่าด้วยความร่วมมือเอเชียตะวันออก เมื่อปี พ.ศ. 2542 และการจัดตั้ง East Asia Vision Group : EAVG ในปี พ.ศ. 2542 เพื่อจัดวางวิสัยทัศน์ความร่วมมือในเอเชียตะวันออก EAVG ได้เสนอแนะแนวคิดการจัดตั้งประชาคมเอเชียตะวันออก (East Asian Community : EAC) และมาตรการความร่วมมือในด้านต่างๆ เพื่อนำไปสู่การจัดตั้ง EAC

ในการประชุมสุดยอดอาเซียน+3 ครั้งที่ 9 ที่กรุงกัวลาลัมเปอร์ เมื่อปี พ.ศ. 2548 ผู้นำได้ลงนามใน Kuala Lumpur Declaration on the ASEAN+3 Summit กำหนดให้การจัดตั้งประชาคมเอเชียตะวันออกเป็นเป้าหมายระยะยาว และให้กรอบอาเซียน+3

เป็นกลไกหลักในการนำไปสู่เป้าหมายระยะยาวดังกล่าว ในโอกาสครบรอบ 10 ปีของกรอบอาเซียน+3 ในปี พ.ศ. 2550 ได้มีการออกแถลงการณ์ร่วมว่าด้วยความร่วมมือเอเชียตะวันออก ฉบับที่ 2 และแผนงานความร่วมมืออาเซียน+3 (พ.ศ. 2550 - พ.ศ. 2560)

ปัจจุบัน ความร่วมมือในกรอบอาเซียน+3 ครอบคลุมความร่วมมือต่างๆ มากกว่า 20 สาขา ภายใต้กรอบการประชุมในระดับต่างๆ ประมาณ 60 กรอบการประชุม ซึ่งประเทศไทยให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมความเชื่อมโยงในภูมิภาค ตลอดจนผลักดันการดำเนินการตามแผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน (Master Plan on ASEAN Connectivity : MPAC) ซึ่งเป็นยุทธศาสตร์สำคัญของการเป็นประชาคมอาเซียน การรวมตัวกันในภูมิภาค และการลดช่องว่างด้านการพัฒนา โดยที่ประชุมสุดยอดอาเซียน+3 สมัยพิเศษ เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2555 ที่กรุงพนมเปญ ได้รับรองแถลงการณ์ผู้นำว่าด้วยความเป็นหุ้นส่วนความเชื่อมโยงอาเซียน+3 (Leaders' Statement on ASEAN Plus Three Partnership on Connectivity) ตามข้อริเริ่มของประเทศไทย

การประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก (East Asia Summit : EAS)

การประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก (East Asia Summit : EAS) เดิมเป็นข้อริเริ่มในกรอบอาเซียน+3 (จีน ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี) โดยจะเป็นการวิวัฒนาการของการประชุมสุดยอดอาเซียน+3 ไปสู่การประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก อย่างไรก็ตาม อาเซียนเห็นว่า ควรเปิดกว้างให้ประเทศนอกกลุ่มอาเซียน+3 เข้าร่วมด้วย โดยได้กำหนดหลักเกณฑ์ 3 ประการสำหรับการเข้าร่วม ได้แก่

- การเป็นประเทศคู่เจรจาเต็มตัวของอาเซียน
- การมีความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นกับอาเซียน และ
- การภาคยานุวัติสนธิสัญญามิตรภาพและความร่วมมือในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Treaty of Amity and Cooperation in Southeast Asia : TAC)

ในปัจจุบัน มีประเทศที่เข้าร่วมใน EAS จำนวน 18 ประเทศ ได้แก่ อาเซียน 10 ประเทศ ออสเตรเลีย จีน อินเดีย ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี นิวซีแลนด์ รัสเซีย และสหรัฐอเมริกา โดยรัสเซียและสหรัฐฯ เข้าร่วมการประชุม EAS เป็นครั้งแรกในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2554 ที่เกาหลี

ในการประชุม EAS ครั้งที่ 1 ที่กรุงกัวลาลัมเปอร์ เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2548 ได้มีการลงนาม Kuala Lumpur Declaration on East Asia Summit กำหนดให้ EAS เป็นเวทีหารือทางยุทธศาสตร์ที่เปิดกว้าง โปร่งใส และครอบคลุม และที่ประชุมฯ ยังเห็นพ้องกับแนวคิดของประเทศไทยที่ให้ EAS เป็นเวทีของผู้นำที่จะแลกเปลี่ยนความเห็นและวิสัยทัศน์

ในประเด็นยุทธศาสตร์อย่างเปิดกว้างอีกด้วย การประชุม EAS มีขึ้นเป็นประจำทุกปี ในช่วงการประชุมสุดยอดอาเซียน โดยมีประเทศที่เป็นประธานอาเซียนในปีนั้นเป็นประธาน ในการประชุม EAS ครั้งที่ 6 ที่บาหลี เมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2554 ที่ประชุมฯ ได้เน้นย้ำ การส่งเสริมความร่วมมือใน 5 สาขา ได้แก่ พลังงาน การเงิน การศึกษา การจัดการภัยพิบัติ และการสาธารณสุขและป้องกันโรคระบาด ควบคู่ไปกับการหารือเชิงยุทธศาสตร์เพื่อเสริม สร้างสันติภาพ เสถียรภาพ และความมั่นคงในภูมิภาค และที่ประชุมฯ ได้รับรอง

⇒ [Declaration of the East Asia Summit on the Principles for Mutually Beneficial Relations](#) เพื่อแสดงเจตนารมณ์ที่จะยอมรับร่วมกันในหลักการและแนวปฏิบัติ ต่างๆ ที่จะเป็นตัวกำหนดรูปแบบและแนวทางในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างประเทศที่เข้าร่วม EAS และ

⇒ [Declaration of the East Asia Summit on ASEAN Connectivity](#) เพื่อแสดงเจตนารมณ์ที่จะร่วมมือกันส่งเสริมการมีส่วนร่วมและความร่วมมือระหว่างอาเซียน กับประเทศคู่เจรจาที่เข้าร่วม EAS ในการพัฒนาความเชื่อมโยงในอาเซียนตามแผนแม่บท อาเซียนว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน (Master Plan on ASEAN Connectivity : MPAC)

ในการประชุม EAS ครั้งที่ 7 เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ. 2555 ที่กรุงพนมเปญ ที่ประชุมฯ ได้รับรองเอกสารจำนวน 2 ฉบับ ได้แก่

⇒ [แถลงการณ์พนมเปญว่าด้วยข้อริเริ่มด้านการพัฒนาของการประชุมสุดยอด เอเชียตะวันออก](#) (Phnom Penh Declaration on East Asia Summit Development Initiative) ซึ่งเป็นข้อเสนอของจีน เพื่อให้ EAS ให้ความสำคัญมากขึ้นเกี่ยวกับประเด็น ด้านการพัฒนา

⇒ [แถลงการณ์การประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก ครั้งที่ 7 ว่าด้วยการรับมือ ในระดับภูมิภาคเกี่ยวกับการควบคุมและจัดการกับปัญหาโรคมลาเรียที่ดื้อยา](#) (Declaration of the 7th East Asia Summit on Regional Responses to Malaria Control and Addressing Resistance to Antimalarial Medicines) ซึ่งเสนอโดยออสเตรเลีย

การเชื่อมโยง ระหว่างกันในอาเซียน (ASEAN Connectivity)

ความเป็นมา

➡ ที่ประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 15 เมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2552 ที่ชะอำ - หัวหิน ประเทศไทย เห็นชอบกับข้อเสนอของไทยเกี่ยวกับแนวคิดความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน (ASEAN Connectivity) เพื่อเสริมสร้างความเป็นปึกแผ่นของอาเซียนและนำอาเซียนไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 และได้ออกแถลงการณ์ว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน รวมทั้งได้จัดตั้งคณะทำงานระดับสูงว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน (High Level Task Force on ASEAN Connectivity : HLTf - AC) เพื่อจัดทำแผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน (Master Plan on ASEAN Connectivity : MPAC) ให้แล้วเสร็จ เพื่อนำเสนอต่อที่ประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 17

ในปี พ.ศ. 2553 โดยในส่วนของไทย คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบแต่งตั้ง นายประดา พิบูลสงคราม อดีตเอกอัครราชทูต ณ กรุงโรม และอดีตรองปลัดกระทรวงการต่างประเทศ เป็นผู้แทน

➤ ที่ประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 17 เมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2553 ณ กรุงฮานอย ประเทศเวียดนาม ได้ให้การรับรองแผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน เพื่อเป็นกรอบความร่วมมือในการสร้างความเชื่อมโยงระหว่างกัน โดยความเชื่อมโยงดังกล่าว จะเน้นภายในอาเซียนในเบื้องต้นและจะเป็นพื้นฐานการเชื่อมโยงไปสู่ภูมิภาคต่างๆ อาทิ เอเชียตะวันออก เอเชียใต้ และอื่นๆ ต่อไป

➤ แผนแม่บทฯ มีเจตนารมณ์ที่จะเร่งรัดการเชื่อมโยงประเทศสมาชิกทั้ง 10 ประเทศให้เป็นหนึ่งเดียว ทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านกฎระเบียบ และด้านประชาชน โดยมีเป้าหมายสูงสุดเพื่อการสนับสนุนการสร้างประชาคมอาเซียนอย่างแท้จริงภายในปี พ.ศ. 2558 และให้อาเซียนเป็นศูนย์กลางของสถาปัตยกรรมภูมิภาค

⇒ **ด้านโครงสร้างพื้นฐาน** ได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์ในแผนแม่บทฯ ในการก่อสร้าง ถนน เส้นทางรถไฟ การขนส่งทางน้ำ การขนส่งทางอากาศ รวมทั้งการเชื่อมโยงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและด้านพลังงาน (โครงการท่อก๊าซและระบบสายส่งไฟฟ้าของอาเซียน) โดยมีคณะทำงานสาขาต่างๆ ของอาเซียน (ASEAN Sectoral Bodies) เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลัก ในการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย ตามกรอบเวลาที่กำหนดไว้ในแผนแม่บทฯ

⇒ **ด้านกฎระเบียบ** แผนแม่บทฯ จะมีส่วนในการเร่งรัดการดำเนินการตามความตกลง พิธีสาร ข้อบังคับต่างๆ ที่มีขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกในการข้ามแดนให้สะดวก รวดเร็ว โปร่งใส ลดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง การเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ และการลงทุน ทั้งของภาครัฐและภาคเอกชน ในขณะเดียวกันก็ป้องกันและแก้ไขปัญหาที่จะเกิดจากอาชญากรรมข้ามชาติ แรงงานผิดกฎหมาย การค้ามนุษย์และมลภาวะต่างๆ ที่ตามมาจากการเชื่อมโยง

⇒ **ด้านประชาชน** แผนแม่บทฯ จะช่วยส่งเสริมและอำนวยความสะดวก การไปมาหาสู่กันระหว่างประชาชน การเชื่อมโยงทางสังคม วัฒนธรรม และการสร้างความรู้สึกของการเป็นประชาคมอาเซียนที่เป็นอันหนึ่งอันหนึ่งเดียวกันมากขึ้น

กลไกในการดำเนินการ

อาเซียนได้จัดตั้งคณะกรรมการประสานงานอาเซียนว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกัน ในภูมิภาค (ASEAN Connectivity Coordinating Committee : ACCC) เพื่อทำหน้าที่ติดตาม กำกับดูแล ผลักดันและเร่งรัด ประเมินความคืบหน้า รวมทั้งระดมทุนในการดำเนินการตามแผนแม่บทฯ โดยประสานงานกับผู้ประสานงานของแต่ละประเทศสมาชิกอาเซียน (National Coordinator) Sectoral Bodies ประเทศคู่เจรจาและองค์กรระหว่างประเทศอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการ ACCC ประกอบด้วยผู้แทนจากประเทศสมาชิกอาเซียน 10 ประเทศ เป็นกรรมการ ACCC มีการประชุมร่วมกันปีละ 4 ครั้ง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2555

สถานะการดำเนินการภายใต้แผนแม่บท (ระหว่างปี พ.ศ. 2553-2556)

การดำเนินการทั้งหมดภายใต้แผนแม่บทฯ ส่วนใหญ่กำหนดไว้ว่าจะต้องเสร็จสิ้นในปี พ.ศ. 2558 อย่างไรก็ตาม มีการดำเนินการในมาตรการที่มีกำหนดเวลาจะต้องเสร็จสิ้นระหว่างปี พ.ศ. 2553 - 2556 ดังนี้

⇒ **ด้านโครงสร้างพื้นฐาน** โครงการและมาตรการที่มีกำหนดต้องเสร็จสิ้นภายในปี พ.ศ. 2556 ส่วนใหญ่เป็นไปตามกรอบเวลาที่ตั้งไว้ อาทิ การยกระดับถนนต่างๆ ของทางหลวงอาเซียน ให้เป็นระดับ 3 ยังคงมีเพียงบางส่วนในลาวและเมียนมาร์ที่ยังไม่เสร็จ (ถนนส่วนใหญ่ของไทยเป็นระดับ 1 และ 2 ไม่มีถนนที่เป็นระดับ 3) การก่อสร้างทางรถไฟสิงคโปร์ - คุนหมิง ในเส้นทางจากสิงคโปร์ - พนมเปญ เป็นไปตามกรอบเวลา (สำหรับ missing link ที่อยู่ในประเทศไทย ระหว่างอรัญประเทศ - คลองลึก 6 กิโลเมตร ได้รับจัดสรรงบประมาณสำหรับปี พ.ศ. 2556 และคาดว่าจะสร้างเสร็จในปี พ.ศ. 2557) อย่างไรก็ตาม เส้นทางช่วงต่อจากพนมเปญยังคงมีอุปสรรคด้านงบประมาณและด้านเทคนิค นอกจากนี้ โครงการอื่นๆ เช่น การพัฒนา Mekong - India Economic Corridor การสร้างโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง (ASEAN Broadband Corridor) อยู่ระหว่างการดำเนินการ

⇒ **ด้านกฎระเบียบ** อาเซียนกำลังเร่งดำเนินการเพื่อให้ความตกลง 3 ฉบับ มีผลบังคับใช้อย่างสมบูรณ์ ได้แก่ ความตกลงอาเซียนว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการขนส่งสินค้าผ่านแดน ความตกลงว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการขนส่งข้ามแดน และความตกลงว่าด้วยการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ อย่างไรก็ตาม ยังไม่สามารถดำเนินการได้เต็มรูปแบบ เนื่องจากบางประเทศยังติดขัดการดำเนินการตามกฎหมายภายใน (ประเทศไทย ได้ให้สัตยาบันแล้วทั้ง 3 ฉบับ) อีกทั้งอาเซียน (รวมทั้งไทย) ยังไม่ได้ลงนามพิธีสารสำคัญ 2 ฉบับ เน้นย้ำความตกลง ความตกลงอาเซียนว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการขนส่งสินค้าผ่านแดน (ASEAN Framework Agreement on the Facilitation of Goods in Transit : AFAFGIT) ได้แก่ พิธีสาร 2 การกำหนดที่ทำการพรมแดน และพิธีสาร 7 ระบบศุลกากรผ่านแดน (พิธีสาร 7 มีเพียง ลาว เวียดนาม และอินโดนีเซีย แสดงความพร้อมที่จะลงนาม)

ดังนั้น อาเซียนจึงต้องเร่งผลักดันการดำเนินการด้านกฎระเบียบให้รัดกุม เพื่อให้การเชื่อมโยงระหว่างกันอาเซียนมีประสิทธิภาพและช่วยเร่งรัดการก้าวไปสู่ประชาคมอาเซียน รวดเร็วกว่าเป้าหมาย

⇒ **ด้านประชาชน** มีความคืบหน้าในด้านการศึกษา อาทิ การพัฒนา ASEAN Curriculum Sourcebook และหลักสูตรอาเซียนศึกษาของ ASEAN University Network : AUN อย่างไรก็ตาม การพัฒนา ASEAN Virtual Resource Learning ยังไม่มีความคืบหน้าเท่าที่ควร และสำหรับการส่งเสริมการไปมาหาสู่ระหว่างประชาชนยังคงต้องเร่งดำเนินการเรื่องการยกเว้นการตรวจลงตราระหว่างอาเซียนทุกประเทศ (เมียนมาร์ยังต้องมีการทำความตกลงทวิภาคีเป็นรายประเทศ) และ ASEAN Common Visa ซึ่งหลายประเทศยังไม่พร้อมเนื่องจากมีความห่วงกังวลเรื่องความมั่นคง (รวมทั้งไทย)

การระดมทุน อาเซียนดำเนินการเรื่องการระดมทุนเพื่อการดำเนินการภายใต้แผนแม่บท ฯ หลายรูปแบบด้วยกัน ได้แก่

- 1) งบประมาณของแต่ละประเทศ
- 2) การสนับสนุนจากประเทศคู่เจรจา และองค์กรเพื่อการพัฒนา
- 3) การลงทุนแบบการร่วมลงทุนระหว่างภาครัฐและเอกชน (Public-Private Partnership : PPP) ทั้งภายในอาเซียนและประเทศคู่เจรจา
- 4) กองทุนเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในภูมิภาคอาเซียน

สำหรับ PPP อาเซียนกำลังร่วมมือกับหลายองค์กร เช่น ธนาคารพัฒนาเอเชีย (Asian Development Bank : ADB) ธนาคารโลก (World Bank) และสถาบันวิจัยเศรษฐกิจแห่งอาเซียนและเอเชียตะวันออก (Economic Research Institute for ASEAN and East Asia : ERIA) ในเรื่องการนำ PPP มาใช้ในการระดมทุนเพื่อดำเนินโครงการภายใต้แผนแม่บทฯ นอกจากนี้ ACCC ยังอยู่ระหว่างพิจารณาจัดตั้ง Private Sector Consultative Group เพื่อสนับสนุนการดำเนินการเรื่อง PPP ด้วย

นอกจากนี้ สำนักงานเลขาธิการอาเซียนได้จัดทำ project information sheet รวม 15 โครงการเร่งด่วนภายใต้แผนแม่บทฯ เพื่อเป็นคู่มือสำหรับการระดมทุนกับประเทศคู่เจรจา องค์กรเพื่อการพัฒนา และภาคเอกชน ที่สนใจจะลงทุน / ร่วมมือกับอาเซียน ในโครงการที่สามารถสร้างผลตอบแทน (bankable-viable project)

ความร่วมมือกับประเทศคู่เจรจา

ขณะนี้ มีประเทศคู่เจรจาที่ได้จัดตั้งคณะทำงาน หรือคณะกรรมการเฉพาะกิจ มาหารือกับ ACCC เพื่อส่งเสริมการเชื่อมโยงกับอาเซียน ได้แก่ ญี่ปุ่น (ประชุมร่วมกันแล้ว 4 ครั้ง) และจีน (ประชุมร่วมกันแล้ว 1 ครั้ง และจะมีการประชุมครั้งต่อไปในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2556) นอกจากนี้ ยังมีประเทศที่ได้จัดตั้งคณะทำงานเฉพาะกิจในลักษณะเดียวกัน และจะมีการหารือร่วมกันในลำดับต่อไปในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2556 ได้แก่ สาธารณรัฐเกาหลี และอินเดีย

สถานะความร่วมมือ

ญี่ปุ่น ให้ความสำคัญกับเรื่องดังต่อไปนี้

⇒ การส่งเสริมความเชื่อมโยงในแนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก - ตะวันตก (East - West Economic Corridor : EWEC) และระเบียงเศรษฐกิจตอนใต้ (Southern Corridor) โดยเน้นการเชื่อมโยงทั้งทางบก และทางทะเล ญี่ปุ่น ได้จัดตั้ง Japan Task Force on Connectivity เพื่อเป็นกลไกการหารือกับ ACCC ในการสนับสนุนการดำเนินการภายใต้แผนแม่บทฯ โดยเน้นการพัฒนาระบบโลจิสติกส์และมาตรฐานการขนส่งที่เอื้อต่อการสนับสนุนห่วงโซ่อุปทาน การผลิตและส่งออกเป็นหลัก ทั้งนี้ ACCC กับ Japan Task Force มีการประชุมร่วมกันแล้ว 4 ครั้ง ครั้งสุดท้ายจัดขึ้น back to back กับการประชุม ACCC ครั้งที่ 1/2556 เมื่อเดือนเมษายน พ.ศ. 2556

⇒ ญี่ปุ่นให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการความเชื่อมโยงด้านกฎระเบียบ ซึ่งกระทบต่อห่วงโซ่อุปทานของสินค้าและผลประโยชน์ญี่ปุ่นในภูมิภาค ญี่ปุ่นมองว่าไทยควรมีบทบาทนำในการจัดการเรื่องนี้ โดยญี่ปุ่นพร้อมให้การสนับสนุนทั้ง Software และ Hardware แต่ญี่ปุ่นให้ความสำคัญกับการศึกษาประเด็นปัญหาเชิงลึกแบบรอบด้าน (cross - cutting issues) นำหน้าการให้ความช่วยเหลือทางการเงิน

⇒ ญี่ปุ่นให้ความสำคัญกับ Expanded Connectivity หรือการขยายการเชื่อมโยงไปนอกอาเซียนหรือจากฐานการผลิตสู่ตลาดสินค้า โดยมีเป้าหมายที่อินเดีย ผ่านการเชื่อมโยงทั้งทางบกและทางทะเล (ทางบก ถนน 3 ฝ่าย ไทย - เมียนมาร์ - อินเดีย ทางทะเลท่าเรือติลวาและทวาย) เพื่อเป็นเส้นทางส่งสินค้าและวัตถุดิบระหว่างกัน รวมทั้งเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานในผลิตภัณฑ์ที่แต่ละฝ่ายมีความเชี่ยวชาญ เช่น ส่งรถยนต์และชิ้นส่วนรถยนต์จากอาเซียนไปอินเดีย

⇒ ญี่ปุ่นขอให้อาเซียนให้ความสำคัญในการผลักดันในเรื่อง Cross Border ให้มากขึ้น เพื่อให้ทันกับความคืบหน้าในการดำเนินการในเรื่องโครงสร้างพื้นฐาน

⇒ ญี่ปุ่นได้ให้ความช่วยเหลือในการศึกษาเพื่อสนับสนุนการดำเนินโครงการเร่งด่วนของอาเซียน ได้แก่ ด้าน ICT ญี่ปุ่นมีโครงการศึกษา (Feasibility Study) 2 โครงการ ได้แก่ Feasibility Study for the Implementation of ICT Infrastructure among ASEAN states และ Enhancement of ICT intra - regional Network among ASEAN Member States (ASEAN Smart Network) ด้านพลังงาน ญี่ปุ่นได้ทำการศึกษา Feasibility Study for Melaka - Pekanbaru Power Interconnection ด้านการขนส่งทางทะเล ญี่ปุ่นได้ศึกษาความเป็นไปได้ในการสร้างเครือข่ายเรือบรรทุกยานพาหนะล้อเลื่อนในอาเซียนและทางเลือกในการส่งเสริมการพัฒนาการขนส่งทางทะเลระยะสั้น (Study on the Roll - on / Roll - off RO - Ro Network and Short sea Shipping)

จีน ให้ความสำคัญกับ

⇒ การเชื่อมโยงโครงสร้างพื้นฐานตามแนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ - ใต้ (North - South Economic Corridor : NSEC) โดยจีนได้จัดสรรเครดิตสินเชื่อจำนวน 25,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการเชื่อมโยงในอาเซียน รวมทั้งโครงการสำคัญอื่นๆ ในอาเซียน

⇒ จีนได้ตั้งกองทุนเพื่อการลงทุนอาเซียน - จีน (China - ASEAN Investment Cooperation Fund : CAF) จำนวน 10,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งสามารถใช้เพื่อลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานในอาเซียนด้วย

⇒ จีนได้ตั้ง Chinese Working Committee of the China - ASEAN Connectivity Cooperation Committee เพื่อเป็นกลไกการหารือระหว่าง ACCC กับจีน โดยให้คณะกรรมการดังกล่าวมีการประชุมกับอาเซียนในช่วงเดียวกับการประชุม ACCC โดยได้มีการประชุมร่วมกัน ครั้งแรกเมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2555 โดยได้หารือเรื่องแนวทางการมีส่วนร่วมของจีนในการสนับสนุนการดำเนินการภายใต้แผนแม่บทฯ และโครงการที่มีศักยภาพอื่นๆ ตลอดจนโครงการเร่งด่วน 15 โครงการ การประชุม ระหว่าง ACCC กับจีนครั้งต่อไปจะมีขึ้นในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2556

⇒ โครงการที่จีนได้ให้ความช่วยเหลืออาเซียน อาทิ

(1) การให้เงินทุนสนับสนุนการสร้างถนนด้านตะวันตกของแม่น้ำโขงเชื่อมต่อกุนหมิง - กรุงเทพฯ ภายใต้ระเบียบเศรษฐกิจเหนือ - ใต้ / (สะพานมิตรภาพไทย - ลาว เชียงของ - ห้วยทราย) / เส้นทางนำร่อง (Navigation route) แม้โขงตอนบน / โครงการข่ายสายไฟฟ้าในเวียดนามและลาว

(2) การจัดทำ Feasibility Study ในเรื่อง Missing Link ทางรถไฟในกัมพูชา / ทางรถไฟในลาว / ทางรถไฟในเมียนมาร์ / รถไฟความเร็วสูงจากกรุงเทพฯ - เชียงใหม่ กรุงเทพฯ - หนองคาย และลาว - กุนหมิง / และโครงข่ายทางหลวงในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (Greater Mekong Sub - region : GMS) เป็นต้น

สหภาพยุโรป

⇒ ให้ความสำคัญแก่การเชื่อมโยงด้านกฎระเบียบ การจัดการข้ามพรมแดนและการเชื่อมโยงระหว่างประชาชน โดยในด้านกฎระเบียบได้ให้การสนับสนุนการสร้างขีดความสามารถของอาเซียนในการอำนวยความสะดวกด้านการขนส่งด้านการค้าและการจัดการด้านศุลกากรเป็นเงิน 15 ล้านยูโร (ระหว่างปี พ.ศ. 2555 - 2558) การพัฒนาตลาดการบินเดี่ยวของอาเซียน 5 ล้านยูโร (ระหว่างปี พ.ศ. 2555 - 2559) ด้านประชาชนให้การสนับสนุนด้านการพัฒนาการศึกษาระดับสูง 10 ล้านยูโร (ระหว่างปี พ.ศ. 2556 - 2560)

⇒ อาเซียนได้เสนอให้สหภาพยุโรปจัดตั้งคณะกรรมการเฉพาะเพื่อหารือกับอาเซียนในเรื่องความเชื่อมโยง และสหภาพยุโรปได้แสดงความสนใจต่อข้อเสนอดังกล่าว

สหรัฐอเมริกา

⇒ สหรัฐฯ ได้มีข้อริเริ่มความร่วมมือเพื่อความเชื่อมโยงสหรัฐฯ - อาเซียน (US - ASEAN Connectivity Cooperation Initiative) ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2554 โดยการสนับสนุนของ United States Trade and Development Agency (USTDA) ความริเริ่มดังกล่าวเน้นการส่งเสริมความเชื่อมโยง 3 ด้านได้แก่ พลังงาน การคมนาคมขนส่ง เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และส่งเสริมการใช้ทรัพยากรและความเชี่ยวชาญของภาคเอกชนสหรัฐฯ ให้เป็นประโยชน์ เพื่อสนับสนุนการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี พ.ศ. 2558

⇒ สหรัฐฯ ได้จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการด้านการเชื่อมโยง 2 ครั้ง คือ

- 1) “ASEAN Disaster Management, Mitigation, and Response Technologies”
- 2) “ASEAN Smart Grid and Power Transmission Workshop and Reverse Trade Mission”

โดยทั้ง 2 การประชุมเน้นบทบาทและความร่วมมือจากภาคเอกชนในการส่งเสริมการเชื่อมโยงระหว่างทั้งสองฝ่าย

⇒ สหรัฐฯ มีความร่วมมือด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ด้านการศึกษา ส่วนใหญ่จะเป็นในลักษณะของความร่วมมือทวิภาคี และเป็นความร่วมมือผ่านโครงการ Fulbright กับประเทศต่างๆ ในอาเซียน ส่วนความร่วมมือกับอาเซียนเพิ่งมีการดำเนินการโครงการแรก คือ โครงการฝึกอบรมภาษาอังกฤษ โดยเป็นการร่วมมือระหว่างบรูไนดารุสซาลามและสหรัฐฯ ภายใต้ชื่อโครงการ “Brunei - US English Language Enrichment Programme for ASEAN, University Brunei Darussalam (UBD) in collaboration with East-West Center (EWC) in Hawaii” ระหว่างวันที่ 13 พฤษภาคม - 26 กรกฎาคม พ.ศ. 2556 เป็นเวลา 11 สัปดาห์ โดยมีผู้เข้าร่วมจากประเทศอาเซียนจำนวน 10 คน / ประเทศ ทั้งนี้ โครงการฯ แบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ การฝึกอบรมภาษาอังกฤษแก่ครูสอนภาษา เพื่อให้บุคคลเหล่านี้สามารถกลับมาถ่ายทอดวิชาให้แก่ นักศึกษาอาเซียนต่อไป ในลักษณะ “Train the Trainers” และการอบรมสำหรับข้าราชการ และนักการทูตของประเทศสมาชิกอาเซียน

⇒ ผู้ทรงคุณวุฒิอาเซียน - สหรัฐฯ (ASEAN - US Eminent Persons Group : EPG) ได้มีข้อเสนอแนะเพื่อส่งเสริมด้านความเชื่อมโยงในอาเซียนต่อที่ประชุมผู้นำอาเซียน - สหรัฐฯ ครั้งที่ 4 เมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2555 ณ กรุงพนมเปญ ดังนี้

1) สนับสนุนให้ตั้ง U.S. Task Force on Connectivity เพื่อเป็นกลไกการหารือกับ ACCC เกี่ยวกับการสนับสนุนการดำเนินการภายใต้แผนแม่บทฯ รวมทั้งเสนอข้อริเริ่มใหม่เพื่อส่งเสริมความเชื่อมโยงในอาเซียน

2) ส่งเสริมความร่วมมืออาเซียน - สหรัฐฯ ในด้านความร่วมมือทางทะเล โดยเน้นการเสริมสร้างขีดความสามารถ การแลกเปลี่ยนข้อมูล และความร่วมมือทางด้านเทคโนโลยี

3) ส่งเสริมการฝึกอบรมสำหรับบุคลากรของประเทศ กัมพูชา ลาว เมียนมาร์ เวียดนาม (CLMV) ในสาขาต่างๆ กว่า 10,000 คน ในระยะเวลา 2 ปี โดยสนับสนุน

ความร่วมมือภายใต้ Initiative for ASEAN Integration (IAI) และ Lower Mekong Initiative (LMI) เพื่อสร้างขีดความสามารถ CLMV ในการลดช่องว่างด้านการพัฒนา

อินเดีย ให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงแบบรอบด้าน

⇒ **ทางบก** อินเดียสนับสนุนการสร้างทางหลวงสามฝ่ายไทย - เมียนมาร์ - อินเดีย และการขยายเส้นทางดังกล่าวไปยังกัมพูชาและลาว รวมทั้งการสร้างทางหลวงสายใหม่ เชื่อมโยงเวียดนาม กัมพูชา ลาว และเมียนมาร์ กับอินเดีย

⇒ **ทางทะเล** อินเดียพยายามเชื่อมโยงกับอาเซียนผ่านทะเลอันดามันโดยมี ทวายของเมียนมาร์เป็นประตูสำคัญ อินเดียจึงสนับสนุนแนวคิดของกรอบการประชุมสุดยอด เอเชียตะวันออก (East Asia Summit : EAS) ในการพัฒนา Mekong - India Economic Corridor (โฮจิมินห์ - พนมเปญ - กรุงเทพฯ - ทวาย - เจนไน) เพื่อเป็นเส้นทางลัดเชื่อมโยง ภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงกับอินเดียฝั่งตะวันออก และพัฒนาเขตเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมพร้อม กันไปด้วย

⇒ **ทางอากาศ** อินเดียสนับสนุนการเปิดน่านฟ้าเสรีกับอาเซียน ปัจจุบัน อินเดีย อยู่ระหว่างการเจรจาจัดทำความตกลงว่าด้วยการขนส่งทางอากาศมีเป้าหมายให้แล้วเสร็จ ภายในปี พ.ศ. 2558

อินเดียได้จัดตั้ง India Inter - Ministerial Group on ASEAN Connectivity เพื่อร่วมมือกับอาเซียนในเรื่องการเชื่อมโยงด้วย โดยมีการประชุมกับ ACCC ครั้งแรก ในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2556 ที่ประเทศอินโดนีเซีย

สาธารณรัฐเกาหลี

⇒ ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมความเชื่อมโยงโดยเฉพาะด้าน ICT เช่น โครงการ ASEAN - ROK Cyber University เพื่อจะส่งเสริมความร่วมมือด้านการศึกษาและการแลกเปลี่ยนระดับประชาชน

สาธารณรัฐเกาหลีได้จัดตั้งกลไกเพื่อหารือกับ ACCC เพื่อผลักดันความร่วมมือ ด้านความเชื่อมโยงอย่างรอบด้าน โดยมีการประชุมครั้งแรกร่วมกับ ACCC ในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2556 ที่ประเทศอินโดนีเซีย

ออสเตรเลีย

⇒ เป็นประเทศที่มีบทบาทเรื่องความเชื่อมโยงและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาค โดยเฉพาะภูมิภาคแม่น้ำโขงเป็นเวลายาวนาน ภายใต้แผนแม่บทฯ ออสเตรเลียสนใจร่วมมือกับอาเซียนในเรื่องการพัฒนากฎระเบียบทางการค้า (ROO) / การร่วมลงทุนระหว่างรัฐกับเอกชน (PPP) / การศึกษาแนวทางการจัดทำ ASEAN single visa การพัฒนาศักยภาพในการบริหารจัดการข้ามพรมแดน นอกจากนี้ยังสนใจที่จะจัดตั้ง Taskforce เพื่อทำงานร่วมกับ ACCC ในระยะต่อไปด้วย

แคนาดา

⇒ มีความสนใจที่จะร่วมมือกับอาเซียนในเรื่องการจัดการผลกระทบด้านลบจากการเชื่อมโยง นอกจากนี้ แคนาดาได้เสนอให้มีความร่วมมือในการพัฒนาประสิทธิภาพในการเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทาน (supply chains) ระหว่างอาเซียน-แคนาดา โดยให้ความสำคัญกับการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ แคนาดาเสนอให้อาเซียนใช้ประโยชน์จาก Asia Pacific Gateway and Corridor Initiative (APGCI) เป็นช่องทางเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทานระหว่างสองภูมิภาค

อาเซียน+3 (จีน ญี่ปุ่น สาธารณรัฐเกาหลี)

⇒ ที่ประชุมรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน+3 ครั้งที่ 13 เมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2555 ที่กรุงพนมเปญ เห็นชอบกับข้อเสนอของไทยที่เสนอให้ผู้นำอาเซียน+3 ออกแถลงการณ์ ASEAN Plus Three Partnership on Connectivity ในการประชุมสุดยอดอาเซียน+3 เมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2555

การประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก (East Asia Summit : EAS)

⇒ ในการประชุม EAS ครั้งที่ 6 เมื่อวันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2554 ที่เมืองบาห์ลี ประเทศอินโดนีเซีย ที่ประชุมฯ ได้รับรอง Declaration of the 6th East Asia Summit on ASEAN Connectivity เพื่อแสดงเจตนารมณ์ร่วมกันส่งเสริมการมีส่วนร่วมและความร่วมมือระหว่างอาเซียนและประเทศคู่เจรจาที่เข้าร่วม EAS ในการพัฒนาความเชื่อมโยงในอาเซียนตามแผนแม่บทฯ

กองทุนเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในภูมิภาคอาเซียน (ASEAN Infrastructure Fund)

⇒ ในการระดมทุนเพื่อการเชื่อมโยงในภูมิภาค นอกเหนือจากงบประมาณของประเทศสมาชิกแต่ละประเทศ รวมทั้งความร่วมมือสนับสนุนโดยประเทศคู่เจรจาและองค์กรเพื่อการพัฒนาแล้ว อาเซียนยังได้ก่อตั้ง AIF ขึ้นเพื่อสนับสนุนโครงการความร่วมมือที่มีความสำคัญเร่งด่วนด้วย

⇒ AIF มีวัตถุประสงค์เพื่อเร่งรัดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานภายในและระหว่างพรมแดนของประเทศสมาชิกอาเซียน และส่งเสริมการใช้เงินออมของอาเซียนในการสนับสนุนทางการเงินสำหรับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดังกล่าว โดยมีเป้าหมายระยะยาวที่จะออกพันธบัตรที่ธนาคารกลางสามารถถือเพื่อเป็นทุนสำรองระหว่างประเทศได้ในที่สุด

⇒ กองทุนนี้มีเงินตั้งต้นจำนวน 485.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยธนาคารพัฒนาเอเชีย (Asian Development Bank : ADB) ให้เงินสนับสนุน จำนวน 150 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่วนที่เหลือจะเป็นการสมทบทุนของประเทศสมาชิกอาเซียนอีก 335.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ดังนี้

มาเลเซีย	150	ดอลลาร์สหรัฐ	บรูไนฯ	10	ดอลลาร์สหรัฐ
อินโดนีเซีย	120	ดอลลาร์สหรัฐ	เวียดนาม	10	ดอลลาร์สหรัฐ
ฟิลิปปินส์	15	ดอลลาร์สหรัฐ	กัมพูชา	0.1	ดอลลาร์สหรัฐ
ไทย	15	ดอลลาร์สหรัฐ	ลาว	0.1	ดอลลาร์สหรัฐ
สิงคโปร์	15	ดอลลาร์สหรัฐ	เมียนมาร์	0	ดอลลาร์สหรัฐ

⇒ กองทุน AIF มีที่ตั้งที่ประเทศมาเลเซีย มีลักษณะเป็นบริษัทจำกัดภายใต้กฎหมายมาเลเซีย และมีอำนาจในการทำสัญญาและดำเนินการต่างๆ ในนามของตนเอง

⇒ ในปีแรก กองทุนฯ จะให้เงินยืมจำนวน 300 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพื่อสนับสนุนโครงการด้านการเชื่อมโยงในภูมิภาคใน 3 ด้าน คือ การคมนาคมขนส่ง พลังงานและการจัดการน้ำ โดย ADB จะออกเงินสมทบโครงการเหล่านี้ด้วยในระยะต่อไปเมื่อมีความเข้มแข็งมากขึ้นจะมีการออกพันธบัตรกึ่งหนี้กึ่งทุนเพื่อให้ประเทศสมาชิกและผู้สนใจร่วมลงทุนด้วย

⇒ ประเทศไทยได้ให้เงินสนับสนุนกองทุนฯ ตามพันธกรณีในงวดแรกไปแล้วจำนวน 5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เมื่อสิ้นไตรมาส 3 ของปี พ.ศ. 2555 และมีกำหนดจะจ่ายเงินงวดที่ 2 อีก 5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในช่วงไตรมาสที่ 3 ของปี พ.ศ. 2556

⇒ กองทุน AIF อยู่ระหว่างจัดสรรเงินยืมและเงินสมทบจาก ADB เพื่อสนับสนุนโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานของอาเซียน โดยในระยะแรกโครงการส่วนใหญ่ยังเป็นโครงการพัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐานของอาเซียนนอกแผนแม่บทฯ

บทบาทของไทย

⇒ ประเทศไทยมีบทบาทนำในการเสนอแนวความคิดเรื่อง ASEAN Connectivity ตั้งแต่เริ่มต้นและต่อมารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศได้เสนอ Concept Paper ว่าด้วยการเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียนต่อที่ประชุม ASEAN Foreign Ministerial Retreat ที่เมืองดานัง ประเทศเวียดนาม เมื่อเดือนมกราคม พ.ศ. 2553 ซึ่งได้รับการตอบรับจากประเทศสมาชิกอาเซียนอื่น ๆ และเป็นจุดกำเนิดของการจัดทำร่างแผนแม่บทฯในเวลาต่อมา

⇒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ในฐานะประธานคณะกรรมการอาเซียนแห่งชาติ ได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียนเพื่อเป็นกลไกการประสานงานและติดตามให้มีการดำเนินการตามแผนแม่บทฯว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียนที่สอดคล้องกับผลประโยชน์ของประเทศไทยและทำหน้าที่เป็น National Coordinator ทั้งนี้ โดยมีรองปลัดกระทรวงการต่างประเทศเป็นประธานคณะอนุกรรมการฯ

⇒ ประเทศไทยผลักดันให้มีการเร่งรัดการดำเนินการเชื่อมโยงภายใต้แผนแม่บทฯ โดยได้ริเริ่มจัดโครงการสำรวจเส้นทางสำหรับรัฐมนตรีต่างประเทศอาเซียน 2 ครั้ง เพื่อสำรวจศักยภาพทางเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุน คือ ครั้งที่ 1 การสำรวจเส้นทาง หมายเลข 9 (มุกดาหาร - สะหวันนะเขต - ดานัง) เมื่อเดือนมกราคม พ.ศ. 2553 และ ครั้งที่ 2 การสำรวจ เส้นทาง R3A (เชียงใหม่ - ห้วยทราย - จังหนง) เมื่อเดือนมกราคม พ.ศ. 2554 ซึ่งจากการสำรวจ เส้นทางทั้ง 2 ครั้ง พบว่าเส้นทางทั้ง 2 มีศักยภาพทางเศรษฐกิจสูง สามารถใช้เป็นเส้นทางขนส่งสินค้าเกษตรและสินค้าอุปโภคบริโภค และการท่องเที่ยว อย่างไรก็ตามยังคงมีปัญหาเรื่องการจัดการข้ามพรมแดนที่จะต้องเร่งแก้ไข

⇒ เมื่อวันที่ 13 - 15 มิถุนายน พ.ศ. 2555 ประเทศไทยได้เป็นเจ้าภาพจัดการประชุม “ASEAN Workshop on Cross - Border Management : A Key to Efficient ASEAN Connectivity” และการประชุม “ASEAN+3 Partnership on Connectivity” ที่กรุงเทพฯ เชิญคณะอนุกรรมการฯ ผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของไทยและประเทศสมาชิกอาเซียน ผู้แทนจากประเทศคู่เจรจา องค์กรระหว่างประเทศ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ เข้าร่วมประชุม

การประชุม “ASEAN Workshop on Cross-Border Management : A Key to Efficient ASEAN Connectivity”

มีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างความรู้และความเข้าใจในการดำเนินการตามแผนแม่บทฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเสริมสร้างศักยภาพของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของอาเซียนในด้านการบริหารจัดการข้ามพรมแดน เพื่ออำนวยความสะดวกการขนส่งสินค้าข้ามแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการไปมาหาสู่ระหว่างประชาชนให้มีประสิทธิภาพ

การประชุม “ASEAN+3 Partnership on Connectivity”

มีวัตถุประสงค์เพื่อผลักดันและพัฒนาแนวคิดเรื่องหุ้นส่วนความเชื่อมโยงอาเซียน+3 ซึ่งจะช่วยสนับสนุนแผนแม่บทฯ และช่วยปูทางนำไปสู่การยกระดับความเชื่อมโยงระหว่างกันในเอเชียตะวันออก รวมถึงระดมความคิดเห็นเพื่อตอบโจทย์ในการขับเคลื่อนหุ้นส่วนความเชื่อมโยงอาเซียน+3 อย่างเป็นทางการ โดยตระหนักถึงเป้าหมายในระยะยาวที่จะสร้างประชาคมเอเชียตะวันออก (East Asia Community)

⇒ ประเทศไทยเสนอให้ผู้นำอาเซียน+3 ออกแถลงการณ์ ASEAN+3 Partnership on Connectivity ในระหว่างการประชุมสุดยอดอาเซียน+3 ในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2555 ที่กรุงพนมเปญ เพื่อเป็นการแสดงเจตนาของผู้นำในการสนับสนุนการดำเนินการเรื่องความเชื่อมโยงภายใต้แผนแม่บทฯ และยกระดับความเชื่อมโยงระหว่างกันในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยดำเนินการภายใต้สาขาความร่วมมือต่างๆ ที่มีอยู่แล้วในกรอบอาเซียน+3

⇒ เพื่อต่อยอดจากผลและข้อเสนอแนะจากการประชุมเชิงปฏิบัติการ “ASEAN+3 Partnership on Connectivity” เมื่อเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2555 ประเทศไทยกำหนดจะจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการ “Enhancing Connectivity through Multi-layered Regional Frameworks : The Role of Dialogue Partners” ในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2556 เพื่อระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางความร่วมมือของประเทศคู่เจรจาในการสนับสนุนความเชื่อมโยงในภูมิภาคฯ โดยทบทวนแนวทางและกลไกความร่วมมือที่มีอยู่ในกรอบต่างๆ เพื่อให้สนับสนุนการดำเนินการภายใต้แผนแม่บทฯ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและไม่ซ้ำซ้อนกัน

⇒ ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพร่วมกับนิวซีแลนด์ จัดการประชุม EAS Regulatory Roundtable ในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2556 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการร่วมมือในกลุ่ม EAS เพื่อสนับสนุนการดำเนินการด้านการเชื่อมโยงด้านกฎระเบียบภายใต้แผนแม่บทฯ

ase

บทบาทไทยในอาเซียน

นับตั้งแต่อาเซียนได้ก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2510 ประเทศไทยได้มีบทบาทสำคัญในการผลักดันความร่วมมือของอาเซียนให้มีความคืบหน้ามาโดยตลอด และอาเซียนถือเป็นหัวใจสำคัญของนโยบายด้านการต่างประเทศของประเทศไทยเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน เนื่องจากการส่งเสริมความร่วมมือในกรอบต่างๆ ของอาเซียน เป็นการสร้างความไว้วางใจระหว่างประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งจะช่วยส่งเสริมสันติภาพ เสถียรภาพ และความเจริญรุ่งเรืองในภูมิภาคสืบไป

ในช่วงที่ประเทศไทยดำรงตำแหน่งประธานอาเซียนเมื่อปี พ.ศ. 2551 - พ.ศ. 2552 ประเทศไทยให้ความสำคัญกับการวางรากฐานสำหรับประชาคมอาเซียนโดยมีประชาชนเป็นศูนย์กลาง โดยได้มีการจัดทำแผนงานสู่ประชาคมอาเซียนปี พ.ศ. 2552 - พ.ศ. 2558 (Cha-am Hua Hin Roadmap for an ASEAN Community 2009 - 2015) ซึ่งครอบคลุมแผนงานการจัดตั้งประชาคมอาเซียนในทั้งสามเสา รวมทั้งการอนุวัติการกฎบัตรอาเซียน เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพของกลไกต่างๆ ของอาเซียนให้สามารถร่วมแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนได้อย่างทันทั่วทั้งที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโลกปัจจุบันที่ต้องเผชิญกับปัญหาท้าทายความมั่นคงในรูปแบบใหม่ เช่น โรคระบาด การก่อการร้าย ยาเสพติด การค้ามนุษย์ สิ่งแวดล้อม และภัยพิบัติ

ในด้านการเมืองและความมั่นคง

ประเทศไทยพยายามผลักดันให้อาเซียนดำเนินการด้านการส่งเสริมความไว้วางใจและการทูตเชิงป้องกัน โดยใช้กลไกต่างๆ ในกรอบอาเซียน เช่น การประชุมรัฐมนตรีกลาโหมอาเซียน (ADMM) การประชุมรัฐมนตรีกลาโหมอาเซียนกับคู่เจรจา (ADMM Plus) และการประชุมว่าด้วยความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงในเอเชีย - แปซิฟิก (ARF) รวมทั้งได้ผลักดันการจัดตั้งเขตปลอดอาวุธนิวเคลียร์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (SEANWFZ) และส่งเสริมให้อาเซียนร่วมมือกันมากขึ้นในการรับมือกับภัยคุกคามด้านความมั่นคงรูปแบบใหม่ อาทิ ยาเสพติด ภัยพิบัติ และอาชญากรรมข้ามชาติ

นอกจากนี้ ประเทศไทยยังได้มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนในอาเซียน โดยได้ผลักดันการจัดตั้งและคณะกรรมการสิทธิระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (AICHR) และให้การสนับสนุนการทำงานของ AICHR อย่างต่อเนื่อง ซึ่งรวมถึงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ ในการจัดทำปฏิญญาอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (Asean Human Rights Declaration) ซึ่งผู้นำอาเซียนได้รับรองเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2555 ระหว่างการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 21 ณ กรุงพนมเปญ ประเทศกัมพูชา

ในด้านเศรษฐกิจ

ประเทศไทยตระหนักถึงความสำคัญของการรวมตัวทางเศรษฐกิจในภูมิภาคที่จะช่วยส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภูมิภาคอย่างยั่งยืน โดยนายอานันท์ ปันยารชุน อดีตนายกรัฐมนตรี ได้เป็นผู้เสนอและริเริ่มให้มีการจัดตั้งเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) ขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2535 ซึ่งต่อมา อาเซียนได้จัดทำความตกลงเขตการค้าเสรีกับอีก 6 ประเทศได้แก่ จีน สาธารณรัฐเกาหลี ญี่ปุ่น อินเดีย ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ นอกจากนี้ อาเซียนยังอยู่ระหว่างการเจรจาจัดทำความตกลงพันธมิตรทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (Regional Comprehensive Economic Partnership หรือ RCEP) ซึ่งจะนำไปสู่เขตการค้าเสรีระดับภูมิภาคขนาดใหญ่ ครอบคลุมประชากรเกินครึ่งหนึ่งของโลก โดยประเทศไทยจะมีบทบาทสำคัญในการผลักดันเรื่องนี้ต่อไป เพื่อส่งเสริมศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศและของภูมิภาค

ประเทศไทยยังเป็นผู้ริเริ่มและผลักดันแนวคิดเกี่ยวกับความเชื่อมโยงในอาเซียน (Enhanced Connectivity in ASEAN) โดยครอบคลุมทุกมิติ ได้แก่ ความเชื่อมโยงด้านกายภาพ ด้านกฎระเบียบ และระหว่างประชาชน ซึ่งนำไปสู่การจัดทำแผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงในอาเซียน อันเป็นกรอบยุทธศาสตร์หลักที่จะช่วยสนับสนุนเกื้อกูลการค้าและการดำเนินงาน ความเชื่อมโยงในกรอบอื่นๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาคและทวิภาคี และต่อมาประเทศไทย ยังได้ผลักดันแนวคิดความเชื่อมโยงกับนอกภูมิภาค (Connectivity Beyond ASEAN) เพื่อขยายเครือข่ายการคมนาคมขนส่งไปสู่ประเทศนอกภูมิภาค เช่น จีน และอินเดียด้วย

ในด้านสังคมและวัฒนธรรม ประเทศไทยได้ผลักดันการสร้างประชาคมอาเซียนที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลางมาโดยตลอด รวมทั้งให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการสร้างประชาคมอาเซียน โดยประเทศไทยได้ริเริ่มการประชุมระหว่างผู้นำอาเซียนกับผู้แทนสมัชชารัฐสภาอาเซียน ผู้แทนภาคประชาสังคม และผู้แทนเยาวชน เพื่อส่งเสริม การปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาเซียนกับประชาชนกลุ่มต่างๆ นอกจากนี้ ประเทศไทยได้ร่วมมือกับ ประเทศสมาชิกอาเซียนอื่นๆ อย่างแข็งขันเพื่อเพิ่มพูนความร่วมมือด้านสังคมและวัฒนธรรม อาทิ การบริหารจัดการภัยพิบัติ การศึกษา สิ่งแวดล้อม สาธารณสุข การลดช่องว่าง ด้านการพัฒนา และการสร้างอัตลักษณ์อาเซียน เพื่อให้บรรลุการสร้างสังคมที่เอื้ออาทรและแบ่งปันในอาเซียน

เกร็ดความรู้
เกี่ยวกับอาเซียน

ตราสัญลักษณ์ประเทศและข้อมูลพื้นฐานประเทศสมาชิกอาเซียน

เนการาบรูไนดารุสซาลาม (NECARA BRUNEI DARUSSALAM)

เมืองหลวง บันดาร์เสรีเบกาวัน
 วันชาติ 23 กุมภาพันธ์
 สกุลเงิน ดอลลาร์บรูไน
 วันเข้าร่วมอาเซียน 8 มกราคม 2527

ราชอาณาจักรกัมพูชา (KINGDOM OF CAMBODIA)

เมืองหลวง กรุงพนมเปญ
 วันชาติ 9 พฤศจิกายน
 สกุลเงิน เรียล
 วันเข้าร่วมอาเซียน 9 เมษายน 2542

สาธารณรัฐอินโดนีเซีย (REPUBLIC OF INDONESIA)

เมืองหลวง กรุงจาการ์ตา
 วันชาติ 17 สิงหาคม
 สกุลเงิน รูเปีย
 วันเข้าร่วมอาเซียน 8 สิงหาคม 2510

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC)

เมืองหลวง เวียงจันทน์
 วันชาติ 2 ธันวาคม
 สกุลเงิน กีบ
 วันเข้าร่วมอาเซียน 23 กรกฎาคม 2540

มาเลเซีย (MALAYSIA)

เมืองหลวง กรุงกัวลาลัมเปอร์
 วันชาติ 31 สิงหาคม
 สกุลเงิน ริงกิต
 วันเข้าร่วมอาเซียน 8 สิงหาคม 2510

หมายเหตุ : การถอดชื่อเมืองและสกุลเงินอ้างอิงตามราชบัญญัติสถาน

สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ (THE REPUBLIC OF UNION OF MYANMAR)

เมืองหลวง	กรุงเนปยีดอ
วันชาติ	4 มกราคม
สกุลเงิน	จัต
วันเข้าร่วมอาเซียน	23 กรกฎาคม 2540

สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ (REPUBLIC OF THE PHILIPPINES)

เมืองหลวง	กรุงมะนิลา
วันชาติ	12 มิถุนายน
สกุลเงิน	เปโซ
วันเข้าร่วมอาเซียน	8 สิงหาคม 2510

สาธารณรัฐสิงคโปร์ (REPUBLIC OF SINGAPORE)

เมืองหลวง	สิงคโปร์
วันชาติ	9 สิงหาคม
สกุลเงิน	ดอลลาร์สิงคโปร์
วันเข้าร่วมอาเซียน	8 สิงหาคม 2510

ราชอาณาจักรไทย (KINGDOM OF THAILAND)

เมืองหลวง	กรุงเทพมหานคร
วันชาติ	5 ธันวาคม
สกุลเงิน	บาท
วันเข้าร่วมอาเซียน	8 สิงหาคม 2510

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (SOCIALIST REPUBLIC OF VIETNAM)

เมืองหลวง	กรุงฮานอย
วันชาติ	2 กันยายน
สกุลเงิน	ดอง
วันเข้าร่วมอาเซียน	28 กรกฎาคม 2538

ดอกไม้ประจำชาติของประเทศสมาชิกอาเซียน

บรูไนดารุสซาลาม

ดอกซิมปอร์ หรือ ดอกส้านชะวา (SIMPOR or DILLENIA) เป็นดอกไม้ที่มีกลีบดอกขนาดใหญ่สีเหลือง เมื่อบานเต็มทีกลีบดอกจะบานออกคล้ายกับร่ม รูปดอกซิมปอร์พบได้บนถนนบัตรราคา 1 ดอลลาร์ของประเทศบรูไนฯ และถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายในด้านศิลปะการออกแบบงานฝีมือพื้นเมือง ดอกซิมปอร์พบทั่วไปตามแม่น้ำของประเทศบรูไนฯ โดยเฉพาะแม่น้ำ Tem-burong และยังพบตามบึงหรือบริเวณที่มีทรายสีขาว ส่วนต่างๆ ของซิมปอร์นำมาใช้ประโยชน์ได้หลากหลาย เช่น ใช้ในการรักษาบาดแผล

กัมพูชา

ดอกลำตวน (RUMDUL) เป็นดอกสีขาวเหลืองอยู่บนใบเดี่ยว มีกลิ่นหอมในเวลาค่ำ เนื่องจากกลิ่นหอมนี้เองทำให้ในอดีตมีการเปรียบดอกลำตวนกับสตรีชาวกัมพูชา ต้นลำตวนมีความสูง 8-12 เมตร พบได้ทั่วไปในประเทศกัมพูชาและนิยมปลูกในสวนสาธารณะ

อินโดนีเซีย

ดอกกล้วยไม้ราตรี (MOON ORCHID) เป็นกล้วยไม้ในสายพันธุ์ Phalaenopsis amabilis ซึ่งเป็นหนึ่งในสามของดอกไม้ประจำชาติอินโดนีเซีย โดยดอกไม้ประจำชาติอีกสองดอก คือ ดอกมะลิซ้อน (Jasmi-num sambac) และดอก Rafflesia arnoldii ดอกกล้วยไม้ราตรีจะบาน 2-3 ครั้งต่อปี และสามารถเจริญเติบโตได้ดีในอากาศชื้น จึงมักพบได้ทั่วไปบริเวณที่ราบต่ำของประเทศอินโดนีเซีย

ลาว

ดอกจำปาลาว หรือดอกลีลาวดี (DOK CHAMPA or PLUMERIA) เป็นสัญลักษณ์ของประเทศลาว มีกลิ่นหอมและมีหลายสี เช่น สีแดง สีเหลือง สีชมพู และโทนสีอ่อนต่างๆ ดอกจำปาลาว เป็นตัวแทนของความจริงจังและความสุขในชีวิต จึงนิยมใช้ประดับในพิธีต่างๆ หรือทำพวงมาลัยเพื่อต้อนรับแขก ดอกจำปาลาวผลิบานทุกวัน และอยู่ได้นานจึงมักปลูกอย่างแพร่หลายและพบเห็นได้ทั่วไป โดยเฉพาะในบริเวณวัดและสถานที่ศักดิ์สิทธิ์

มาเลเซีย

ดอกชบาแดง (BUNGA RAYA) เป็นดอกไม้ประจำชาติของประเทศมาเลเซีย โดยกลีบของดอกชบาแดงเป็นตัวแทน 5 หลักการแห่งความเป็นชาติของประเทศมาเลเซีย ซึ่งเป็นปรัชญาเพื่อเสริมสร้างความเป็นปึกแผ่นและความอดทนในชาติ ดอกชบาแดง พบได้ทั่วไปในประเทศมาเลเซียและบางส่วนของลำต้นสามารถนำมาใช้ประโยชน์ทางการแพทย์และความงามได้อีกด้วย

เมียนมาร์

ดอกประดู่ (PADUAK) มีสีเหลืองทองและส่งกลิ่นหอมหลังฤดูฝนแรกของเดือนเมษายน ซึ่งเป็นเวลาเดียวกับการเฉลิมฉลองเทศกาลปีใหม่ของประเทศเมียนมาร์ เมื่อผลิดอกต้นของดอกประดู่จะเป็นสีทองตลอดทั้งคืน ชาวเมียนมาร์จึงถือว่า ต้นประดู่เป็นสัญลักษณ์ของความแข็งแรงและความทนทาน ดอกไม้ชนิดนี้ยังหมายถึงวัยหนุ่มสาวและความรัก ดอกประดู่เป็นดอกไม้ที่ขาดไม่ได้ในงานประเพณีและพิธีทางศาสนาในประเทศเมียนมาร์ นอกจากนี้ ลำต้นยังสามารถนำไปทำเครื่องเรือนได้อีกด้วย

 ฟิลิปปินส์

ดอกพุดแก้ว (SAMPAGUITA JASMINE) เป็นดอกไม้ประจำชาติของประเทศฟิลิปปินส์ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1934 ดอกพุดแก้วมีกลีบดอกรูปดาวสีขาวที่บานตลอดทั้งปี โดยจะแย้มดอกในตอนกลางคืนและส่งกลิ่นหอมประมาณหนึ่งวัน สำหรับชาวฟิลิปปินส์ดอกไม้ชนิดนี้เป็นสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์ ความเรียบง่าย ความอ่อนน้อมถ่อมตนและความเข้มแข็ง กลิ่นหอมหวลของดอกพุดแก้ว ถูกนำมากล่าวขานในตำนานเรื่องเล่าและบทเพลงของประเทศฟิลิปปินส์ โดยมีความเชื่อว่าดอกพุดแก้วนี้ถูกนำมาจากแถบเทือกเขาหิมาลายา ในศตวรรษที่ 17

 สิงคโปร์

ดอกกล้วยไม้ตระกูลแวนด้า (VANDA MISS JOAQUIM) เป็นดอกกล้วยไม้สีม่วงซึ่งเป็นที่รู้จักมากที่สุดในประเทศสิงคโปร์ โดยตั้งชื่อตามผู้ผสมพันธุ์ ด้วยรูปปลั๊กซ์ที่สวยงามและยังบานตลอดปี ทำให้ดอกไม้ชนิดนี้ถูกคัดเลือกให้เป็นดอกไม้ประจำชาติของประเทศสิงคโปร์ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1981

 ไทย

ดอกราชพฤกษ์หรือดอกคูน (Golden Shower tree or Ratchaphrek) ชาวไทยถือว่าสีเหลืองของดอกไม้ชนิดนี้ คือสีของพระพุทธศาสนาและความรุ่งโรจน์ อีกทั้งยังเป็นสัญลักษณ์ของความสามัคคีปรองดอง ดอกราชพฤกษ์จะเริ่มบานตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนพฤษภาคม ขณะผลิบานลำต้นจะทิ้งใบเหลือเพียงดอกสีเหลืองอร่าม ดอกราชพฤกษ์เป็นที่รู้จักทั่วไปในประเทศไทยและปลูกอย่างแพร่หลายตามข้างถนน

เวียดนาม

ดอกบัวสีชมพู (PINK LOTUS FLOWER) เป็นดอกไม้ที่ได้รับความนิยมคัดเลือกจากชาวเวียดนามให้เป็นดอกไม้ประจำชาติ ดอกบัวถือเป็น 1 ใน 4 ดอกไม้และพืชที่มีความสวยงามประกอบไปด้วย ต้นสน ต้นไผ่ และดอกเบญจมาศ ดอกบัวเป็นที่รู้จักในนาม “ดอกไม้แห่งรุ่งอรุณ” พบได้ทั่วไปตามแหล่งน้ำของประเทศเวียดนาม สำหรับชาวเวียดนามแล้ว ดอกบัว คือสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์ ความผูกพัน และการมองโลกในแง่ดี ความสวยงามของดอกบัวมักถูกกล่าวถึงในบทกลอนและเพลงพื้นเมืองของประเทศเวียดนาม

กรมอาเซียน
กระทรวงการต่างประเทศ

“ การเตรียมความพร้อมของคนไทย
มีความจำเป็นอย่างมากที่จะช่วย
ให้คนไทยมีศักยภาพ
และขีดความสามารถสูง
เพื่อแข่งขันมิใช่เพียงในอาเซียน
แต่ยังสามารถแข่งขันกับโลกภายนอก
ในฐานะเป็นพลเมืองอาเซียนคนหนึ่งด้วย ”

นายอรรถกฤษณ์ ศรีสมบูรณ์
อธิบดีกรมอาเซียน

กรมอาเซียน
กระทรวงการต่างประเทศ

เลขที่ 443 กระทรวงการต่างประเทศ ถนนศรีอยุธยา
แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400
www.mfa.go.th/asean